

HOCAM İÇİN

*Vermediği halde dünyâya gönül,
Etmediği halde mâle tenezzül,
Bir yer yok demişler sana dışarıda,
Çekilmiş evine yetiştirmiş gül.*

VEHBI ÂBİM İÇİN

*Dedim ki şu âbim ne oldu netdi,
Göremiyom yoksa kayboldu yitti,
Dediler Vehbâbin bir emir geldi,
Yuhyî ve Yümit'ten kuş olup gitti.*

Yaşar ALPARSLAN

**Bu Kitap Merhum Vehbi ŞİRİKÇİ'nin Aziz Hatırasını
Tebcîl İçin Çıkarılmıştır.**

UKDE KİTAPLIĞI: 59
MARAŞ KÜLTÜRÜ EDEBİYAT SERİSİ: 4

Editör:

Yaşar ALPARSLAN
Serdar YAKAR

Görsel Yönetmen:

Alaaddin ORÇAN

Baskı – Cilt:

FA AJANS
Tlf: 0344. 235 02 74

Kapak Tasarım:

Halil İbrahim TOKLU

Baskı Tarihi :

Şubat 2009

Yazışma Adresi:

Vefa Kitap Kırtasiye
İsmetpaşa Mah. Borsa Cad.
Buket Sitesi Altı No 17/C
Tel: 0.344.225 13 00
KAHRAMANMARAŞ

**MUHAMMED KÂMİL
AĞDAŞ
(BAHÇECİ HOCA)
Hayâtı ve Şiirleri**

Hazırlayanlar:

Yaşar ALPARSLAN / Serdar YAKAR

**Kahramanmaraş
2009**

İÇİNDEKİLER

Bir Okuma Mâcerası İçinde Hocamız ve Hayâtı.....	9
Sevdasiyle İnlediğim.....	35
Bir Abd-i Acizem Afvet Allah'ım.....	36
Geldim Kapuna.....	37
Bomboş.....	38
Bizi Afvet (Bizi Güldür).....	39
Namazı Kıl Namazı.....	41
Lihye-i Pâk-i.....	43
Bâd-i Sabâ İle Habîbe Arz-ı Hal.....	44
Hisab Korkusu.....	45
İnsanlık.....	46
Saklarım Sırrım İçimde.....	47
Kalender Yaşama.....	48
Yaklaşma Yanıma.....	49
Ehl-i Diller Lisanı.....	51
Ey Hakikat Yolcusu.....	53
Suçumuz Yarlığa Yâ Rab.....	55
İlâhî Bizleri Afvet.....	56
Diyelim Tevbe Allah.....	57
İmtihan Yaklaştı.....	59
Na't-i Şerif.....	60

Derûn-i Mekke'den.....	61
Her Zaman.....	62
Enbiyâ'nın Serveri.....	63
Bütün Varlığın.....	65
Eğer Feyz Almak İstersen.....	66
Âsitanın Bekliyorum.....	67
Bu Dünyâ Bulur Fenâ.....	68
Artıyor Günâhımız.....	69
Nefsini Bil.....	71
Sevdâyı Muhammed.....	73
Ğafletle Geçen.....	74
Meftûnunum Senin.....	75
Ana Hakkı İçin.....	76
Baba Hakkı İçin.....	78
Bu Gece.....	80
İslâm Dîni.....	82
Gönül Bağında.....	83
Ramazan İçin.....	84
Hac İçin.....	85
Kur'an'dan Ara.....	86
Hasret Keşiyin.....	87
Taşlama.....	88
Nasîhatnâme.....	90
Nefsi Düzeltme.....	91
Semâverde Feyz Olmaz.....	93
Hayattan Şekvâ.....	94
Namaza Da'vet.....	95
Günahkârım.....	97
Ehl-i Diller Bir Arada.....	98

Kadir Gecesi.....	100
Bitecek Hayâta	101
Çeşme-i Feyze Gel.....	102
İslama Yakışan Huy.....	103
Lihye-i Seâdet Nedir?.....	105
İslâm Bağını Harab Eden.....	106
Nübüvvet Ayının Doğduğu Gice.....	107
Bilgin Gerek.....	108
Meclis-i Kurân'a Da'vet.....	110
İslâm Mürşidi.....	111
Mi'rac Gicesi.....	112
Zekat Malı Korur.....	113
Server-i Âlem Geliyor.....	114
İslâmı Küstürmeyelim.....	115
Aşkî Açıklama.....	117
Ramazan Geldi.....	118
Söz Öze Uymalı.....	120
Beyhûde Çüriyen Gençlik.....	121
Nefsile Cidal	122
Ramazan Ayı Parladı.....	123
Aşk Ateşi Tütme Alevlen.....	124
Sayısız Günah Yaptım.....	125
Hamdolsun Müslümanım.....	126
Din Bilgisi.....	142

BİR OKUMA MÂCERASI İÇİNDE HOCAMIZ VE HAYÂTI

Çocuktuk. Ağabeyimiz okumaya giderdi. Gittiği hoca-
nın adı Bahçeci hocaydı. Hocası hiddeti, şiddeti, celâdeti
disiplini ile meşhurdu.

Bir gün ağabeyimiz bizi okumaya götürdü. Vardık. Biz
oynuyor, vakit geçiriyorduk. Onlar Fetih sûresinin ilk iki
sâhifesini ezberliyorlardı. Kulak müsâfiri olduk. Dinledik.
Biz de ezberledik.

Akşam oldu. Eve döndük. Biz de Fetih sûresinin ilk iki
sâhifesini ezberlediğimizi söyledik. İnanmadılar. Hocaya
götürdüler. Gittik. Hocaya okuduk. Dinlediler. Teyîd etti-
ler. Belli ki ezberledik.

Aradan zaman geçti. Hoca bizi istedi. Gittik. Okumaya
başladık. Okuyacaktık. Hafızamız müsaitti. Hâfız olacak-
tık.

Evvela şunu gördük. Okumaya çok erken gidiyorduk.
Çok geç çıkıyorduk. Hatta hafızlığa başladığımızda sabah
ezânı okunurken gidiyorduk. Gün batıyor çıkıyorduk. Yâni
zihnimizde dünyâyı yoyamıyorduk. Gözlerimizle dünyâyı
göremiyorduk. Aklımıza dünyâyı takamıyorduk. Dolayı-

sıyla aklımızı da bölmüyorduk. Aklımızı bir tek okumaya bırakıyorduk.

Bu da bir takım zararlar tevlid etmekle berâberinde kâr da getiriyordu. Ortalama hâfızaya sahip her çocuk hâfız olabiliyordu.

Okumaya cüz okuyarak başlamamıştık. Her şey tahtaya yazılıyordu. Tahta üstünden ezberletiliyordu. Belletiliyordu. Tahtaya hoca yazıyordu. Yazdığı tahtada kalıyordu. Kalfalarımız da vardı. Ordan bakıyorduk. Tekrar ediyorduk. Öğreniyorduk.

Bu bir farklılıktı. Zira o zaman diğer okumalarda cüzler vardı. Cüzlerden öğretiliyordu. Elif cüzü okunuyor, bitiyor, amme cüzüne geçiliyordu. Tebâreke, zâriyat vs. gidiyordu.

Kur'an'a çıkması belli bir zaman aldı. Ancak ortalıkta Kur'an yoktu. Daha o zaman Türkiye'de Kur'an zor bulunuyordu. Basılmıyordu. Açıkta satılmıyordu. Çarşıda Aşıklioğlu Hanifi, Bağrıaçıklar, Hafızlar İstanbul'dan hırdavatlar arasına salkıyarak Kur'an getirir, bir yerde saklar dükkana bir bir getirir, satarlar, sattıkça yenisini getirirlerdi. Bize de bir Kur'an lâzımdı ama küçük bir Kur'an lazımdı. Bulundu ama zor bulundu. Dediler Suriye'den getirildi.

Başladık ezberlemeye. Her cüzün sonundan bir sahîfe ezberliyor bir öteki cüze geçiyorduk. Otuz cüz bitti mi başa dolanıyor ilk cüzün ikinci sahifesini ezberliyorduk. Ama verirken ilk ezberlediğimiz birinci sahife ile berâber veriyorduk. Yeni ezberlediğimize de bor diyorduk. Böyle böyle başa doğru gidiyorduk. Çocuk yaşta başlayanlar birer sahife gidiyorduk. Bir Mahmud adlı bizden yaşlı bir ağabeyimiz vardı. O ise bizden fazla ezberleyerek hıfzı götürüyordu.

Anlıyorduk. Hocada usûl çocuk yaşta iseniz günlük bir sahife bor ve önü idi. Yaşınız büyükse, aklınız müsâitse bunun üstüne çıkıyordu.

Bu usul hıfzımız bittimi bir de bu hıfız pekiştirilinceye tadar tüm olarak tekrar ediliyordu. Artık Kur'an; âyetleriyle ezberleyene evinin içi, mahallesinin sokakları gibi oluyordu.

Okumada teneffüs yok mu idi. Vardı. Çocuklar okuma içi serbest bırakılıyordu. Zâten zaman boldu. Çocuklar gün içi temâmen okumada tutuluyordu. Boşta duruyordu. Okuyordu da.

Zâten aslanan çocuğun dersini vermesi idi. Bir de içerde rahat durması idi.

Okumada yemek usûlü şöyle idi. Sabah erken geliyorduk. Gün doğmadan hıfzımızı veriyorduk. Kuşluk oldu mu evden biri çorbamızı getiriyordu. Öğle yemeği de hâkeza evden geliyordu. O zaman çay nedir bilmiyorduk. Var yok çorbaydı. Ekmeğimiz de açık ekmekti.

Yüzüne okumayı bellemiştik. Hâfızlığa başlamıştık. Artık yükümüz hafiflemişti.

İşte burada yeni bir iş başlıyordu. Üstümüze yeni bir yük yükleniyordu. Yeni bir vâzife veriliyordu.

Birer defter edinmiştik. Hocamız bu defterin ilk satırını kendisi yazıyordu. Bizse aynısını altına doğru yazıyorduk. Böylece Osmanlıca belliyorduk. Hem okuyor hem yazıyorduk. Buna da meşk diyorduk. Böylece defterler dolduruyorduk.

Ama doldurarak hem okuma hem yazma belliyorduk.

Demek hocamız farklıydı. Çünkü Maraş'ta o günkü okumalar içinde okuma belleten varsa da yazma belleten yoktu. Kadın hocalar Mızraklı ilm-i hâl okumayı belletiyordu. O kadar. Bu Osmanlı geleneğinin bütünü de demek değildi. Çünkü Osmanlı erkek okumasının erkek cephesinde Durr-i Yektâ okutulurdu.

Biraz okuma yazma bellemiştik. Orda Osmanlıca metin okuma devreye girdi. Hocamız bizlere birer Dürr-i Sencîde

buldurdu. Ondan okuduk. Okuduk okumamız gelişti. Okuduk ilm-i hâl belledik. İlm-i hal bilgimiz gelişti.

Zîre Dürr-i Sencide Osmanlının mekteplerinde okunmuş bir ilm-i hâl kitabıydı. Rüştiye II-III'de okutulmuştu. Okuması kolaydı. Türkçesi olağanüstü halk Türkçesine yakındı. Okuyup anlamamak pek mümkün değildi. Bilgi yükü her insanın taşıyabileceği, kaldırabileceği seviyedeydi.

Okuduk ve belledik. Hem de tam belledik. O kitap bizim davranışımızda temel ölçü oldu. Dünyâ görüşümüzün harîtası, omurgası oldu.

Ama hocamız bununla da yetinmedi.

Hocamız şâirdi. Hem de çok iyi bir şâirdi. Yazdığı çok güzel şiirler vardı. Bunların bir kısmı ilm-i hâlle alâkalı idi. Akâidi de ihtivâ ediyordu. Onları da bize yazdırdı. Ezberletti.

İlm-i hal bilgimiz nûr üstüne nûr oldu. Aklımıza kalbimize nakış gibi işlendi.

Hocamızın bir âdeti vardı. Okula yazma belleyen her çocuğa bir cönk defteri yapardı. Bu cebe girecek şekilde olurdu. Ya yanlamasına veya uzunlamasına açılırdı. Buna o zamanlar Maraş'ta okunan ilâhîler yazılırdı. Tabii ilâhîler her yerde okunmakla berâber daha çok minârelerde okunurdu.

Bu deftere hocanın yazdığı tekten ve çiftten ilâhîler de yazılırdı.

Tekden demek şimdiki adıyla solo okunanlar demektir.

Çifte demek koro okunanlar demektir. Hoca bir besteyi seçer. Bu ilâhîdir. Şarkıdır. Türküdür. İçini boşaltır. Kendi ona göre bir şey yazar. O makam da o okunurdu. Yanî ilâhi ise ilâhinin, türküyse türkünün, şarkıysa şarkının usûlünde makâ- mında okunurdu.

Yanî defter o günkü Maraş'ın bütün dinî motifleriyle dolardı. Hocanın olanlar ve olmayanlar onun içinde olurdu. Sen onu cebinde taşırdın, bulduğunu yazardın. Hoca da içine yazardı.

Bunları hoca yaptığı gibi her birini bir çeşit ciltlerdi. Deriden, cilt bezinden vs.

Demek hocanın o zamanki hocalardan bir farklı tarafı daha vardı. O da eski bir usulü yani cönk tutma usulünü devam ettirmesiydi. Çünkü bizim atalarımızda bu usûl vardı. Bölgede yaşayan edebî kültür cönklere yazılırdı. Kişilerin cönkleri olurdu. Buna defter de denirdi. Buna türkü de şarkı da koşma da vs yazılırdı. Muhâfaza edilirdi.

Hocanın evi önce bahçeliydi. Sonra söküldü. Yeniden yapıldı. Bahçe gitti. O zamana göre çok katlı bir ev geldi.

O ev sökülmeden yâni bahçeliyken hoca bize üç sıklette güreş de tuttururdu. Ben bir sıklette kazandığımı bilirim.

Ya'nî bura okuma, mektep değil. Ama hocamız bize güreş tuttururdu. Bu da bir usûl. Bu da öğrencinin içini açardı, ferahlatırdı. Rahatlatırdı.

Bu ev yapılırken yaşadığım bir hatırayı anlatayım.

Ben babamın güçlülüğünü yavuzluğunu çok duyardım. Hatta hocamdan da duymuştum. Hocam bana:

-Baban gençliğinde bir gediğe girdimi kadınlar çocuklarını süratle gedikten alır, Vezir geliyor der, kapıları kapatır, yolu babana bırakırdı, demişti.

Ama bu defa şöyle bir şey yaşattı. Kendine özge Konuşma şekliyle şöyle diyerek:

-Lan vezirin tölü sen bu babanı çok güçlü bir şey mi sanıyorsun?

-Ne bilim ben hocâfendi.

Bu mükâlemeden sonra evin inşaatını götüren, yapan babamı aldı. Bir boşluğa getirdi. Dönderdi. Şalvarının arka tarafından, uçkurun geçtiği kesimden tuttu. Babamı bir

bileği ile bir havaya kaldırdı. Bir boşluğa indirdi. Sonra yerine koydu.

Sonra da:

-Gördün mü lan gücü, güçlüyü, dedi.

Gerçekte hocafendi çok güçlü idi. Kardeşi İsmail emmiden dinlemişim. Gençliğinde eline bir zincir alıp Maraşın en kabadayı yedi kişisini aynı anda dövdüğünü.

Yine bir gün bana:

-Lan vezirin tölü

-Buyur hoca efendi

-Sen benim ne kadar güçlü olduğumu görmek ister misin?

-Sen bilin hocafendi isterim.

Sonra hiç unutmam. Hoca efendi bir onluk çivi aldı. Eliyle onu iyice yandı. Yuvarladı. Yumak haline getirdi.

Bunu hiç unutmam. Bugün oldu yaşadığım olay gözümün önünden gitmez.

Hoca efendi öğrencisine göre hareket ederdi. Bazı öğrencilerine de matematik öğretirdi.

Okuması sona doğru gelen öğrencilerine yine yerine göre seçerek defter aldırır, içine Zihni Efendinin “Muktezab” türü tarzı Arapça kavâid, temrin yazdırırdı. Bu usul Arapça öğretirdi.

Yani farklı bir kimlikti. Eşine rastlanmaz bir tipti. O gün için örneği olmayan bir hocaydı. Bir ünü de bu kimliğiydi.

Bir miktar hâfızlığımız ilerledi. Çocukluk bitti. Yazı belledik. Hatta ona benzeterek yeni yazıyı da belledik. Kaçak gazete alırız. Alt kata ineriz. Orda kaçak okuruz. Okuduğumuz gazetede Peyami Safa köşe yazarı. O günden o adı bellemişiz. Hatırâdır. Unutmayız. Unutamayız.

Hoca Efendi ayrı yerde oturur. Biz ayrı yerde otururuz. Hoca efendinin yanına işimiz olursa gireriz.

Hoca efendi iş tutar. Bu işe de talebelere olgunları alır. Veya kendi ölçüleri içinde bazılarını alır. Onlar da Hoca Efendi ile berâber tuttuğu işi tutar.

Bizde böyle bir zaman sonra Hoca Efendi cephesine geçtik. Ayrılıncaya dek iş olursa ucundan tuttuk. Belledik. Yetiştik sanatkâr olduk.

Hoca Efendi sanatkârdı. Hocalığa başlamadan önce de sanatkârdı. Ama gençliğinde tuttuğu sanatlar gençlikte kalmıştı. Bu sanatlar sonradan içine girdiği sanatlardı.

Hoca Efendi kendini okutan Hakkı Hoca'dan cildcilik bellemiştir. Çünkü hocası olan Hakkı hoca iyi bir ciltciydi. Deri vs cild yapardı. Maraş'ın zamanında en iyi cildcilerinden kabûl edilirdi.

Hoca da cild yapardı. Kur'an, resmî dâirelerden gelen şeyler vs.

Bunlar dikilir. Kenarları tıraşlanır. Kapakları geçirilir. Mengeneyle vurulur. İsteyenin adı kapağın dışına yazılır, süslemeler yapılırdı.

Hoca Efendi fakın her çeşidini yapardı. Yılan çiyân vs.

Ama bir de iğne yapardı. İkinci cihan harbi çıkınca Avrupa'dan iğne gelmemiş. Boşluğu olmuş. Boşluğu kendi doldurmuş. Buna göre usul geliştirmiş. Aletler yapmış. Velhâsıl yapardı.

Ne yaparsa Hoca Efendi yıllarınan biz de yanında yaptık. Hem Hafız olduk hem sanatkâr. İş sonra götürmedik. Ayrı da'va. Ama bugün bunları her yönüyle yaparım. Yapmayı bilirim. Zâten artık kendi işimiz var. Allah gerekde etmesin.

Yâni Hoca Efendi hayret edilecek tipti. Çalışır elinin emeğini, kazancını yedi. Talebeden bir şey beklemezdi. Biz talebeler olarak bizim kanalımızla babalarımızdan para

istendiğini bilmezdik. Duyardık. Yıllık getiren getirir getirmeyen getirmezdi.

Hoca Efendinin en farklı tarafı şuydu. Hoca Efendi tıpkı benim gibi bir ses hastasıydı. Maraşın güzel seslileri ona gelmeliydi. Söylemeliydi. O dinlemeliydi. Zâten kendinin sesi de korkunç güzeldi. Hicazı hârika yapardı. Hicazdan güzel Kur'an okurdu.

Pazar günü oldu mu meclis kurulurdu. Ne kadar Maraşın musikiye, söylemeye akli yeteni yatkın olanı var. Meclise gelirdi. Gelen gelir, güzel söylediğinin haberi alınan da çağrılırdı. Varlıklı bulduğunu mevsimine göre getirirdi. Bunlar ortaya konurdu. Meclis başlardı. Hem söylenir sohbet edilir, hem yenilir içilirdi.

Nazlı Bekir bir çeşit söylerdi. O şarkı da, uzun hava da, ilâhî de okurdu. Pınarbaşılı M. Ali Efendi bekardı. Hârika sesi vardı. Her tür okurdu. Bilhassa uzun havaları, na'ları. Ekmekçilerin M. Ali Efendisi klasik şarkıları okurdu. Berber Ökkeş, Ğalib, Hocanın oğlu Mustafa vs her biri bir çeşit yatkınlıklarına göre okurdu. Kendi yazdıkları da okunurdu. Ben de mutlaka her mecliste "Ya Muhammed o senin aşkına kurban olayım"ı tekden okurdum.

O meclislerde biz ta o zamandan Maraş ağzı okumayı belledik. Maraşlı ilâhi türü ne okur öğrendik. Nice şarkılar uzun havalara belledik. Kulaklarımızı küçük yaşta terbiye ettik. İyi bir söyleyici ve dinleyici olduk.

İşte bu özellik o gün bir onda vardı. Herkes okutur ama o başka okuturdu.

Sonra onun çok güzel söyleyen Pınarbaşılı dostu M. Ali Efendi öldü. Hoca Efendi yıkıldı. Meclis yara aldı, bozuldu boşluk oldu diye "Perişandır hâli ehl-i dillerin / Susmuş terennümü şen bülbüllerin"i yazmıştı.

Ona bir de beste bulunmuştu. O da biraz hüzün vericiydi. Okunduğı zaman söz hava birleşir, aynîleşir insana hüzün yaşatırdı.

Ki bugün bile okunur. Bir duyguyu dile getirir. Bir perişanlığı, çârisizliği insana yaşatır. Bir hüznü dillendirir. İnsanın sıkıntısını alır. Hayatın içinde en fazla yaşadığımız bir yıkılmışlığı orta yere koyar. Size çile bülbülüm çile dedirir. Izdırıp duygunuzu saçar. Ruh imbiklerinizi açar. Bir de üstünden son yüzyılda Müslümanların yıkılmışlığını size hatırlatır. Gözler önüne serer. Of of dedirtir.

O zaman Maraş'ta kadın erkek okuması çoktu. Ama bir Güllü Hoca hafız yetiştirir bir de Hoca Efendi yetiştirirdi. Bizden önce de Hocafendi bir kırım hafız daha yetiştirmişti. Kolay değildi. Bir gurubu al. Bunları yetiştir. Hafız yap. Zâten tabiatıyla kaçan olacak. Sona getir. Hafızlıkta pişir. Ağız bellet. Kulağını terbiye et. Bir sabır işi ki, ne sabır işi. Bitirebilene, sonunu getirebilene ne mutlu.

Böyle böyle yıllar geçerken Hocafendinin kendi dilinden milletten muhitten hayâtını da belledik.

Buna göre Hoca efendinin babaları Elbistan'dan gelmiş. Maraşa yerleşmiş. Çeşitli işler yapmış. Bahçecilikte karar kılmış. İşü büyötmüş. Oğlu olmuş kızı olmuş. Çocuklar burada büyümüş. Burda evlenmiş. Tam ağız tam karakter Maraşlı olmuş.

Hoca Efendi üç erkek kardeş. İsmail, Ali, Mehmet Kâmil. Üçünü de biliriz. Çocukları da dâhil. Tabîi kız kardeşleri de var.

Bunlardan Ali okumuş. Lisan bilir. Ağırbaşlı oturaklı kütüphane sâhibi biri.

İsmail bakkal. Evi de Hocafendinin evine bitişik bir ev. Daha da yeni öldü.

Hoca Efendi önce sanat öğrenmiş. Bana şoförlük yaptığını anlatmıştı. Daha bir çok iş tutmuş. Gençliği haşerelikle eski Maraş tabiri ile küllümünip geçmiş. Bir gün Şekerli Camii dibinde bir hâdise yaşamış. Onu anlatmayalım. Yaşadığı hâdiseden utanmış. Allah yoluna dönüş yapmış.

Vakit saat de dolmuşumuş. O da sebep olmuş. Hidâyete ermiş.

1909 itibâriyle doğan Hoca Efendi tipik bir Maraşlı. Maraş şartlarında büyümüş. Şekil karakter almış. Mahalle de Şih mahallesi. Mevkîi de topraklık.

Hoca Efendi okutan aramış. Güllü Hocadan okumuş. Tabîi ondan okur okur Kur'an okur. Ama asıl okuyacağını ilmini insandan esirgemez Hakkı hocadan okumuş almış. Ondan Arapça İslâmi ilimler bellemiş. Hat bellemiş. Cild bellemiş. Kendi ifâdesine göre Farsça da öğrenmiş vs.

O hocası onun sevgilisi. Biricik hocası. Ölünceye kadar saydığı sevdiği biri. Aynen babam gibi üzerine toz kondurmadığı biri. Bir âbide zât.

Ancak bu işe tam kendini vermiş. İyi de bir seviye tutturmuş. Biraz da kendi okumuş. Çeşitte okumuş.

Hatta târikata girmiş. Ulu câminin hücre giriş boşluğunda halvet yapmış. Mehâret kazanırım, toprağı altın yaparım zannetmiş. Sonra nasıl bilinmez vazgeçmiş. Hatta tavır almış. Tam ehl-i sünnet bir Müslüman olmuş. Mezhebin ötesini bilmemiş. Çalışma, ilim, Kuran, hadis demiş.

Târikatsız ehl-i sünnet şeması içinde yer almış.

İş tut para kazan. Kazancını ye. Kazancından tasadduk et. Zekat ver, hacca git, namazı kıl. Kuranı hadisi rehber et. Örneğin peygamber yeter demiş.

Hoca hocalığa başlamış. Fakat dönem tek parti dönem. Hoca tam mücâhid. Tükenmez irâde. Bitmez azim. Arkası gelmez enerjî.

Hoca okutmuş. Ancak başı derde girmiş. O aldırma-mış. Yine okutmuş. Karakollara düşmüş. Hakaretlere uğramış.

O dönem öyle dönem. Sade hoca değil okutan, okuyan herkes sıkıntı çekmiş. Ciltler kitap tutacak kadar hikâyeler zulümler yaşanmış.

Zannedilmiş dînin dönemi geçti. Müsbet ilim onun yerini tutar. Dîni insanlar tabîatı öğrenme ihtiyâcına binâen çıkardı. Şimdi müsbet ilimler bu ihtiyâca cevap veriyor. O halde dine ne ihtiyaç var zannedilmiş. Kur'an'lar toplanmış. Meydanlarda yakılmış. Evinde elinde bulunduran cezâlandırılmış.

Batı tipi hayat, zihniyet içinde şekillenirse medeniyet, teknoloji, kalkınmışlık olur zannedilmiş. Kafalar buna göre şartlanmış, şartlandırılmış.

Yanî zorla güzellik yapılmış.

Hayret edilecek bir şey. Toplum yine de içine büzülmüş. Vaz geçmemiş. Şerâit yaratmış. Direnmiş. Okumuş. Okutmuş. Kendini muhâfaza etmiş, varlığını korumuş.

İşte Bahçeci hoca, Güllü hoca Maraş'ta bu direncin kahramanları. Ölümüne direnenleri. Nesil yetiştirenleri.

Ama şu bir gerçek. Hoca önce sakallıymış. Bakmış her gittiğinde karakolda sakalından mütevellid bir hakaret yaşıyor, sakalını kesmiş. Bir daha da bırakmamış. Bir bıyıkla yetinmiş. O bıyık da pala bıyıkmiş.

İlle de bir defasında karakolda yatırmışlar. Üstüne binmişler. Sakalını yular etmişler. Deh demişler onu unutmamış. Sakalı kesmiş. Bir daha bırakmamış. Davayı kurtarmış. O yoldan hakâret bitmiş.

Bu ara devlete de küsmüş. Millete de küsmüş. Milletten çocuğunu okutmuş. Onlara millî mâ'nevî değer aşılamış. Milletten gücü yok. Kolu kanadı kırık. Devlet millettten güçlü. Eli ayağı uzun. Milletten nefes alışına kadar ta'kip ediyor. Tabîatıyla millet sâhip çıkamamış. Ama o ummuş. Umduğunu bulamamış, millete küsmüş. Devlet de ma'nevî değer düşmanı. Ondandır baskı görünce ona da küsmüş. Daha 1936'larda evine kapanmış.

Evlenmiş çoluğa çocuğa karışmış. Çocuklar da bir taraftan büyümüş. Onların ihtiyaçlarını evde çalışıp kazanaarak karşılamış.

Hoca Efendi sâde oğlan çocuğu okutmazdı. Kız çocukları da okumak için hocaya gelir okurlardı. Çok olmamakla berâber vardı. Hocanın bir kız çocuğu da hâfızdı. Kadifecilerin de geliniydi. Dâmadı torunları evden eksik olmazdı.

Hoca Efendi de öğretim usûlu atalardan intikâl eden eski tarzıydı. Yâni kalfe çırak tarzıydı. Her öğrencinin kalfası olurdu. Kalfa çıraktan sorumlu tutulurdu. Kalfa çırağı ta'kip ederdi. Okuyamazsa kendi de cezâsına ortak olurdu. Azar eşitirdi.

Okumada okuma sesli olurdu. Bu da ortak okuma geleneği oluştururdu. Talebe hem okur öğrenirdi. Hem de dinler kulağıyla öğrenirdi. Okumayı hâfızasına alırdı.

Yanî sistem eski ta'birle hem fem-i muhsinle hem de kulaktan yürürdü. Kişi duyarak da öğrenir okuyarak da öğrenirdi. Okuyarak sesi açılır sese hakimiyeti artar sesi güçlenirdi. Okumadan korkmaz olur adam içinde rahat okur hâle gelirdi.

Okumanın sene içi hiç tâtili olmazdı. Hele hâfızlığa çalışanlar için hiç mi hiç olmazdı. Olanın hepsi şuydu. Ramazan bayramı, Kurban bayramı. Ev bağa göçtüğünde çâ-resiz bağa göçme. Bu süre dışarıda geçerdi.

Hoca Efendi tam bir îman ve azim insanıydı. Son dönem yazan çizen geri kalmanın ayağa düşmenin sorumlularını sebeplerini arayan İslamcılara, İslamcı aydın tipine benzerdi. Müslümanlara geri kalmayı yakıştırmazdı. İslâmın izzetini vakarını içinde duyardı. Onun ayakaltı edilişine yüreği tahammül etmezdi. Ben çalışım herkes de benim gibi çalışsın bir silkiniş olsun bir çıkış olsun İslam, müslümanlar izzet bulsun isterdi. Bu sıkıntı içinde kendini yerdı. Çalışmıyor gördüğü her insanı eleştirirdi. Tenkid ederdi. Uyuyor derdi. Ben olsam şöyle yaparım böyle yaparım derdi.

Ona göre Hoca İslâmı mantığı dâiresinde anlatacak, sistem içinde siyâsallaştırmayacak, çıkarı için zengine göre

ayarlamayacaktı. Baş düşmanı sistemin ekmeğini yiyip sesi soluğu kesilen hocalardı. Kendi kazanmayıp zenginlerden geçinen çıkış yapmayan âlimlerdi. Kimselerdi. Bol bol bunların aleyhine konuşurdu. Konuşmasını esirgemezdi. Bu nokta-i nazardan biraz dışlanırdı. Kâidedir, delide bulunurdu.

Bu tenkitlerin ucunun kaçtığı da olurdu. Fazlalaştığı genişlediği içine herkesi aldığı da olurdu. Kanâatım buna sebep de bunlarda İslâma olan güven ve onun ayakaltı edilmesine tahammül edememektir. İslamın mükemmel bir din bir düşünce sistemi olduğunu biliyorlardı. Görüyorlardı. Yaşıyorlardı. Mutluluk duyuyorlardı. Metafizik âleme açılmış kapıları vardı. Te'ğit ediliyorlardı. Din dışılığın ne demek olduğunu en basit bir müşâhade ile görebiliyorlardı.

Fakat İslam makhur Müslümanlar mazlumdu. Güç başkasındaydı. İçerde ve dışarıda bu böyleydi. Bu nasıl olurdu. Bunu çözemiyorlardı. Suçlu arıyorlardı. Suçluyu sâde kendileri görüyorlardı. Çokca da kendilerini saçma sapan şeylerle itham ediyorlardı.

İşin kötüsü güç domuz eti yiyenlerdeydi. İçki içenlerdeydi. Temizlik bilmeyenlerdeydi. Yanî Hristiyanlardaydı. Emperyalistlerdeydi. Zâlimlerdeydi. Fasıklardaydı. Asırlar boyu küçük gördüklerindeydi. Bunlar inanırsa teslîse inanır, inanmazsa hiçbir şeye inanmaz, tabîatı tabîata verir fizik ötesi nedir bilmezlerdi. Ama kılıca karşı silahla yürür ğalib gelirlerdi. Bunlar da bu topraklarda kılıçtan ötesini yapamazlardı. Sanat toplumu olarak kalırlardı. Ötesine bir türlü geçemezlerdi.

Buna bir sebep de dünyâyı bilmemeleriydi. Bilhassa ekonomi-politik yanında politik târihe muttali' olmamalarıydı.

Bir ara hoca dışarı çıkar. Demokrat Parti iktidar olmuş. Bir hürriyet havası esmiş. Va'dler var. Umutlar hâsıl olmuş. Uzun zamandır baskı altında yaşamış toplum ondan

çok şey bekliyor. Bir, birbuçuk asırlık kirin pasın düşünce-
nin kırılacağını kalkacağını zannediyor. Arzûsu bu. Nefes
deliği olmaksızın çeyrek asır yaşamış.

Fakat umduğunu bulamıyor. Muvâzaayı anlıyor. Yavru
cücüğün fonksiyonunu kavlıyor. Gene geri içeri giriyor.
Tavır alıyor. Zamanla bu tavrı keskinleştiriyor. Uç noktala-
ra taşıyor. Kırıcı oluyor. Demokrat Parti'den çok şey bek-
leyen kesimden reaksiyon görüyor. Dışlanıyor. Dedikodu-
lara kalıyor. Geleni gideni bağılıları azalıyor.

Ki o dönem bakıyorsunuz Hafız Ali Efendi gibi nicele-
ri de aynı kesimden nice ithamlar altında kalıyor.

Halbuki onlar sistemi çabuk yıkılması imkansız ulu bir
ağaç gibi görüyor. Bir ahtabot gibi değerlendiriyor. Nefes
deliği, karın boşluğu neyse ona göre teneffüs ediyor, hare-
ket ediyor. Da'valarından da vaz geçmiyor.

Aradan elli sene geçmiş bu tesbitin ne kadar yerinde
olduğu bu gün bile anlaşılıyor. Sistemin siyâsi sistemden
ziyâde kendi milleti üstünde bir kontrol bir baskı sistemi
olduğu görülüyor. Bir bürokratik şebekenin ayak oyunları-
nı insanımız aşamıyor, kıramıyor.

Ahtobotun kolları habire kırılıyor hiç de bitmiyor. Sis-
tem içe kapanık vatandaş üstünde varlığını sürdürüyor.
Bütün güç denemesini vatandaş üstünde yapıyor. Refleksi-
ni ona göre geliştiriyor. Düşmanı vatandaşymış gibi kâ-
nun, güç oluşturuyor. Dışarı karışmasın dışarıya ben ka-
rışmam içeri haltetmesin sussun benim efendiliğime itiraz
etmesin diyor.

Bakıyorum şöyle hocanın talebeleri öyle veya böyle
ondan bir şey almış. Bir kısmı gecikmeden dosdoğru mec-
râsına girmiş. Bir kısmı çalkalanmış durulmuş, eğrilmiş
bükülmüş doğrulmuş deliğine girmiş. Cemiyetde zararsız
insanlar. Fâideleri var. Zararları yok.

Hemen hepsi Allah yolunda, Allah yoluna dönmüş ha-
yâtını geçiriyor. Hayatını bitiriyor. Çocuklarını dindar ye-

tiştiriyor. Çocukları din yolunda. Tohumlar ağaca, ağaçlar tohuma silsilesi dâhilinde yürüyüp çoğalıp gidiyor.

Demek Hoca efendinin orda içerlerine bir tohum atılmış. O iman tohumu. Ama erken filizlenmiş ama geç filizlenmiş. Ama filizlenmiş. Mahsûl vermiş. O şimdi götürüldüğü yerde. Sevgilisinin yanında. Ancak diktiği filizlerden, filizlerden hasıl olan meyvelerden hissesini alıyor. Hissesi amel defterine yazılıyor, ni'met olarak kendine takdim ediliyor.

Hocanın ufak tefek hafta arası gelen gideni olurdu. Bunlardan ona dışardan haber getirip yönlendiren olduğu gibi sükûnetle oturup hizmet eden de emir bekleyen de olurdu.

Ben bu hizmet erlerinden Mehmet Şekerli'yi unutmam. Saatlerinen yanında oturur. Ettehiyyatü de oturur gibi oturur. Oturuşunu bozmadan saatlerce otururdu. Ne olgun ne ağırbaşlı insandı. Öldü. Allah rahmet eylesin.

Hoca Efendinin bir de çok güvendiği insanlar vardı. Bunların başında hem de talebesi olan Hasan abim gelirdi. Hoca ölünceye kadar alım satım işlerine o bakardı. Ölüsünü de kaldıranın biri odur.

Bir nesil Maraş'ta enfiye çekerdi. Yanî kurutulmuş, öğütülmüş otu burnuna çeker buna bağlı hepçirirdi. Hoca da enfiye çekerdi. Yanında, minderinin altında bir mendili olur her hepçirişte bununla burnunu silirdi. Bu hepçirişler silişler ses çıkarır, en uzak noktadan duyulurdu. Bu da o zaman bir âdetti. Burnu temizlediği, hastalıkları önlediği kabul edilirdi. O zamanki toplumda bu âdet pek yaygındı.

Hoca Efendi evlatlarından aradığını pek bulmuş biri değildi. Âile içi problemi çok yaşardı. Bu da onu hırçın yapar başka bir konuydu. Değiştirmek için yaratılmış insanın kendi içinde muallel hâle gelmesiydi. Cemiyete yönelmemesiydi. Koşmadan bir çukura düşüp kalmasıydı. Kafasını kalbini milletine, da'vasına tahsis edememesiydi.

Bunun bir hikâyesini ara sıra anlatırım. Büyük adam hâlet-i rûhiyesini bu hikayeye ortaya koyarım.

Sekizinci yaprak bitti. Başa geçtik. Beni çağırdı. Yine kentine tarz ifâde ilen;

-Lan Vezirin tölü buradan öte iki yaprak ezberleyebilir misin?

-Ezberlerim hoca efendi.

-Hadi ezberle de görüm.

Gittim çok az bir zaman içinde ezberledim. Geldim. Ezberledim dedim. Oku dedi, okudum. Hiç unutmam başını göğe çevirdi. Ağladı ve şöyle dedi:

-Ey Allahım şu oğlanı niçin Vezire verdin. Bana vermedin. O notucuydu bunu? Bana şu iki işe yaramazı verdin. Ben notucum bunları. Ben ne yapıcım nereye gidicim bunla- rınan?

Demek büyük adam hâlet-i rûhiyesi bu.

Büyük oynamak için büyük oynamaya, oyununu devâm ettirmeye müsâid evlâdı olacak. Oynayacak.

Halbuki kader. “At olur meydan olmaz, meydan olur at olmaz.” Kader neye oynatırsa onu oynarsın. Nasıl bir imtihan şerâiti hazırlamışsa o dâirede kalırsın.

Son asır hangi büyük İslam âliminin çocuğu yolunda gitmiş de doldurmuş ki. Veya târihte babasının yerini dolduran, babasını geçen hoca çocuğu kaç tane ki. Her şey bir yerde hidâyet.

Her neyse Hoca Efendi bizi bağrına bastı. Bir de şeker verdi. O şeker o zaman ne büyük ikramdı, değerdi, bilen bilir.

Hoca Efendinin kitapları da vardı. Biz bu kitapları sağlığında dışından görürdük. Öldü oğlu satarken gördük. Zannederim 300-400 arası bir kitap.

Ben kendini kitap okurken görmedim. Ama kitap dolaplarını Hanifi dayımın yaptığını onun bir dönemin en iyi marangoz ustası olduğunu söylerdi.

Kitaplarından bir maaşlık bende var. Biraz da sonradan gelen var. Muhammed Kadifeci'den geçme Cemal Nar Hoca Efendi de var. Oğlu sattı. Kim aldıysa onda var. Ne talihsizlik hoca bir babanın kitabını oğlunun dünyâ malı yerine koyup satması.

Hoca Efendi uzun yıllar hizmet etti. Yaşlandı. Biraz da yalnız kaldı. Çünkü yanlış yönlendirdiler. Altmış ihtilalinde taraf ettiler. Yapanlara alkış tutturdular. Destan yazdırdılar. O da sonu oldu.

Bir adam geldi Maraşa, müftülük yaptı. Marksizmi fakirin hakkını arayan cereyan zannetti. Müslümanlıkla arasında bağ kurdu. Gençti. Toydu. Belli ki solu da tamı tamına bilmiyordu. Onunla dostluk içine girdi. Adını ara yere verdi. Yalnızlaştı. Hastalandı. 3 Aralık 1966'da öldü. Allah rahmet eylesin.

Hoca Efendi hizmeti çok bir insandı. Za'fiyetleri olmakla berâber zor zamandan çıkışta çok hizmet etti. O bakımdan hakkı ödeşilmez. Kolay zamanın insanları da zor zamanın insanlarını anlayamaz. Çabuk tenkid eder. Ayak altı eder.

Genelde şuur dehâsı olan insanlar hareket alanı bulamazsa sürekli iş tutamazsa, tuttuğu işe bağlı değişime şahit olmazsa kendisini yer. Çevresine zarar verir. Tahripkâr davranır. Sel suyu gibi yöneldiği her yeri parçalar. Oyar.

Ben bu tipleri bilirim. Çok da şahid oldum.

Yine de kabına sığmayan insanların en iyilerinden biri Hoca Efendidir.

Bu ülke Necip Fazıl dâhil bu tür nice insanlara şahid olmuştur. Olaya yabancı değildir.

Hoca Efendinin tek ifrâd hareketi cerbezeli oluşu idi. Şiddete meyyal oluşu idi. Çabuk celallenirdi. Hemen eline

değneğine sarılır, döverdi. Bu dövmenin sınırı olmazdı. Bazan olur durdurak bilmezdi.

Gerçi bu o zaman bütün Maraşlı büyüklerin âdeti idi. İnsanı çabuk bozarlardı. Büyüklerin karşısında konuşulsun istemezlerdi. Küçüğe söz hakkı vermezlerdi. Sanki küçüğü boğarlardı. Ezerek büyütme, eğitme, meslek öğretme- ten zevk alırlardı. Küçük onların yanında adam değildi.

Allah o hizmetine göre Hoca Efendiye Cennetülme'vâsını verecektir. Talebeleri de onu affedecektir. Çünkü ondan öğrenmişlerdir. Allahını peygamberini bellemişlerdir. İlm-i hal bilgisi edinmişlerdir. Doğru yolu bulmalarında onun payı vardır.

Ben kendi nâmıma helal ediyorum. Bugün şunu anlıyorum ki her insanın aşamadığı bir çukur var. Tam mükemmel insan yok. İnsanın büyüklüğü mükemmeliyetinin fazlalığı. Allah da zaten buna bakıyor. Fazlalığı esas alıyor. Fazlası olanı cennete koyuyor.

Sonra insan tamı tamına toplumunun dışına çıkamıyor. Biraz toplumunun, biraz mektebinin, biraz da sokağının insanı kalıyor.

Hoca Efendi şiir yazardı. Şiirlerinde Kâmil mahlasını kullanırdı. Bunlardan talebeye yönelik olanlar vardı. Bunlar mutlaka defterimize yazılırdı. Biz bunları ezberlerdik. Meselâ anayla babayla alâkalı olanlar gibi. İlm-i hâl bilgilerini ihtivâ edenler gibi.

Bunlar bize vazifelerimizi öğretmede faide sağlardı. Şiir çabuk ezberlenirdi. Şiir ezberlenirken vazifeler de kullaktan gönle akardı, hâfizaya işlenirdi.

Hoca Efendiyi şiire sevkeden nedir nasıl bir muhittir bilinmez. Ama hoca efendinin şiirleri güzeldir. Birinci sıradır. Unutulması, unutturulması doğru değildir.

Hoca Efendinin şiirleri inancını, dünya görüşünü aksettirir. Buna göre Hoca Efendinin Allahını sever korkar ama

daha çok peygamber âşığıdır. Onu aşırı sever. Kişiliğine hayrandır. Dostluğu için şaşar. Burda olamadı ahirette beraber olmak ister. Sanki âhirette kurtuluş, kurtuluşu şefaati imiş gibi inanç sergiler. Hep mahşer meydanına düşer. Sıkıntı içinde kalır. Arayış başlar. Hazreti Peygamber aranır. Şefaati umulur. Şefaati eder. Kurtulur. Kurtulunur.

Bunlara itiraz yok. Hazreti Peygamberin şefaati hak. İlk şefaati eden olacağı da muhakkak. Biz de dileriz. Biz bunları tesbit bakımından söylüyoruz.

Mutlak iktidar, mutlak güç, mutlak tasarruf Allah'ındır. Allah'a âittir. Allah'ın başkasına verdiği güç kula büyük gözükebilir. Bu ilahlık sınırı değildir. Kul bu tür hatalar yapmamalıdır. Kul; Allah'ın ruhlara, ruh beden dirilere verdiği güç ve tasarrufu gözünde çok büyütmemelidir. Aslolan mutlak, mutlakın gücüdür. Nisbetler büyütülüp ikili üçlü sistemler kurulmamalıdır. Allahtan başka varlıklara sonsuz yetki devri yapılmış gibi davranılmamalıdır. Bir de onlar âlemi idare ediyormuş gibi düşünülmemelidir. Davranış içine girilmemelidir.

Hoca Efendi tam bir ehl-i sünnet müslümanı. Yâni buna göre Yaradan ruhlar âleminde Rabbınız mıyım dedi evet dedik. O halde kulluğa devam. Hazreti Muhammed son peygamber. Diğer peygamberlere inanırız. Ama kitaplarının hükmü kalkmış. Biz Kur'an'la amele memûruz. Şu veya bu ırktan olabiliriz. Ümmetiz. İslam çatısı altında ırklar olarak toplanırız. Alt ve üst kültürleri koruyarak varlığımızı devam ettiririz. Üstünlüğü takvâda biliriz. Kim iyi inanır iyi amel eder, hukuk çizgisinde hareket eder büyük odur deriz. Bilene sorar, bilen büyüktür, istişare asıldır kabul ederiz.

Onun için de bilenlerin kurduğu mezheple hareket edilir. Dîni çok iyi anlamış, yorumlamış, şekillendirmiş büyüme usulunu göstermiş İmamı A'zam. Kendisi büyüktür. Hukuk ekolü demek olan mektebi, mezhebi haktır. Bu

dînin amelde yolunu işlemiş, göstermiş. Amelde mezhebimizdir. Bunun gibi daha üç mezhep vardır.

İki mezhep de daha akâidde inançta vardır. Biri Mâtüridiliktir. Biri Eşariliktir. Biz Türküz. Amelde mezhebimiz Hanefilik olduğuna göre inançta Mâtüridiliktir. Bu mezhebi kuran da teşbih, tecsim yapmadan bize nasıl inanacağımızı en iyi gösteren en büyük bir âlimdir. Müslüman aslında şahsın arkasından gitmez. Adını verse de şahsın temsil ettiğinin arkasından gider. Onun için en iyilerin anlattığının şahsında şerî delil dördtür.

1-Kuran'ı Kerim. Allâhın kitâbıdır. Bu kaynaktır. Al-lâha inanmak bu kaynağın icâbiyle harekettir. İktizâsını yerine getirmektir. Puta tapar gibi tapmak, bırakmak yoktur. Allah zât ve esmâsıdır. Müslüman esmâ ile dirilen ah-lak kazanandır.

2-Sünnettir. Bu terbiyesini ilmîni Allahın verdiği peygamberin kavli, fi'lî, takrîridir. O hevâdan konuşmaz. Temsil özelliği vardır. İnsana dîni ta'lim için bu şarttır. O halde sözüne fiiline takrîrine hürmet edilir. İtibâr edilir. Hayâta sokulur. Hareket edilir.

3-İcma-i Ümmet. Bu iki kaynağın değerlendirmesini yapar. Bu budur derlerse iş kesinleşir. Üçüncü bir te'yid ma'hiyetinde bir kaynak oluşturur.

4-Kıyâs-ı Fukahâdır. Fakihlerin kıyasıdır. Önceden bir şeyin hükmü âyet veya hadiste geçmiştir. İkinci bir olay çıkmıştır. Birinciye benzemiştir. İlleti tutmuştur. Benzer hüküm içine alınmıştır.

Müslümanın zikri; Akli, fikri, kalbi uyanık tutmak içindir. İnsanda asl olan bütün hasselerin gelişmesidir. Allah diyen, Allah dediğini başından sonuna bilmelidir.

Zaman ve mekan çok boyutludur. Bunu inkar etmek mümkün değildir. İnsanın vazîfesi kendi tuttuğu boyutta sağlam bir cemiyet kurmaktır. Onun için mükemmel bir akâidi olmalıdır. Bu ona onu zora sokmayan bir dünyâ gö-

rüşü sağlamalıdır. Hayâtın içinde sağlam hukukî esaslar dayanaklar olmalıdır. Yoksa hayat yıkılmaya mahkumdur. Sağlam hukuksa sağlıklı bir ekonomiye yol verir. O ise ayakları yer tutan bir ahlaka zemin hazırlar. Bu zeminde ise terbiye doğar.

İnsan Allaha bütün bir beşeriyete açık olan tabîat üstünden yürümelidir. İç derinlik istemediğin kadar onda da vardır. Kişi orda birbirini kontrol etme şansına sahiptir. Esbaptan müsebbibe yol akıl sâhiplerine mahsustur. Esbab ayetler içinde mündemiçtir. Tabîata insan da dahil ayetlerle doludur. Bu aynı zamanda kârlı iştir. Zîrâ tabiata hakimiyet getirir. Tabîata hakimiyetse tehakküme yol verir. Hele de tabiatın sâhip olduğu sonsuz düzenle Allah dediğini isbat akli kalbi aydınlatır. Allahla bütünleştirdiğin bir tabiat hakimiyeti çevre fesadına yol açmaz vs.

Tabîatda insanın halîfeliği de zâten bu mânâyadır. Yani Allah adına tabîatı imar tabîatta hakimiyet.

Müslümanın metafiziği Allah üstünedir. Allah mutlak hâkimdir. Tek güçtür. Tabîat kişiye göre sonsuzdur. Çeşitlidir. Bunun tek hâkimi odur. Her tarafında aynı anda aynı tarz vardır. Tükenmez nurdur. Evveldir. Âhirdir. Zâhirdir. Bâtındır. Kişinin ölü diri gücü nisbîdir. Bunu kişinin genel-leştirmesi büyütmesi hatâdır. Aslolan her şeye hakkını vermek, işi tadında bırakmaktır.

Allahın melekleri vardır. Bu insan yani kesif varlıkla Allah arasındır. Eşyâya Allahın kânûniyetini o sağlar. O akıl varlıktır. Tasavvuru zor bir güçtür. Müslüman için bir metafiziktir.

Vahiy haktır. Kitap Allah'tandır. Peygamberi Allah seçer. O yaratılıştan rûhî denge üstüne oturmuş ahlaktır. Onun için örnektir.

Dünyâ imtihan dünyâsıdır. İnsan tabîat buna göre ayarlanmıştır. Hadiseler insanın üstüne buna göre gelmektedir.

Müsbet hareket esastır. Böyle götürülen hayatta Mevlam görelim neyler, neylerse güzel eylemektedir.

İnsan ölecektir ve öldüğünde yaptığının hesâbını verecektir. Yeniden yaratılış ruh bedendir. Cennetde Cehenemde hayat ebedidir vs.

İşte Hoca Efendiyi okuyun bu ehl-i sünnet Müslümanlığı içindedir.

Hoca Efendi geri kalmışlığın sıkıntısını çekmektedir. Bunun için ilim esastır. Çocuklar okumalıdır. İlim sâhibi olmalıdır. Müsbet ilimler öğrenilmelidir. Ülke kalkındırılmalıdır.

Toplum ahlakî seviye kazanmalıdır. Geri kalmışlığın içinde ahlâkî tefessüh vardır. Sebektir. Toplum her şeyin Allah için yapıldığı çizgiye gelmelidir. Zekat verilmelidir. Oruç tutulmalıdır. Nefis tezkiyesi yapılmalıdır. Nefis baş belâsıdır. Şeytan o yoldan insanın içine girmektedir. İnsanı yoldan çıkarmaktadır vs.

Buraya kadar bir okuma mâcerası içinde Hoca Efendiyi, okumasını, dünyâ görüşünü anlattık. Ve demeye getirdik, hoca Özetlersek:

Bir şey yapamamanın çılgınlığını yaşayan insan. İslâmın izzeti yere düşünce depresyon geçiren bir adam. Eliyle iş yapan, emeğiyle kazanç temin eden kimseye eyvallah etmeyen bir kahraman. Gül yetiştiren bir bahçevan. Âilevi problemleri olan bir âile reîsi. Umdüğünü bulamıyan bir çocuk babası. Günâhına ağlıyan bir kul. Peygamberine ölümüne aşık bir sevdâlı. Sanatkar. Ölümüne sese sevdalı bir meczûb. Perişandır hâli ehli dillerin diyecek kadar dost düşkün. Hesap duygusuyla tir tir titreyen bir yolcu. İbresi peygambere daha çok dönmüş bir peygamber aşıklısı vs.

Gelelim eseri ne için çıkardığımızıza.

Biz bu Maraş kültürüne başlarken üç cilt gibi bir halk şiiri antolojisi yapalım demiştik. Bakat baktık Derdiçok,

Bahçeci Hoca, Kul Hamid, Çıtak gibilerin şiirlerini iyi kötü gibi birbirinden ayırmak pek mümkün değil. Bu ve bunun gibilerin zayıf diyebileceğimiz şiirleri pek az. Adamlar şiirde çok güçlüler.

O halde bunların dîvanlarını, eserlerini, ürünlerini tek tek basalım, parça olanları da bir antoloji yapalım dedik.

Şimdilik güçlülerden ikisini seçtik. Bahçeci Hoca, Nâdir Baba. Birinin bütün şiirlerini, sağlam yazılmamış çok bozulmuş bazılarını çıkartarak, öbürünün tüm mevlüdünü, hem de esas metni içine koyarak basalım dedik.

Bunun için evvela evimizde bulunan üç defteri çıkardık. Arif Aslantürk'ten, Mustafa Doğan, Mehmet Şekerli'den defterlerini aldık. Daha önce Ömer Kaya'nın yaptığı çalışmayı ortaya koyduk. Şimdiye kadar hiç yapmadığımız bir şeyi yaptık. Bu defterleri baştan aşağı okuduk.

Ben itiraf edeyim bu defterlerden altmışüçte yazdığımı kullanırdım. Onunda sadece bazı parçalarını okurdum. O da çok meşhur olanları. O da toplasan on parça etmez. Onu da câmilerde sakal-ı şerif çıkarırken minârede selâ söylerken vs.

Bütününü okuyunca gördüm ki çocukluk bunları yazarken az nisbette de olsa yanlış yazmışız. Kelimeyi yanlış yazmışız heceyi fazlalaştırmışız. Çünkü çocukluk, yeni bitmeyiz şiire aklımız yetmemiş. Kafiye ne bilmemişiz. Bir birimizden yazmışız. Ömer hocamda bunlardan olduğu gibi yazmış. Bu defa ortaya yanlış bir tablo çıkmış.

Yine de Ömer hocamın ellerine sağlık. Biz yine yaptığı ile de yetinelim dedik. Fakat baskı bitmiş. Bir de yokluktan baskı ikinci sınıf olmuş. Kağıdı cildi adam içine çıkacak şiirin gücünü temsil edecek şekilde olmamış. Baskı en nihâyet şiirleri ölümden kurtarmış.

Onun için de yeniden basalım dedik. Gözden geçirdik.

1-Çok bozulmuş, tanınmaz hâle gelmiş bazı parçaları çıkardık.

2-Hocamızın bazı ironik düşmanlıkları olurdu. Bunları da şiire dökerdi. Toplumda tefrika yaratmanın, fitne fesat çıkarmanın manası yok dedik birkaç da öyle çıkardık.

3-Hamdolsun Müslümanım şiirinin ilm-i halle alakalı kısmını çıkardık.

Çünkü konuyu şiire dökmede çok zorlanmış. Tam da anlatamamış. Konu eksik kalmış. Tam şiir havası oluşmamış.

Bıraksan diğer parçalara gölge düşürecek, kalsın dedik.

Kalan parçaları ise çok az tashih ettik. Bu tashihde bütün defterleri göz önünde bulundurarak:

1-Yazılışı mükemmelleştirdik.

2-Hece fazlalıklarını eksikliklerini giderdik.

3-Anlam çıkmayan yerleri anlamlı hâle getirdik.

4-Uzun olan şiirleri sona bıraktık. Kısa olanları başa aldık.

Bu hakları da şu sebeble kendimizde bulduk. Baktık Hoca Efendi'nin kendi eliyle yazdığı şiirlerde en küçük hece kafîye hatası yok. Kelimeler nasıl yazılması gerekiyorsa öyle yazılmış. Demek ki dedik yanlışlar yazarlardan, yazarların acemiliğinden kaynaklanıyor. Hemen söyleyeyim bunun içinde ben de varım. Onun gerekli tashihleri yaparak en mükemmel nüshaya ulaşmaya çalıştık.

Bahçeci hocam her talebesini bir şekil incitmiş, fakat iki talebesini ne eliyle ne diliyle incitmemiş. Biri İsmet Karaokur âbim biri de Vehbi Şirikçi âbim.

Hoca efendi, duyduğuma göre bunlardan hasseten Vehbi ağabeyime “Vehbi Efendi” demeden konuşmamış. Dünyânın en hayret edilecek bir şeyi ama doğru.

Ben Allah rahmet eylesin Vehbi ağabeyimi sonsuz sırnırsız severdim. O da beni severdi. İltifatlara boğardı. Hiçbir ürettiğim hizmette beni yalnız bırakmazdı. Öldüğünde ne kadar üzülüğümü bir Allah bilir bir de ben.

Ne zaman varsam yanına dünyâ – âlem konuşuruz. Ama o mutlaka hoca efendisini konuşmanın içine girer. Ondan bir parça laf açardı. Onu hürmetle anardı. Hoca Efendisinin ölümünün üzerinden yıllar geçtiği halde onu unutmadığını gösterirdi. o ölmüş insanın ma'nevi şahsiyetine hürmet ederdi. Şiirlerini benden sorardı. Bilgi alırdı. Hatta bir ara Ömer Kaya Bey'in bastırıldığından ona çok sayıda takdim etmiştim.

Biz kitabı yeniden basmayı planladığımızda gidecektim. “Abi şu hocamızın şiirlerini bir yeniden tashih edelim, basalım” diyecektim. Çünkü âbim bizim her bastığımız kitapta bize teşvik için bir şeyler verirdi, katkı sağlardı.

Fakat bu gün yârın derken âbim Allahın rahmetine kavuştu. Hâlik'ına yürüdü. Rabbim onu bizim yanımızdan kendi yanına aldı.

Bu konuyu o büyük terbiye insanının şânına yakışır yetiştirdiği Ahmet Kamil Şirikçi Beyefendiye açtık. Bir de gördük ki bizim bu kültür hizmetini Ahmet Kamil Şirikçi Bey en az babası kadar ta'kip ediyor. Bu hizmetten memnûniyet duyuyor. Hatta hizmeti başkalarına da duyuruyor. Çıkan her eseri okuyor.

Ahmet Kamil Bey hemen konuyu açar açmaz uzatmadan “Hocam hazırla getir edâ edeceğim şey neyse söyle” dedi. Ekledi: “Babamın sana destek verdiği her hizmette ben de varım, babamı aratmayacağım.”

Bu söz acımızı biraz hafifletti. Bu söz bu eserin ortaya çıkmasına da bir vesile oldu.

Biz bu eseri o terbiye insanının ve onun kıymetli hocasının ismini dünyâ var oldukça yaşatabilmek, duyurabilmek için çıkarıyoruz. Bu eseri çıkararak toplumumuzun din duygusuna dinçlik katacağımıza da inanıyoruz. Bir kültürel mirâsı ihyâ edeceğimize ölmekten kurtaracağımıza inanıyoruz.

Tekrar bu iki sevgiliye Allah'tan rahmet diliyoruz. Ruhları şâd olsun, nûr içinde yatsınlar diyoruz.

Onun sevgili oğlu ma'nevi mûrisi Ahmet Kamil Şirikçi Beyefendiye sonsuz teŐekkûrlerimizi sunuyoruz.

Onunla iftihar ediyoruz. Hâlik'ın bizi yalnız bırakmayacağına inanıyoruz. O'na güveniyoruz. Yolumuza devam ediyoruz.

Yaşar ALPARSLAN

SEVDASIYLE İNLEDİĞİM

Sevdâsiyle inlediğim fahr-ı cihandır
Tesliyyet-ı kalbim yine ol gonca dehandır
Ben âşıkıyım sevgisi gönlümde nihandır
Yâ Rab beni bu aşk ile kabrimden uyandır
Mahşerde ânın sancağı altında dolandır

Rahmeyle bu âteş beni baştan başa yaksın
Dîdem yaşı seller gibi eğlenmeyüp aksın
Tek bir nazarında bana ümmet diye baksın
Yâ Rab beni bu aşk ile kabrimden uyandır
Mahşerde ânın sancağı altında dolandır

Bir kez dese ümmet, bana ol sevgili kâfî
Her derdime derman yeter ol merhem-i şâfî
Dil köşküne koydum ben anın aşkını sâfî
Yâ Rab beni bu aşk ile kabrimden uyandır
Mahşerde ânın sancağı altında dolandır

Sevmekte ânı eylerem izhâr-ı sadâkat
Etmem dilerim vuslatı bir lâhza ferâgat
Ağzım kurudu bekliyorum âb u şefâat
Yâ Rab beni bu aşk ile kabrimden uyandır
Mahşerde ânın sancağı altında dolandır

Rahmeyle bu gözle göreyim makber-i pâkî
İzhâr-ı derûn eyleyeyim zâtine tâkî
KÂMİL kuluna eyle nasîb kalsın o hâkî
Yâ Rab beni bu aşk ile kabrimden uyandır
Mahşerde ânın sancağı altında dolandır

BİR ABD-İ ACİZEM AFVET ALLAH'IM

Bir abd-i âcizem afvet, kapuna geldim Allâh'ım
Günâhım bî hisab ancak, seni bir bildim Allâh'ım

Yanılab eyledim isyân, dilerim lütfünü elân
Eden sâile bol insân, kapuyu buldum Allâh'ım

Bilüb zâtın sahib-i cûd, murâdım sendedir mevcûd
Beni kıl nâil-i maksud, perişan oldum Allâh'ım

Bağışla bana imânı, ancak sensin keremkanı
Yudum tevbeyle isyânı, gönülden sildim Allâh'ım

Kulun KÂMİL'e et çâre, diler afvını bîçâre
Günahkârım yüzüm kara, ümitsiz kaldım Allâh'ım

GELDİM KAPUNA

Sen serveri kevneyi kemâliyle beğendim
Dünyâyı verüp ellere, aldım seni kendim
Sevmek seni haddim değil, afvine güvendim
Geldim kâpuna kulluğa, boynumda kemendim
Sen şâh-1 cihân eşfek-1 âlemsin efendim

Kullan eşiğinde bulayım neşe seâdet
Gönlüm yâreli, merhemidir âb-1 şefâat
Bir katre içerde edeyim diye berâet
Geldim kâpuna kulluğa, boynumda kemendim
Sen şâh-1 cihân eşfek-1 âlemsin efendim

Reddetme muradım, ne olur yalvarıram şâh
Sen şâfii ol, KÂMİL'i afv eylesin Allâh
Feryâd ederek, yalvararak, eyleyerek âh
Geldim kâpuna kulluğa, boynumda kemendim
Sen şâh-1 cihan eşfek-1 âlemsin efendim

BOMBOŞ

Perişandır hâli ehl-i dillerin
Susmuş terennümü şen bülbüllerin
İslam gülşeninde açan gllerin
Kurumuş yaprağı dalları bomboş

Dağılmış şenliği mâteme dalmış
Bülbüller yuvası baykuşa kalmış
evresin kupkuru dikenler almış
Akmıyor eşmeler glleri bomboş

imenleri olmuş kapkara toprak
Ne var birgün uğra acınarak bak
Kimseler o semte basmıyor ayak
İssız le dönmüş yolları bomboş

Bir eski şenliği hayâle getir
Ağla dvne ol aklını yitir
Sa sakal ağardı oluyoruz pir
Gafletle geçirdik yılları bomboş

Hiç amel etmedik Tanrı'ya yarar
İslmız demeye etmiyoruz ar
Aldık sırtımıza tkat üstü br
Eyledik âlemde dilleri bomboş

KML feryâd eder duyulmaz n
İi alevlenir çıkmaz tütünü
Tanrı huzruna son hesap günü
Varınca ne yapsın elleri bomboş

BİZİ AFVET (BİZİ GÜLDÜR)

Meded yâ Hazreti Allâh
Bizi afvet bizi güldür
Hatâdır kârımız her gâh
Bizi afvet bizi güldür

Suçumuz eyleyüp ikrar
Sana yalvarırız her bar
İşimiz olmadan düşvâr
Bizi afvet bizi güldür

Bedende kâiniken can
Bırakmaz kalb seni bir an
Musallat olmadan şeytan
Bizi afvet bizi güldür

Ederken ism-i pâkin yâd
Alup rûhumuzu kıl şâd
Rezîl olsun adüv hassâd
Bizi afvet bizi güldür

Bakan göz bakmaz olunca
Vücûdun rengi solunca
Libâsımız soyulunca
Bizi afvet bizi güldür

Teneşir üzre varınca
Su kaynayıp durulunca
Tene kefin sarılınca
Bizi afvet bizi güldür

Musâllaya varır iken
Cemâat saf olur iken
İmam tekbir alır iken
Bizi afvet bizi güldür

Taputtan kabre inince
Eş ahabab geri dönünce
Süal sorucu gelince
Bizi afvet bizi güldür

Halâik hep dirilince
Ele defter verilince
Huzûruna derilince
Bizi afvet bizi güldür

Hayır şerden süzülünce
Cehennemlik sezilince
Dizin bağı çezilince
Bizi afvet bizi güldür

Cehennem od savurunca
Düşenleri kavurunca
Zebanîler çevirince
Bizi afvet bizi güldür

Bize yaptırma işkence
Habîbine tamıt önce
Şefâat kıl sen erkence
Bizi afvet bizi güldür

Her ümmet kendi hâlince
Cinanda menzil alınca
De KÂMİL sen bunalınca
Bizi afvet bizi güldür

NAMAZI KIL NAMAZI

Şafak atıyor şafak
Aç gözünü ufka bak
Uyan gafleti bırak
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Gün yakındır vakit dar
Uyan Allah'tan et ar
Koşarak mescide var
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Hadesten kıl kendin pâk
Şevk ile eşhedü çek
İmânın varsa gerçek
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Tam kıl sabah namazın
Terk etme kışın yazın
Dinleme nefsin nazın
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Öğle okununca koş
Feyz-i Hak'la ol beyhuş
Geçirme vaktini boş
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

İkinci vaktin gözle
Kurb-i Mevlâ'yı özle
Tevbe et kendin düzle
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Akşam için vakit az
Geçirme davran şahbaz
Dinin direği namaz
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Yatsının vakti pek bol
Kıl feyz-i rahmetle dol
Ağla, yalvar, sarar sol
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Terk etme vaktin birin
Gün olur hesap verin
Mahşeri düşün derin
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Eyle kaza geçmişi
Koy düzene her işi
Uçmadan ecel kuşu
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

Borçların ödeş heman
Olmadan halin yaman
KÂMİL aman ha aman
Namazı kıl namazı
Hak sevmez beynamazı

LİHYE-İ PÂK-İ

Lihye-i pâk-i Muhammed karşusunda et kıyâm
Tam huzur al, bağla destin, eyle âna ihtirâm
Ağla, iste rûz-ı mahşerde şefâatse merâm
Oku durma aşk ile candan salât ile selâm
İster isen nâr-ı dûzah cismine olsun haram

Sanma tasliyyen işitmez ol şefâat kânını
Vasl eder Mevlâ ana ânîde âh ü efgânını
Derdini arz et yeter, eyle taleb dermânını
Oku durma aşk ile candan salât ile selâm
İster isen nâr-ı dûzah cismine olsun haram

Rûz-i mahşerde halâik ederiken âh ü vâh
Ümmetim deyüp ederse, sana kâfi tek nigâh
Vaktidir KÂMİL heman gafletten eyle intibah
Oku durma aşk ile candan salât ile selâm
İster isen nâr-ı dûzah cismine olsun haram

BÂD-İ SABÂ İLE HABÎBE ARZ-I HAL

Sabr eyle gönül sirrini fâş etme rakîbe
Et Hakk'a tevekkül ne çıkar bekle nasîbe
Mü'min vatanında şaşırıp döndü garîbe
Ey bâd-i sabâ uğrar isen kûy-i Habîbe
Biz hastaların derdini arz eyle Tabibe

Aşıkları feryâd ediyor dürlü cefâda
Ağyâr gülüyor şâd oluyor zevk-i sefâda
Bu manzarayı ağlıyarak eyle ifâde
Ey bâd-i sabâ uğrar isen kûy-i Habîbe
Biz hastaların derdini arz eyle Tabibe

Her derdimizi zâtine şerh eyle kemâkân
Tahlisimizin çâresini eylesin ihsân
Bîçâreleriz aczimizi anladık elân
Ey bâd-i sabâ uğrar isen kûy-i Habîbe
Biz hastaların derdini arz eyle Tabibe

Yok başka gidüp yalvaracak şâfi-i ümmet
Ancak edecek zâtidir âsîlere himmet
KÂMİL için et vardığın ân ayrıca minnet
Ey bâd-i sabâ uğrar isen kûy-i Habîbe
Biz hastaların derdini arz eyle Tabibe

HİSAB KORKUSU

Yaş elliği aştı amelim sıfır
Yârin hisab günü ya ben nederim
Saçım la sakalım ağardı kıpkır
Hâlen utanmadan günah ederim

Düştüm aldanarak nefsin alına
Gönlümü kaptırdım dünya malına
Günâhım ulaştı son kemâlına
Hâlen uyanmayıp dalgın gederim

Varacağım yerde ne gerek bana
Düşünmem denmez mi bana divana
Azrâil ne yaşlı ne de civana
Acımaz der ancak ecel güderim

Ecelim ne kadar bilemem eyi
Hazırlamalıyım gerekli şeyi
Bir gün çağırarak toprak gel deyi
Gözümün önünde anam pederim

Bu dünyâyâ gelen gün olur geder
Ne mutlu ona ki hoş amel eder
KÂMİL der ben ömrüm eyledim heder
Afvolunmaz isem dinmez kederim

İNSANLIK

Boşa böbürlenme insanım diye
İnsan nerededir sen neredesin
İnsan o ki aklı ere her Şeye
İz'an nerededir sen neredesin

Ne medresen vardır ne de mektebin
Ahl kta gerisin yoktur edebin
Ceh lettir bütün serin sebebin
İrfan nerededir sen neredesin

Bilgidir insana insan dediren
Bilgidir tehlike  nında firen
Bilgide akr nın geçmeye diren
Akran nerededir sen neredesin

Bilgiye önem ver kalanı boşa
Bilginlere katıl git koŐa koŐa
Bilmeyerek yolu vurma yokuŐa
Kervan nerededir sen neredesin

Bilgi edinmek in yok vakit, zaman
Bilgini bul öğren dediğın heman
Hasta isen bilgi derdine derman
Derman nerededir sen neredesin

Hâsılı insanlık kolay değil pek
İnsan olmak için çekmeli emek
İmk nsız iş olmaz buna etme Şek
İmkân nerededir sen neredesin

KÂMİL'in fikrini yorma boşuna
İŞ yap ki Hâlık'ın gitsin hoşuna
Akmaz hiçbir zaman su yokuŐuna
Ceryan nerededir sen neredesin

SAKLARIM SIRRIM İÇİMDE

Saklarım sırrım içimde kimseye etmem âyan
Çektiğim bilse acır hep hâlime halk u cihan
Yok hazırlık bende, geldi işte devr-i imtihan
Ağlarım âh eylerim, kârım benim bu her zaman
İltimâsa uğramazsa, hâlim olur pek yaman

Geçti isyân ile vaktim, ta olunca yaşlı pîr
Tek cevaba kudretim yok, sâde derim Tanrı bir
İmtihan başlarda derlerse bana gel sen de gir
Ağlarım âh eylerim, kârım benim bu her zaman
İltimâsa uğramazsa, hâlim olur pek yaman

KÂMİL eder imtihandır kaçarım ben câbecâ
Ederim afv-i İlâhi'ye sıkışsam ilticâ
Fahr-ı âlemden şefâat lûtfunu edüb recâ
Ağlarım âh eylerim, kârım benim bu her zaman
İltimâsa uğramazsa, hâlim olur pek yaman

KALENDER YAŞAMA

Dinlemek istemem kimsenin derdin
Derdime dert katar taşırır diye
Söylemek istemem ayıbın ferdin
Utanır sözünü şaşırır diye

Tekliği severim topluma girmem
Kalender yaşarım kimseyi yermem
Her dostum deyene sırrımı vermem
Beni dilden dile düşürür diye

Nefsimde ararım yahşı yamanı
Onu uslandırmak gayemdir hanı
Bedelsiz verseler almam cihanı
Defter-i a'mâlim şişirir diye

Kanâat ederim kısmet ne ise
Sinek gibi girmek istemem pise
Hiç yakın olamam zâlim nefise
Yakamı sımsıkı deşirir diye

KÂMİL'in güttüğü nelerdir neler
İnleyince âhı bağırını deler
Korkusundan ağlar eder tevbeler
Cehennem cismini pişirir diye

YAKLAŞMA YANIMA

Yaklaşma yanıma ey fitne fesat
De, kimi güldürüp kimi ettin şâd
Nerede selefim, nerede ecdad
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Komadın birinin nâm ü nişânın
Dağıttın hepsinin sen hânümânın
İçtin sayısızca insanın kanın
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Ne dostu ayırdın ne de düşmanı
Nasıl telef ettin bu kadar canı
Hani şarka, garba hükmeden hani
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Kıydın acımayub Ebü'l Beşer'e
Sayısız nebîler yedin gözgöre
Nerde güvenenler mal, sîm ü zere
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Nerede beynini üvezcik yiyen
Nerede ben ulu Tanrı'yım diyen
Nerede saltanat kurup taç giyen
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Hani çalgılara verenler düzen
Hani meyvelerden içkiler süzen
Hani raks ederek salınub gezen
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Noldu etrafında taşıyanlar kul
Noldu şarkılara verenler usul
Noldu yatmak için bulamayan çul
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Hepsini avlayub yuttun al ile
Kimin şöhret ile kimin mal ile
Olan oldu artık gelerek dile
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

Kahpece ağına dolaştı herkes
Yok olup gittiler çıkarmayub ses
KÂMİL'in sorusu sana budur pes
Haber ver bunların hâlinden haber
Ettin cümlesini sen zîr ü zeber

EHL-İ DİLLER LİSANI

Ehl-i diller lisânı
Okşar rûh-ı insânı
Terennüm âhenkleri
Cennet eder zindânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Yaparlar beste gazel
Okurlar güzel güzel
Bunlar derdine ezel
Seçmişler bu dermânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Derman arar her hasta
Bir merhemdir bir beste
Rûhun kulağı seste
Her zaman ister ânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Neş'e alır duyunca
Gıdâlanır doyunca
Sürer sohbet boyunca
İstediği devrânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Böylece ruh yükselir
Aşk çoşar vecde gelir
Bu zevki tadan bilir
Almaz versen cihanı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Dil artık zevkle taşar
Bülbüller gibi çoşar
Bambaşka hayat yaşar
Şen geçirir her ânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

Ses verir kalbe cilâ
Kalmaz gam denen belâ
KÂMİL sese mübtelâ
Söyleyenin hayrânı
Dostlar yârenler
Yârenler kadrini bilenler

EY HAKİKAT YOLCUSU

Ey hakikat yolcusu
Şer-i şerifden şaşma
Budur yolun doğrusu
Git yana yöne taşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

İkrar eyle Tanrı bir
Muvahhîd sılkine gir
Evsâfin eyle fikir
Şirke zinhar yanaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

Peyğamberi tanı hak
Şer i'n öğrenmeye bak
Al ondan hergün sabak
Başka kapu dolaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

Kuran'ı et pusula
Ona uyup çık yola
İlerle verme mola
Al menzil oyalaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

Farz, vacibden al gıdâ
Et sünnete iktidâ
Mürşid: Hâbib-i Hüdâ
Takip et aralaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

Bırakma elini tut
Şeyhi, dervişi unut
Çek dilini sesin yut
Kimseye duralaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

Gezme olup derbeder
Ömrünü etme heder
El bir yol tutmuş gider
Sen bu sınırı aşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

KÂMİL'in gittiği yol
Bak ne temiz, ne de bol
Sen de git bundan oğul
Kire, pasa bulaşma
Sâdıksan eğer,
Ver şera değer

SUÇUMUZ YARLIĞA YÂ RAB

İlahî bizleri afvet hatâ deryasına daldık
Boğulmak üzreyiz imdâd eriştir darda bunaldık
Tutan yok destimizden senden özge çâresiz kaldık
Tutup dergâhına yüz âh-ü feryâd ile yalvardık
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfâr
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffâr

Rızâna lâyık amel etmedik gaflet bizi aldı
Bulup zâlim nefis fırsat fenânın zevkine daldı
Bizim kurtulmamız ancak ilâhî afvine kaldı
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfâr
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffâr

Meded bizi isyân-ı cürmümüzle baş başa koyma
Bağışla son nefeste rahmet et îmanımız soyma
Esirge rûz-i mahşer afveriştir yakmağa kıyma
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfâr
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffâr

Duamız müstecâb et yalvarırız zâtine her gâh
Hayırsız her nemiz var bizden a'lâ Hazretin âgâh
Huzurunda el açup ağlarız biz bir sürü gümrâh
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfâr
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffâr

Bizi afv eylemekle rahmetinden bir şey eksilmez
Yakarsan adledüb şânına bir kat başka şan gelmez
Kulun KÂMİL eder feryâd, döner der gayri söz bilmez
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfâr
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffâr

İLÂHÎ BİZLERİ AFVET

İlâhî bizleri afvet hatâ deryasına daldık
Boğulmak üzreyiz imdâd erişdir darda bunaldık
Dutan yok destimizden senden özge çâresiz kaldık
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfar
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffar

Rızâna lâyık amel etmedik gaflet bizi aldı
Bulup zâlim nefis fırsat fenânın zevkına daldı
Bizim kurtulmamız ancak İlâhi lûtfuna kaldı
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfar
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffar

Meded kıl bize, isyan-ı cürmümle baş başa koyma
Bağışla son nefesde rahmet et imanımız soyma
Esirge rûz-ı mahşer afv erişdir yakmaya kıyma
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfar
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffar

Duâ'mız müstecab et yalvarırız zâtına her gah
Hayırsız her nemiz var bizden a'la Hazretin âgâh
Hazûrunda el açup ağlarız bir sürü gümrâh
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfar
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffar

Bizi afveylemekle rahmetinden bir şey eksilmez
Yakarsan adledup şanına bir kat başka şan gelmez
Kulun KÂMİL eder feryâd döner der ğayri söz bilmez
Suçumuz yarlığa Yâ Rab ederiz elan istiğfar
Yakışır şanına afveylemek çün bir adın Ğaffar

DIYELİM TEVBE ALLAH

Dünyâda biziz mihman
Göç eder bir gün kervan
Vîran olmadan bu han
Diyelim tevbe Allah

Mevt elçisi gelmeden
Tatlı canı almadan
Hayat sonun bulmadan
Diyelim tevbe Allah

Bu hal gelir her başa
Bütün ahbab yoldaşa
Vakti vermeyüb boşa
Diyelim tevbe Allah

Birgün kapu eder tak
Bağlanır çene ayak
Uyan atıyor şafak
Diyelim tevbe Allah

Tenini soyar ğassal
Kefen olur bütün mal
Erişmeden tez bu hal
Diyelim tevbe Allah

Dostlar bu işi duyar
Seni taputa koyar
Sana anda budur yâr
Diyelim tevbe Allah

Namazındır dört tekbir
Derhal derler kabre gir
Gelmeden münker nekir
Diyelim tevbe Allah

Mahşere derilirken
Defterler verilirken
Hesap gününden erken
Diyelim tevbe Allah

Cehennem kükrer şişer
İzdihamdan halk pişer
Her dem bize bu düşer
Diyelim tevbe Allah

Sırat köprüsü ince
Kurtuluş yok girince
KÂMİL bu işten önce
Diyelim tevbe Allah

İMTİHAN YAKLAŞTI

İmtihan yaklaştı güç suâlimiz
Ne cevap verelim çok vebâlimiz
Sorguya çekince Zülcelâlimiz
Dil kan ağlar, dîdelerden yaş çağlar
Hasta gönlüm Muhammedi arzûlar

Nefsimize uyup dinledik sözün
Aldanıp açmadık bir ibret gözün
Gün olup görünce işin iç yüzün
Dil kan ağlar, dîdelerden yaş çağlar
Hasta gönlüm Muhammedi arzûlar

Nefsi terk edelim gerekmez yerde
Merhem arayalım bu azgın derde
Can hulguma gelüp gidince perde
Dil kan ağlar, dîdelerden yaş çağlar
Hasta gönlüm Muhammedi arzûlar

Can hulgumda iken tevbe kâr etmez
Yüzbin aman desen kimse işitmez
KÂMİL'in gönlünden bu korku gitmez
Dil kan ağlar, dîdelerden yaş çağlar
Hasta gönlüm Muhammedi arzûlar

NA'T-İ ŞERİF

Nübüvvet gülşeninde verdi, solmaz son fidansın sen
Doyulmaz râyihanla kalbe neş'e cisme cansın sen
Kudûmu, âleme rahmet olan tek âl-i şansın sen
Şefî-i rûz-i mahşer rehber-i râh-i cinânsın sen
Tamâmen kâinata rehnümâ-i câvidânsın sen.

Bulur ergeç saâdet, zât-ı pâkin kim tanır önder
Kararmış kalbleri yıykar lisânından akan Kevser
Nebîler hâtemisin şer-i pâkinden ilâ mahşer
Tefeyyüz eyler ins-ü cin muallim-i cihânsın sen
Tamâmen kâinata rehnümâ-i câvidânsın sen

Halâik rûz-i mahşerde ederken âh ü vâveylâ
Şefâat imtiyâzın zâtına ihsan eder Mevlâ
Edince ümmetin anda şefâat sâyen istîlâ
Bu KÂMİL mücrim-i bîkes bırakmaz mihribânsın sen
Tamamen kâinata rehnümâ-i câvidânsın sen

DERÛN-İ MEKKE'DEN

Derûn-i Mekke'den lemân edince nûr-i peygamber
Hidâyetle dalâlet fark olundu gün gibi ezhar
Hakîkat âşikâr oldu, halâyık oldu fermânber
Din-i İslâma gelüb buldu seâdet nice avret er
Adalet başladı âlemde ayrıldı hayırdan şer

Getirdi âyet âyet Mushaf'ı ol Hazrete Cibrîl
Anınla etti peygamber şerîat gülşenin teşkîl
Dîn-i İslâmın esâsın yirmi üç yılda edüp tekâmîl
Bekâyâ rihlet etti da'vet-i Rahman'la ol server
Muhakkak şer'inin hükmü devam eyler ilâ mahşer

Eğer âkıl isen KAMİL dur o gülşende zahmet çek
Gönül bağına güllerden ayırtmaç eyle dik tek tek
Su ver âb-u amelle tam zamanı et timar gökçek
Olup bağbânî ayrılma vücudunda dururken ser
İçinde dön, dolaş ömrün boyu havzından iç Kevser.

HER ZAMAN

Neşe-i aşk neş'elerin zübdesi
Âşık olanlar sever tatlı sesi
Bestekârın ruh okşayan bestesi
Âşıkın gönlün cıcalar her zaman

Âşıklardır ehl-i dilin hemdemi
Şevkile söyler geçirirler demi
Beste, gazel sil süpür eder gamı
Âşıkın gönlün cıcalar her zaman

Âşık ayrı ehl-i dil ayrı değil
Ehl-i dil âşıktan olur eyi bil
KÂMİL eder hoş ses ile ehl-i dil
Âşıkın gönlün cıcalar her zaman

ENBİYÂ'NIN SERVERİ

Enbiyâ'nın serveri
Nurlandırır her yeri
Ümmet isen gel beri
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Tek desin sana ümmet
Derhal ulaşır himmet
Kıl farz vâcibi sünnet
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Şefâat dile her an
Aşkı ile ağlayan
Yatup, otur, gez, dolan
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Etme vaktini heder
Mevt seni ta' kib eder
Bu fırsat elden gider
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Mevt erişüp çatmadan
Tam günâha batmadan
Kabre girüp yatmadan
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Mahşerin derdi acı
Tek şefâat ilacı
Ey şefâat muhtacı
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

Şefâat kânın ara
Düştüğün zaman dara
Ey KÂMİL verme ara
Durma oku esselâm
Essalûtü vesselâm
Diyelim aleddevâm
Yeter ki râzı olsun
Bizlerden Hayrû'l-enâm

BÜTÜN VARLIĞIN

Bütün varlıkların var yaradanı
Ezel var, ebed var, yok diyen ahmak
Doğdu, doğuruldu sanmayın anı
Varlığı zâtındandır muhakkak

Varlık arasında yoktur benzeri
Tekdir, ikilikten şânıdır beri
Anınçün ölüm yok her zaman diri
Bilir gönüllerden geçeni mutlak

İşidir her sesi gizli âşikâr
Görür uzak yakın nerede ne var
Dilediğin işler o leyl u nehar
Kimse diyen bilmez, işleme bırak

Gücü pek üstündür karşı durulmaz
Konuşur, sözüne söz uydurulmaz
Yaradır, yok eder netse sorulmaz
Deyüp KÂMİL buna inanır ancak

EĞER FEYZ ALMAK İSTERSEN

Eğer feyz almak istersen gelüp bu ihtifalden al
Mübârek lihyesinden bir tel eyler gül yüzün timsal
Boyun bük, bağla destin, ağla, eyle göz yaşın inzal
Temennî et, şefâat her nefeste eyleme ihmâl
Salât ile selâm eyle, rûh-i pâke gösterüp iclâl

Şemâil-i şerifin et tahayyül mest-i hayrân ol
Temâşâ eyle iç gözle cemâl-i pâkine bol bol
Rızâullâh'ı bulmaksa murâ'dın işte eshel yol
Temennî et, şefâat her nefeste eyleme ihmâl
Salât ile selâm eyle, rûh-i pâke gösterüp iclâl

Gelüp rûh-i şerîfi ümmetin teftiş eder el'an
Eder şerîyle âmil olmamız cümlemize ferman
Ararsan Yâ Muhammed ümmeti derdine hoş derman
Temennî et, şefâat her nefeste eyleme ihmâl
Salât ile selâm eyle, rûh-i pâke gösterüp iclâl

El aç iste afvin, hürmet için ol yüzü mâhın
Habîb-i hassıdır çün vasfı, Gaffar olan Allâh'ın
Açılmışken şefaât bâbı, ta'cil et şehinşâhın
Temennî et, şefâat her nefeste eyleme ihmâl
Salât ile selâm eyle, rûh-i pâke gösterüp iclâl

Kaçırma fırsatı KÂMİL gözünden yaş dök âh eyle
Lisân-ı kalb ile hâlini sultânına arz eyle
Senin gibi günahkârın tedâvisi olur böyle
Temennî et, şefâat her nefeste eyleme ihmâl
Salât ile selâm eyle, rûh-i pâke gösterüp iclâl

ÂSİTANIN BEKLİYORUM

Âsitânın bekliyorum, ayrılmaz bir an bile
Tek nazarla iltifât et, neş'e ver hasta dile
Derdimin dermânın senden olduğun bile bile
Geldim ey hâzık tabîb'im ilgilen hastan ile
Sür şefâat merhemini artık, sona ersin çile

Destini koy kalbime şâhit edüb eyle timar
Derdim ancak sen bilirsin sende var bu iktidar
Âsitânında şefâat bulunca etdim karar
Geldim ey hâzık tabîb'im ilgilen hastan ile
Sür şefâat merhemini artık, sona ersin çile

Yalvarup kesme ümîdin tâ yetince son nefes
Âsitânında edersen rûhu teslim bu da pes
KÂMİL eder eşfâku'nnâs ismine ettim heves
Geldim ey hâzık tabîb'im ilgilen hastan ile
Sür şefâat merhemini artık, sona ersin çile

BU DÜNYÂ BULUR FENÂ

Bu dünyâ bulur fenâ
Fenâ da olmaz ğınâ
Yaptığın kat kat binâ
Boşunadır boşuna

Azrâil kapun bekler
Kurtarmaz binlik çekler
Mobilyalar döşekler
Boşunadır boşuna

Bütün altun busatlar
Çiftlik, sürüler, atlar
Hep emeller maksatlar
Boşunadır boşuna

Hâsılı evlâd ıyal
Hayra sarfolmayan mal
Dünyâ için her hayal
Boşunadır boşuna

Hak rızâsı olmayan
Her şey gafletten inan
İnan öğüdüm duyan
Boşunadır boşuna

Yapılmazsa bir amel
İhlas ile mükemmel
Görmez karşılık bedel
Boşunadır boşuna

KÂMİL ihlâsa yapış
İçe uysun teknil dış
Amelde olursa hış
Boşunadır boşuna

ARTIYOR GÜNÂHIMIZ

Artıyor günahımız
Afvindir penâhımız
Esirge Allâh'ımız
Bizi afv eyle bizi

Azup eyledik tuğyân
Hâlimiz sana ayân
Rahmetine yok payân
Bizi afv eyle bizi

Kılarınız feryâdü zâr
Cürmümüzden edüp ar
Aybımız açma settar
Bizi afv eyle bizi

Aramıza dirlik ver
Mü'minlere birlik ver
Ta'cil eyle deme er
Bizi afv eyle bizi

Yalvarınız şermile
Suçumuz bile bile
Sen sultansın ben köle
Bizi afv eyle bizi

Çaldık bâb-ı keremi
Dileriz af merhemi
Deriz akıdub nemi
Bizi afv eyle bizi

Yardım et koyma bîkes
Halk olurken son nefes
Tevhidle sesimiz kes
Bizi afv eyle bizi

Kabre girince üzme
Hesapta ince süzme
Lâle zencire düzme
Bizi afv eyle bizi

Yüz karamıza bakma
Afdan mahrum bırakma
Yarlığa oda yakma
Bizi afv eyle bizi

Habîbin desin ümmet
Bizlere kılsın himmet
Eyle vâsıl-ı cennet
Bizi afv eyle bizi

KÂMİL eyle intibâh
An suçunu eyle vâh
Tevbe edüb de Allâh
Bizi afv eyle bizi

NEFSİNİ BİL

Nefsin bil büyük düşman
Zenbin anub ol pişman
Tenin terk etmeden can
 Tevbe de durma heman
 Tevbe dertlere derman
 Mücrimim derim aman

Ansız ecel gelir bil
Ne över eder tenzil
Her yana dönerken dil
 Tevbe de durma heman
 Tevbe dertlere derman
 Mücrimim derim aman

Günü yarına atma
Gaflete dalup yatma
Nefsin ucuza satma
 Tevbe de durma heman
 Tevbe dertlere derman
 Mücrimim derim aman

Gün olur biter nefes
Çıkmaz olur çıkan ses
Gerekmez sözleri kes
 Tevbe de durma heman
 Tevbe dertlere derman
 Mücrimim derim aman

Nefes sorulur tek tek
Ayrılmaz kadın erkek
Sözüme inan gerçek
Tevbe de durma heman
Tevbe dertlere derman
Mücrimim derim aman

Gelmeden hulkuma can
Yaradanı dâim an
Var iken elde imkân
Tevbe de durma heman
Tevbe dertlere derman
Mücrimim derim aman

Gidince gözden perde
Afv erişmez bir ferde
Mücrim KÂMİL her yerde
Tevbe de durma heman
Tevbe dertlere derman
Mücrimim derim aman

SEVDÂYI MUHAMMED

Sevdâyı Muhammed dönüyor hep üzerimde
Artsın dilerim âteş-i aşkı içerimde
Püryan kokusun hissedeyim tâ ciğerimde
Yaksın yanayım hâlet-i mevtim mezarımda
Ben hissama âlemde ânın aşkını aldım
Sevdim ben ânı aşkı ile baş başa kaldım

Bir lâhza ânın aşkı beni eylesin terk
Cânım vereyim uğruna rü'yen göreyim tek
Hûbân arasında ana kimse olamaz denk
Duydum dediler sevdim ânı eylemezem şek
Ben hissama âlemde ânın aşkını aldım
Sevdim ben ânı aşkı ile baş başa kaldım

Çıktım yola uğrar diye ol dilbere râhım
Ağlar gezerim görmek için sevgili şâhım
Göstermese gül rûyünü dindirmese âhım
Mahşerde olur ya, sebep-i afv-î günâhım
Ben hissama âlemde ânın aşkını aldım
Sevdim ben ânı aşkı ile baş başa kaldım

Eğler beni hulyâsı ânın gamlı günümde
Her an görürüm sanki ânı ben göz önümde
Bir neş'e geçer böyle nehârımda dünümde
Zevkdir bana feryâd ü figânımda gönlümde
Ben hissama âlemde ânın aşkını aldım
Sevdim ben ânı aşkı ile baş başa kaldım

Aşkın taşıyım ol güzelin fevk-ı bâşımda
Kalkan ederim nefsile herdem savaşımda
KÂMİL der o Şâfii bana her bir telâşımda
Dostum da enîsim de odur arkadaşım da
Ben hissama âlemde ânın aşkını aldım
Sevdim ben ânı aşkı ile baş başa kaldım

ĞAFLETLE GEÇEN

Ğafletle geçen ömre demâdem çekerim âh
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh
Bir sâil-i âciz çalıyor bâb-ı şehinşâh
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh

Buldum okuyup levhada bir ismini Rahmân
Bildim yok imiş rahmetiyin haddine pââyân
Afvinle beni olmaz ânın katresi noksân
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh

Sultânıma geldim ederek âh ile feryâd
Cürmüm o kadar çok ki, değil kâbil-i tâ'dâd
Sen etmez isen ya bana kimler eder imdâd
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh

Âhir nefesimde bana yâr eyle îmânım
Pâk ismini yâd eyler iken tâ çıka cânım
Her yerde benim sensin ümîdimle emânım
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh

Mahşerde kulun KÂMİL'e afvinle nazar et
Ateşe bırakma ânın imdâdına sen yet
Şu bir tek ümîdim, diyesin cennetime git
Affet suçumu mu'terifim ben, güzel Allâh

MEFTÛNUNUM SENİN

Meftununuzun senin Eşrefu'l-Enam
Hayâlin gönlümde döner subh u şam
Şer-i şerîfine can-ü dilden râm
Olan ümmetinden ayırma beni

Bir kez ümmetim de, şâd olam her dem
Bîkerim sevgili ol bana hemdem
Sünnet-i şerîfin her derde merhem
Uyan ümmetinden ayırma beni

Azmayım hak yol da eyle delâlet
Kıl şefâat görmeyeyim melâmet
Livâülhamd altında selâmet
Bulan ümmetinden ayırma beni

Âl ve ashâbına tanıt eyle yâr
Mevtim asân olsun sıkmasın mezâr
Her dem civârında eyleyüp ikrâr
Kalan ümmetinden ayırma beni

KÂMİL'e sırat üstünde rehber ol
Geçemez tutmazsan elin, sarptır yol
Niam cennetinden kısmetini bol
Alan ümmetinden ayırma beni

ANA HAKKI İÇİN

Ah sen benim anamsın
Damarımdaki kansın
Beni çok kayıransın
Her an şefkatli ana
Sana hürmet eylemek
Yakışır ancak bana

S d n ile b y tt n
Uyumadın uyuttun
 st me kanat tuttun
Her an şefkatli ana
Sana hürmet eylemek
Yakışır ancak bana

Bırakmadım dizinden
Ayırmadım gözünden
Yüksek tuttun özünden
Her an şefkatli ana
Sana hürmet eylemek
Yakışır ancak bana

Terbiyenle yetiştim
Sen eridin ben şiştim
Elinden yedim iştim
Her an şefkatli ana
Sana hürmet eylemek
Yakışır ancak bana

Senindir g ç kuvvetim
Senindir kemik etim
Seninle  nsiyetim
Her an şefkatli ana
Sana hürmet eylemek
Yakışır ancak bana

Geçmişı süzerim de
Karşıma düzerim de
Hakkın çok üzerimde
Her an şefkatli ana
Sana hörmət eylemek
Yakışır ancak bana

Bırakmadın bir gün aç
Derdime oldun ilaç
Seni eyledim izaç
Her an şefkatli ana
Sana hörmət eylemek
Yakışır ancak bana

Sâyende oldum insan
Kesb edüp ilim irfan
Senindir varım inan
Her an şefkatli ana
Sana hörmət eylemek
Yakışır ancak bana

Vazîfe ver kopayım
Tek gönlünü yapayım
Ayakların öpeyim
Her an şefkatli ana
Sana hörmət eylemek
Yakışır ancak bana

Et bana hakkın helal
Yarlığasın Zü'l-Celal
KÂMİL der bula kemal
Her an şefkatli ana
Sana hörmət eylemek
Yakışır ancak bana

BABA HAKKI İÇİN

Babam kölen olayım
Yolunda yorulayım
Tek rızânı bulayım
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Sensin hayat sebebim
Eserindir edebim
Tanıttın din, mezhebim
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Öğrettin sanat, ilim
Uzanmaz sana dilim
Vur başım kalkmaz elim
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Yârin beni çalıştır
İşe güce alıştır
Dostlarınla tanıştır
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Ben yapayım kesb ü kâr
Et düânı bana yâr
Olmaktasın ihtiyar
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Seni üzdüm bir ara
Kalbine açtım yara
Mahcubum yüzüm kara
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Eylerim afvin el'an
Yalvarup derim eman
Tevbe, oldum peşiman
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Hoşnut ol etme şekvâ
Mahşerde açma dâvâ
Ettim her emrin îfâ
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Yerin başımdır otur
Öf demem dilersen vur
Tek rahat ol bul huzur
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

Hakkın bağışla bana
Hâk olam ayağına
KÂMİL der önden sona
Benim kıymetli babam
Etsem sana yine az
Hayat boyu ihtiram

BU GECE

I

Oldu Amine yüklü ne mutlu bu gece
Olacak varlığa, önden sona kutlu bu gece

Yapalım şanlı merâsim, çıkalım karşusuna
Geliyor âleme rahmet, yola çıkmış bu gece

Açılıp bâb-ı kerem rahmet-i Rahmân taşıyor
Sâile iste ki, ihsân olacaktır bu gece

Açacak ortaya, rahmetle dolan sofrasını
El sunan kalmıyacak aç, ebediyyen bu gece

Hâsılı, şân-ı ilâhisine lâyıık bol atâ
Ederek sevgilisin şâd edecektir bu gece

KÂMİL aklın var ise hissene al bu geceden
Hırsıza çaldırarak sene değildir bu gece

II
Hatmolur bir senelik defter-i a'mâli bu gece
Eyleme ağlayarak tevbeyi ihmal bu gece

Açarak defter-i a'mâlin öne incele bak
Var ise noksânın efgân eyle doldur bu gece

De, ilahî beni yazdınsa sâîdlerle bile
Orda sabit kadem et ismimi silme bu gece

Yok, şâkîlerle isem ismimi sil, afv ederek
Yaz sâîd defterine yalvarırım ben, bu gece

Bu Berâet gecesi mağfîret eyle kulunu
Rahmetinle diliyor suçlu berâet bu gece

El açıp bekliyorum bâb-ı atâda kerem et
Eli boş dönmiyeyim yarlığa cürmüm bu gece

KÂMİL'in ağlıyarak yalvarışın eyle kabul
Dileğin ver de sevindir ğanî Mevlâ bu gece

İSLÂM DİNİ

İslâm dini pek güzel
Bulup beğendik ezel
Aşkını dâim etsin
Gönlümüzde lemyezel

Artsın sevgisi her gün
Gönülde dünden bu gün
Verelim varı bütün
Anın aşkına bedel

Yoluna baş koyalım
Her emrine uyalım
Düşmandan koruyalım
Hoşnut etmekse emel

Uğraşıp yorulalım
Gaflet bağı kıralım
Tek bir cisim olalım
Hep verelim ele el

Dargınsak barışalım
Din yolunda koşalım
Maksada ulaşalım
Tekmil olmadan ecel

Gün olur fırsat geçer
Lahte değer birgün ser
Sözüm dinlersen eğer
Amelde etme kesel

KÂMİL böyle düşünür
Ey kalbi imanlı pür
Mahmuzla atını sür
Katıl bu birliğe gel

GÖNÜL BAĞINDA

Gönül bağında ey gonca, sen oldukça bahâr olmaz
Doyulmaz râyihan var rengin ahsen revnâkın solmaz
Temaşa eyledikçe hüsnünü ne'şem olur kat kat
Ne mümkün böyle dildârı seven dil, şâduman olmaz

Görüp hüsnünü aşkı ilân edüb dedim sana cânân
Rakîpler vuslata imkân komaz tenhâ zaman olmaz
Firâkın cânâ etti kâr açamam kimseye isrâr
Ederim içten âh ü zâr, nasıl hâlîm yaman olmaz

Dilerim vuslata çare, duyurmadan gel ağniyâye
Girersem böyle pazara, arada hiç ziyan olmaz
Kuralım gir bir meclis yeter kalksın aradan sis
Şarâb-ı aşkı KÂMİL hisseder, içmekçün an olmaz

RAMAZAN İÇİN

İslâm isen oruç tut
Nefsin uyuştur, uyut
Bir yıllık kirin, pasın
Bir ayda yıykak kurut

Başla Ramazan başı
Hergün akıt gözyaşı
Yap nefsile savaşı
Oruç felâha umut

İşitme yalvarışın
Kes gündüz, suyun, aşın
Serbest bırakma başın
Bağla arkadan yürüt

Vur başına sık sık, gâh
Elinden etsin ikrâh
Bin üstüne deyip dah
Ya uslandır ya erit

Kurtul elinden ânın
Geldi fırsat zamânın
KÂMİL her Ramazânın
Tutarak nefsin çürüt

HAC İÇİN

Hacca git ömründe bir
Kadın erkek, genç ve pir
İslâmın bu şartını
Kalmaz ödeyende kir

Varsa helâl bul para
Durma git verme ara
Cennet satan pazara
Kısmetin al sen de gir

Tam menâsiki öde
Her renkten güde güde
Berâeti al yede
Açıklama sakla sır

Verme riyâ destine
Övünerek üstüne
Çevirme alt üstüne
Olup nefsine esir

Amelini koru hoş
Riyâdan hiç durma boş
İhlâs ile sık konuş
Odur sana destigir

Eyle onu baş tacı
Haccını yapmış hacı
KÂMİL kendine acı
Amele katma zehir

KUR'AN'DAN ARA

Mübtelâ-yı derdi sen dermânı Kur'an'dan ara
İhtiyacın var ise ihsânı Kur'an'dan ara

Menba-i ilm-i ilâhîdir ulûm ondan akar
Cehli mahvetmek için irfânı Kur'an'dan ara

İnsin, cinin, halleder Kur'an bütün müşküllerin
Müşkülün varsa danış, fetvâyı Kur'an'dan ara

Bulmak istersen dü âlemde seâdet râhini
Rehber et vuslat için imkânı Kur'an'dan ara

Nefis şeytâmı kolaylıkla basup yenmek için
Her nevi elzem silah, idmânı Kur'an'dan ara

Hâsılı Allâh, kurbiyyetse kasdın durmayup hiç
Kendine gel, her edeb erkânı Kuran'dan ara

KÂMİL istersen selâmeti, kalma Kurandan geri
Kâmil îman, rahmeti, ğufrânı Kur'an'dan ara

HASRET KEŞİYİN

Hasret keşiyin kalbini rahmeyle de dinle
AŐkın kőzünü koy da űfűr hoŐ nefesinle
Ver műjde-i vuslat ana pek tatlı sesinle
Verdim ebeden kalsın ânı, sana seninle
Noksansız olur her yetiŐen kudret elinle

Őğret ona terbiye edeb Şanına lâyıık
Ziyetlesin etrafını son hadde hakâik
Olsun sana kulluk eden akrânına fâik
Verdim ebeden kalsın ânı, sana seninle
Noksansız olur her yetiŐen kudret elinle

KÂMİL tanımaz varlığın ancak sana der var
Vârım diyemezsin, var edenden ederek ar
Var yok olanı zâtine karŐu edűp ikrar
Verdim ebeden kalsın ânı, sana seninle
Noksansız olur her yetiŐen kudret elinle

TAŞLAMA

İçtihad ederek kasap çırağı
Yaparsa hücreyi zaman durağı
Elbette kırılır kardeşlik bağı
Fitne baş kaldırır önleyen olmaz

Ne hazin manzara şu yapılan iş
Hücrede bir iki mezhebi geniş
Kırnata çaldırub cümbüş eylemiş
Ma'bed saza dönmüş inleyen olmaz

Bu kadar olur mu vurdum duymazlık
Yazık müslümandır adınız yazık
Bir kişi çıkıp ey ayarı bozuk
Nedir bu hal deyüp söyleyen olmaz

Müslüman adını taşıyan ekser
Lâkin gönülde yok takvadan eser
Meddahcının sözün ederler ezber
Kur'an hükümlerin dinleyen olmaz

Hattâ anlatana tehdid savrulur
Yakası tutulur yolu çevrilir
Günbegün baltayla kökü devrilir
İslâma aldırış eyleyen olmaz

Elvedâ edecek İslâmlık böyle
Verin Müslümanlar hep eli ele
Dersin uğramazlar semtine bile
Uğrayan olsa da dinleyen olmaz

Dinledir yakında yaradan sözün
Çınladır hepsinin kulağın tozun
Cehennemde açar bir bakar gözün
Yanar kendi gibi sinleyen olmaz

KÂMİL eli bırak kendini kurtar
Fitne günden güne dinmeyüp artar
Bugünkü sofrada zehirle bal var
Zehri kapuşurlar bal yiyen olmaz

NASİHATNÂME

Tehlike arzeder günbe gün durum
Tutulan yol yanlış sonu uçurum
Kafalar bağladı örümcek kurum
İşi anlayacak bir er kalmadı

Bağlandı gönüller fiska fesâda
Ahlâk bedesteni döndü kesada
Ulemâyâ rahmet okuruz sâde
Başka gönüllerde ezber kalmadı

Müftü vâiz sözün eyleme hele
Lâyıklı bir imam bulmak mesele
Râzı ol müezzin geçerse ele
Mabedi tanıtan rehber kalmadı

Ulemâ alıyor son nefesini
Kulaklar işitmez oldu sesini
Mihrapta asılı sarık fesini
Tezyîn eyleyecek sîmzer kalmadı

İşbu deme geldin etmedin tasa
Ağlayup düşmedin mâteme yasa
Ma'betleri farzet çelikten kasa
İçini dolduran cevher kalmadı

Babasız yetime döndü diyânet
Bile bile yaptık büyük cinâyet
Etmezse rahmedüb Mevlâ inâyet
Başka varılacak hiç yer kalmadı

KÂMİL'in isyânı semâyâ çıktı
Günah ortasında kalup kısıktı
Kirâmen Kâtibîn yazmakla bıktı
Kalem yürütmeye defter kalmadı

NEFSİ DÜZELTME

Nefse uyan nefse uyan
Kârın kisbin bütün ziyan
Sana bâki değil bu can
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Canın bir gün çıkar tenden
Eşin dostun bıkar senden
Vakit geçirme erkenden
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Bu gençlik kalmayıp solar
Uyanır kalbde korkular
Boşa çıkmadan arzular
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Güvenme mala evlâda
Ulaşmaz kimse imdâda
Bakıp ahvâl-i ecdâda
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Takıp nefsine sağlam gem
Sarıl îmanına her dem
İki gözden akıtıp nem
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Nefistir boş işe meyyal
Gebersin verme ona yal
Oku nazmımı fikre dal
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

Bırak sen nefsini KÂMİL
İlm-i a'mâle ol mâil
Bu fırsat olmadan zâil
Düşün ıslâh-ı nefseyle
Güzel Mevlâ'yı zikreyle

SEMÂVERDE FEYZ OLMAZ

Semâverden feyz uman
Hakkı görüp göz yuman
Gönlünde yoksa güman
Feyzi gel bilginden al

Koyma çay, çörek peşin
Tahsil olsun ilk işin
Bırak şeyhin dervişin
Feyzi gel bilginden al

Cehlile eyle savaş
Bilgidir sana yoldaş
Tâ lahde deyinca baş
Feyzi gel bilginden al

Bilgi gerek mü'mine
Gedip almalı Çin'e
Atma dünü bugüne
Feyzi gel bilginden al

Öğrendiğin et ezber
Amel eyle koy eser
Sana derim mükerrer
Feyzi gel bilginden al

Bilgi için çek tasa
Gönlün yap ona tasa
Tam doldur basa basa
Feyzi gel bilginden al

Bilgi edinince bol
İsteyene ver oğul
Gezme KÂMİL sağ ve sol
Feyzi gel bilginden al

HAYATTAN ŞEKVÂ

Hayat taşınacak yk değil ama
Taşıttılar bana ister istemez
Ağırlığı basar sızlar her yerim
Kimse esirgeyip yazıktır demez

Oğul, kız düşünür kendi rahatın
Dediği olacak asar suratın
Neşesi olur mu böyle hayatın
İnsan tadı ile bir ekmek yemez

Günde bir sıkıntı ortaya çıkar
Nefesi tkedir yüreği sıkar
Yaşamak istemez hayattan bıkar
Çünkü haramdır intihar edemez

Tanrı'm ne var artık kurtar kulunu
İslâh et KÂMİL'in kızın oğlunu
Cenâhın dilerse herkes yolunu
Düzeltir düzeltir eğri gidemez

NAMAZA DA'VET

Nimet-i Mevlâye şükretmekse ğâyen kıl namaz
Tam huzur al bağla destin eyle Allâh'a niyaz
Baş eğüp yalvaranı Mevlâsı hiç mahrum komaz
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazı bırakma zinhar çün o dinin direği
Mü'mine her şeyden önce namazdır en gereği
Cenneti umup ateşten titreyenler yüreği
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namaza durmazdan önce mâsivâdan gönlü sil
Namaz Allah'a yakın yol mü'minin mi'râcı bil
Sohbet-i Mevlâ'ya müştâkım deyen ez cân u dil
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazın fazlı büyük her dürlü ezkâr andadır
Emreden farziyyetin nass-ı celil Kur'an'dadır
İki âlemde seâdet, tâat-i Rahman'dadır
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazın farzile vâcib sünnetin eyle edâ
Her fenâlıktan korur namaz buyurmuş Hüdâ
Dîn-i Hakk'a cânı dilden eyleyenler iktidâ
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazı kılan bilir zikr-i Hüdâ'nın dâdını
Her zaman ihsan eder Mevlâ onun mûradını
Namazı terk eyleyen olur cehennem odunu
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazı haşyet içinde kılarak fikre dalan
Nerde olduğun tefekkür eyleyip neş'e alan
Hubb-i mevladan derûnî kaynayıp çeşme dolan
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

Namazı kim kılsa vechi dû cihanda ak olur
Mevti âsân, kabri pür nûr bineği Burak olur
Cennete girer cehennem kendine irak olur
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

KÂMİL Allâh'ın rızâsın bulmağa koş durmadan
Ansız Azrail gelip mevtin dadın duyurmadan
Ba'sü ba'delmevt olup âli divân kurulmadan
Buyurun namaz kılıp yalvaralım candan biraz
Deyelim bizi ilâhî defter-i ebrâra yaz

GÜNAHKÂRIM

Günahkârım günahkâr
Ümîdim sensin Ğaffar
Yalvarıp derim herbâr
Bana rahmet Allâh'ım

Beni benlikten dûr et
Kalbim aşkınla nûr et
Ayıplarım mestûr et
Bana rahmet Allâh'ım

Yanılıp nefse uydum
Ayılıp korku duydum
Nefs elinde boğuldum
Bana rahmet Allâh'ım

Elim yüzüme aldım
Bab-ı Keremi çaldım
Lutfet çâresiz kaldım
Bana rahmet Allâh'ım

Beni ednâ bir kul say
Ğufrânından ayır pay
Vechine erem kolay
Bana rahmet Allâh'ım

Ölümüm eyle âsan
Allâh deyüb verem can
Eyle Cennette mihman
Bana rahmet Allâh'ım

Yâ Rabbî kulun KÂMİL
Müştâkın ez cânü dil
Der dostlarımla teknil
Bana rahmet Allâh'ım

EHL-İ DİLLER BİR ARADA

Bir araya ehl-i dil
Gelse olurlar bülbül
Sohbetleri açar gül
Dererler güzel güzel

Aşktan alıp sermâye
Neş'elenmektir gâye
Besteleri hizâyâ
Dizerler güzel güzel

Hep birleşerek hemdem
Sürerler neş'eli dem
Hasta dillere melhem
Sürerler güzel güzel

Bu bezmin şevki başka
Olmaz lüzumsuz şaka
Hep birden bahr-ı aşka
Girerler güzel güzel

Neş'eler sızar yüzden
Okurlar pesten tizden
Sohbet yürür bir izden
İlerler güzel güzel

Sen ben olmaz arada
Ölçü mikyal darada
Hep berâber murada
Ererler güzel güzel

Makam alınca yerin
Derler yaşa âferin
Tiz yapmakta birbirin
Denerler güzel güzel

KÂMİL bu bezme nice
Katıldı gündüz gece
Sohbet bitip iş güce
Dönerler güzel güzel

KADİR GECESİ

Kadir gecesinde Kur'an'ı inzal
Eyledi semâden arza zü'l-Celâl
İns ü cin melekler yapar ihtifal
En mübârek gice kadir gicesi

Kadir gecesidir bin aydan üstün
Taşar tâ be sabah neş'e ile yümn
Onu ihyâ eder mü'minler bütün
En mübarek gice kadir gicesi

Kadir gicesinde iznullâh ile
İner cümle melek Cebrâil bile
Ne dilersen Hakk'tan o gice dile
En mübarek gice kadir gicesi

Kadir gicesinde tâ fecre kadar
Yer gök ehli durmaz şâdılık eder
KÂMİL bu giceye can feda eder
En mübarek gice kadir gicesi

BİTECEK HAYÂTA

Bitecek hayâta bitmez bir önem
Neden veriliyor deye şaşarım
Bin dürlü meşakkat bin dürlü elem
Çeker yorulurum yine koşarım

Hayal olup gider hafta ile ay
Ecel yaklaştığın söyler her olay
Hâlen varlığımdan âhirete pay
Ayırmak istemem hâris yaşarım

Göz önüme gelmez anamla atam
Gaflet ortasında şaşırılmışım tam
Sâdece adıma diyorlar İslâm
Amel bakımından yoktur şaşarım

İşte gidiyorum elim ap açık
Almadım dünyâdan nesne azıcık
Öyle bir hesap ki de içinden çık
Bî haber hâlimden oğul kız karım

Benim dediklerim değilmiş benim
Mahvolup gidecek mezarda tenim
Tanrı'nın afvidir ancak güvenim
Başka yok güvenim derse yakarım

KÂMİL der, korktuğum işte bu nokta
Yüreğim titriyor günâhım çok da
Elim kelepçeli buğazım tok da
Cehennem içinde nasıl yanarım

ÇEŞME-İ FEYZE GEL

Kutlular getirdin ey sıyam mâhi
Gönüller saykalı ameller şâhı
Yaykamak isteyen rûy-i siyâhı
Demidir çeşme-i feyzine gelsin

Akıtsın feyzını gülşen-i dile
Çıkarsın bezminde otuz gün çile
Ak yüzle ereyim diyen menzile
Demidir çeşme-i feyzine gelsin

Gülşen-i dil açsın tevbe gülünü
Tevhid da'vet etsin aşk bülbülünü
Terk etmek isteyen gaflet zülünü
Durmasın çeşme-i feyzine gelsin

Zikr-i Hak'la yapsın gönül şehrini
İhlâs ile geçsin amel nehrini
Çekmekle yorulan nefsin kahrını
Durmasın çeşme-i feyzine gelsin

Takvâ gözlüğünü gözüne taksın
Tanrı'nın rızâsın bulmağa baksın
İslâma uymayan fi'li bıraksın
Durmasın çeşme-i feyzine gelsin

KÂMİL'e feyzından bir katre ayır
Ölürken yoldaş ol mahşerde kayır
Cennette bulmakçun soran penayır
Durmasın çeşme-i feyzine gelsin

İSLAMA YAKIŞAN HUY

Besmeleyle açarım dersime yol
Ederim hamdüsenâ Tanrı' ma bol

Al-i ashâbın unutmam ebeden
Hayrile yâd ederim hepsini ben

Bana kim önder olur da yol açar
Ona gönlüm tutulur sevgi saçar

Anarım ismini şükranlar ile
Dolaşır sevgisi gönlümde bile

Bilirim herkesi nefsimden pâk
Ederim ağzımı zemden imsak

Söylemem kimsenin ardından sözün
Söylerim tam yüzüne sözün, özün

Olur olmaz şeye yormam lisanım
Hakkı ketmeyleyemem çıksa canım

Kimse hakkında garaz, kin güdemem
Yok yere gayre suç isnad edemem

Olamam kimse ile hiç dargın
Yaşarım herkes ile hoş, sargın

Her ne yapsam yaparım Tanrı'm için
Tanrı'ma sonsuz inancım var çün

Korkusuyla titrerim leylü nehâr
Aczimi bilip ederim intizâr

Rahmetinden dâima kesmem ümîd
Bilirim azabını, sonsuz, şedîd

Affını umar dilerim her nefes
KÂMİL'e kulum desin tek, bu da bes

LİHYE-İ SEÂDET NEDİR?

Tebcil edilen lihye teli tâm-i Muhammed
Tasliyye getir yâd olunan nâm-i Muhammed
Pâk sîretin ez cân-ı gönül eyle tehayyül
Dersen dilinle candan azîz gâm-i Muhammed

Elân dönüyor rûh-i şerîfî özerinde
Şâfi olacak hâlet-i mevtin mezarında
Sevdâ-i Muhammed'den eser varsa serinde
Sar sînene karşıdadır endâm-ı Muhammed

Feyz al güzelin feyzini bil nâmütenâhî
Bilcümle nebînin o güzel sevgili şâhî
Hem Şâfi'idir ümmetinin hem de penâhî
Allâh yoluna da'vet eden âm-i Muhammed

El bağla huzurundasın ol fahr-i cihânın
Arz eyle derûnunde olan sirr-i nihânın
Hiç durma şefâat taleb et yumma dihânın
Tâ kim suna pür Kevser olan câm-i Muhammed

İç kevseri dol aşkile ol vechine hayrân
Koy kalbini aşk ateşine tâ ola beyân
KÂMİL gece gündüz edip âh olmalı giryân
Olmak isteyen nâil-i inâm-ı Muhammed

İSLÂM BAĞINI HARAB EDEN

Bâğ-ı İslâmı harab eyledi soysuz cühelâ
Kurudu her tarafı kalmadı bir yerde nemâ
Bir dahî gelmemek özre gediıyor mürğ-i hümâ
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

Bugün İslâma düşen âh-ü figân etme günü
Bak bu gün hâl-i perişânına hatırla dünü
Mâtem icâb ediyorken yaparız biz düğünü
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

Edeb ahlâkı bıraktık neye doğru gideriz
Râh-i Kurânı bırakmakla ne maksat güderiz
Acebâ hangi zafer şânına bayram ederiz
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

Çocuğu yollamayız mektebe bilmem ki neden
Bizleriz yavruları göz görerek câhil eden
Artıyor durmadan irfânın aleyhinde geden
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

Ma'bedi süslüyoruz mimber u mihrâb apaçık
Ne imam var ne hatib var der isem ortaya çık
Yok ise bizde telaş yok yok bu hususta azıcık
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

Sabredin gökten imam olmağa İsâ gelecek
O zaman bâtı, hakkı tanıyıp halk bilecek
KÂMİL'im hâlimiz el-yevm değil ammâ gülecek
Güleriz biz bize, ağlar acıyıp ehl-i semâ

NÜBÜVET AYININ DOĞDUĞU GİCE

Mâh-i tâbân-i nübüvet doğuverdi bu gice
Uyuyanlar uyanıb aklını derdi bu gice

Görünür oldu dalâletle hidâyet ap açık
Çünkü halk râhi bilen mürşide erdi bu gice

Gidiyor neş'e ile kâfile tevhîd eline
İnsü cân birleşerek el ele verdi bu gice

Geleni gülşen-i tevhîde kabûl etti o mâh
Ehl-i şirk kırdı putu gülşene girdi bu gice

Tâbe mahşer bu gülistan edecek böyle devâm
Rengini atmıyacak açtığı verdi bu gice

KÂMİL'in gönlü çırağı bu gice aldı ateş
Yanıyor kıvranarak dildeki virdi bu gice

BİLGİN GEREK

Kalmadı ortada din bilginimiz
Kimler öğredecek bize dinimiz
Bugün dostlar bizim matem günümüz
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Etmedik onlara önce hürmeti
Nerde Müslümanlar İslâm gayreti
Her kimin dinine varsa rağbeti
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Mâ'betler oluyor büsbütün harâb
Bilgine muhtaçtır minberle mihrâb
Bu hale içinden çeken ıstrâb
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Onlar idi dinin ışık feneri
Onlar gitti zulmet boğdu her yeri
Ayıramaz olduk hayırla şeri
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Kime soracağız din sorumuzu
Kim okudacaktır kız oğlumuzu
Şaşırdık gösteren yok yolumuzu
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Birleşip bulalım bu derde çâre
Günbegün derine düşüyor yâre
Durmayıp katalım leyli nehâre
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

Çocuklardan birin din mektebine
Verip bilgin yetiştirelim dine
Tam inmeden uçurumun dibine
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

KÂMİL'in öğüdün atma yabana
Bundan sorumludur her baba ana
Varmadan uyanın ulu divana
Ağlıyalım gelin âh çeke çeke
Ağlamak düşüyor kadın erkeğe

MECLİS-İ KURÂN'A DA'VET

Koklamak isteyen irfan gülünü
Dinlemek istiyen din bülbülünü
İsteyen Tanrı'ya vuslat yolunu
Durmasın meclis-i Kur'âne gelsin

Derdine dermânı onda arasın
Merhem edip ânı sarsın yarasın
Göz yaşile yusun vechi, karasın
Durmasın meclis-i Kur'âne gelsin

Meclis-i Kuran'dan öğrensın edeb
İşte kendisine mekteb-i enseb
Tanrı'yı arayan kimse rûz u şeb
Durmasın meclis-i Kurâne gelsin

Meclis-i Kurân'a rahmet yayılır
Kısmetin almayan ahmak sayılır
Her kim ise Cennet için bayılır
Durmasın meclis-i Kurâne gelsin

Meclis-i Kurân'ı övdü peygamber
Başka meclislere vermedi değer
KÂMİL'in öğüdün duyan kadın er
Durmasın meclis-i Kurâne gelsin

İSLÂM MÜRŞİDİ

Yolunu şaşırıp mürşîd arayan
Mü'minin mürşidi din ilmühali
Bilgini sevmeyip ilmi karayan
Şeyhlerin boşadır kuru masalı

Hidâyet edici Cenâb-ı Hüdâ
Bilgi gönle cilâ hem rûha gıdâ
Muhtacıdır ânın ganiy yü gedâ
Çalışıp almalı ucuz pahalı

Bilginin sözleri cevâhir sedef
Tanrı'ya ulaşmak güttüğü hedef
Bilgi edinmekçün nefsinin telef
Eden elde eder Hakk'a visâli

Hakk'a vâsıl olmak değil kolay iş
Gidilecek yolda var yokuş iniş
Bilgiye sahipsen etraflı geniş
Git sana yol açık değil kapalı

İ'tibâr eyleme şeyha dervişe
Sarıl evindeki farz olan işe
Başka yol arama düşüp teşvişe
Kur'ân yoluna git nurlu ziyalı

Olmak isterisen maksada nâil
KÂMİL'in öğüdün eyle hamâil
El tutmayı eyle aradan zâil
İlmühâlin öğren uslu hayalı

Mİ'RAC GİCESİ

Dâvet etti katına sevgilisin Hak bu gice
Yolladı Refref Burak şânına elyak bu gice

Geldi Cibrîl-i emîn dâ'veti hoş müjdeledi
Şâdümân oldu heman ol yüzü berrâk bu gice

Giyinip hulle-i tâc oldu burak özre süvâr
Eyledi âteş-i aşk kalbini ihrâk bu gice

İştîyâk ile taşıp gönlü gederken o güzel
Uğradı Mescîd-i Aksâ'ya muhakkak bu gice

Oldu Aksâ'da imâm etti iki rekat edâ
Enbiyâ ervâhı uydu ona mutlak bu gice

Seyredip bir nice âlemde ilâhî eseri
Ahı ğaşyetti temâm aldığı ezvâk bu gice

KÂMİL'in tâkati yetmez ileri getmek için
Hâsılı etti tekârüb iki müştâk bu gice

ZEKAT MALI KORUR

Zekâtı çıkan mala
Dokunmaz âfet belâ
Eyle Müslüman isen
Dikkat verirken pula

Düşünme hilesini
Soldurma cilâsını
Çekersin belâsını
Bin pişman ola ola

Çıkar elden bu servet
Er geç sana açar dert
Güler kız oğul avret
Sen ağlan dola dola

Olmaz sana acıyan
Tenin yer yılan çıyan
Aç gözün heman uyan
Hırsla artık ver mola

Eyle malını hesab
Eğer var ise nisab
Et zekâtla iktisab
Hak rızâsın çık yola

KÂMİL'in tut öğüdün
Bâliğ oldun böyüdün
Bu en büyük şeref çün
Nâsib olmaz her kula

SERVER-İ ÂLEM GELİYOR

Karşıla tâ'zim ile server-i âlem geliyor
Verecek zulme hitâm önder-i İslâm geliyor

Adlile dolduracak arz u semâyı başa baş
Hak ile eyleyecek bâtlı ilzâm geliyor

Gelıyor âleme rahmet geliyor kân-ı sehâ
Tanrı'dan kullarına en büyük ikrâm geliyor

Rehber-i râh-i Hüdâ arza şeref bahş edecek
Ehl-i îmân olana neşeli bayram geliyor

Nûr-i îmân ile âlemleri pür nûr edecek
Ehl-i şirkin putuna darbe-i encâm geliyor

Âleme hüsn-i nizâm vermek için gökden ona
İsm-i Kur'ân-ı Kerîm sûre-i ahkâm geliyor

KÂMİL'i ümmeti silkinden uzak etmesin
Umarım gönlüme çün böyle bir ilhâm geliyor

İSLÂMÎ KÜSTÜRMEYELİM

Darılıp gider de İslâm bu ele
Adı Müslümanlar aldırış etmez
Sefâhet içinde boğulur sele
Düzelip Kur'ân'ın izine getmez

Çünkü İslâm'lığa içi inanmaz
Halkı aldatmakçün kıldığı namaz
Ehl-i nifak dense böylesine az
Başka ne deyelim dense eşitmez

İslâm'lığı yapar elde vesîle
Maskesi altında düşünür hîle
Müslüman denir mi böyle rezile
Şartı var İslâm'ın söz ile bitmez

İslâmı şartıyla etmeli edâ
Uğruna her şeyi etmeli fedâ
Ma'bedde ettiğin kime iktidâ
Bak imam dediğin oğlak da gütmez

Kime yüklenecek bunun vebâlı
Sen durma çalış yığ serveti malı
Yaptığın konaklar allı boyalı
Virân olur bir gün ocağı tütmez

Tekmil hakîkatı anlarsın o gün
Mâteme çevrilir bu günkü düğün
Münâdîler eder hesap için ün
Yaptığın sorulur zerresi yitmez

Zebânîler tutar yakarı sağlam
Ettiklerin açık olunur ilân
Lisânın tutulur anda tek kelâm
İ'tiraz etmeğe tâkâtın yetmez

KÂMİL olayları eder de hayâl
Ne gözünde evlât kalır ne de mal
Mâdem ki şu dünyâ bulacak zeval
Aklı olan boşa ömür çürütmez

AŞKI AÇIKLAMA

Ben âşıkım bir sultâna
Aşkın değişmem cihâna
Anı bir lahza görmesem
Olurum deli divâne

Odur benim hep hayâlim
O bilir bütün ahvâlim
Ona arz ederim hâlim
Yalvarırım kana kana

Onun yolunda yürürüm
Onu her şeyde görürüm
Onun emrinde çürürüm
Getmem şu yana bu yana

O benimdir başka nem var
Aşkı gönlümde berkarar
Yolunda ölmek bana kâr
Pâk ismini ana ana

KÂMİL onu gerçek sever
Her vasfın beğenip över
Vuslat günün bekler ever
Rahmeti bol keremkâne

RAMAZAN GELDİ

Ramazan dediler baktım hilâle
Geldi din baharı açtı gül lâle
İslâm isen el aç yalvar et nâle
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Orucu tut nefsi bırak bir yana
Kur'ân oku namaz kıl kana kana
Amel defterini açıp meydana
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Zem dedikodudan sakla femini
Meclisi ilimde bul hemdemini
Aç bahr-i rahmete tevbe gemini
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

İndallâh orucun kıymeti ulu
Oruçlu Tanrı'nın sevgili kulu
İftarda hâtırla yetimi dudu
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Aç susuz kalınca mahşeri düşün
Ah o mahşer dedim ne acı bir gün
Etmeden münâdî hisâb için ün
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Deme günler uzun sıcaklar eşed
Düşün cehennemde yanmayı ebed
Dile her nefeste Tanrı'dan meded
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Oruç tek ibâdet yoktur menendi
Riyâ gösterişten uzaktır kendi
Dinle vâizlerin ettiği pendi
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

Oruçluya Tanrı bol rahmet eder
Mahşere uğramaz cennete gider
KÂMİL tek nefesin eyleme heder
Âh edip inleyip tevbe de ağla
Kendini haramdan koruyup bağla

SÖZ ÖZE UYMALI

Öğütçü öğüdün tutmazsa kendi
Ele fayda vermez ettiği pendi
Sözünü eşiden hoca efendi
Özünü inceden inceye süzer

Adım adım güder her gidişini
Sana ayar eder bütün işini
O artık bırakmaz senin peşini
Sözüyün tersini yaparsan bezer

Derhal fikri döner şüphe uyanır
Şeytan bu fırsatı gânimet tanır
İğfal etmek için heman davranır
Bîçârenin inanç ayarın bozar

Yolunu azıtır sen olun sebab
Hocalara haramdır terk-i edeb
Halk olanları görmek ister rûz u şeb
Fâsılasız amel bahrinde yüzer

Hocada görülse ufak bir leke
Derhal câhil sınıf olur pür öfke
Kimini düşürür bu durum şeke
Nedeceğin bilmez şaşırır gezer

Sağda solda başlar dedi kodaya
Yaşı karışdırıp yakar kuruya
Hoca son vermezse şu tatsız huya
Yumruğile kendi başını ezer

Hocalar olmalı nur gibi berrak
Tutmamalı özün sözünden uzak
KÂMİL yolsuz işe eder de merak
Nefsine darılıp hicviye yazar

BEYHÛDE ÇÛRİYEN GENÇLİK

Ne yazık gaflet içinde çürüyüp gitti şebâb
Günâhım karşıma alsam geliyor bana hicâb
Nideyim sûrat ile yaklaşıyor yevm-i hisâb
Ederim ağlıyarak rahmet-i Ğufrâna metâb

Suçluyum her yönden yalvarırım âh ederim
Suçumu yarlığamazsan yüce Tanrı'm nederim
Ben nasıl âteş-i dûzaha tahammül ederim
Ederim ağlıyarak rahmet-i Ğufrâna metâb

Başka tahsîlim için çâre nedir ben bilemem
Yarlığanmam dilerim başka bir ihsan dilemem
Ağlarım leyl-ü nehâr gül demeyince gülemem
Ederim ağlıyarak rahmet-i Ğufrâna metâb

Kesmeyüb KÂMİL ümid bekliyor af müjdesini
Sâde kendin değil et dostlarının cümlesini
Kısmet et hepsine cennette cemâl görmesini
Ederim ağlıyarak rahmet-i Ğufrâna metâb

NEFSİLE CİDAL

Nefsim ile cidâlim
Düşmanımdır o zâlim
Yaptığı işkenceyi
Kalmadı çeker hâlim

Bıktım elinden bıktım
Sabredip dişim sıktım
Kalmadı yüze çıktım
Sabredecek mecâlim

Koydu beni çileye
Bir daracık seleye
Gülşenden mezbeleye
Düşünür intikâlim

Ne yapayım nedeyim
Nere kaçıp gedeyim
Kime şekvâ edeyim
Ağlayıp derdi bâlim

Kimse gelmez yanıma
Nefsin kasti canıma
Ma'lûmdur sultanıma
Her hâlim her hayâlim

Kul senin eyle meded
Yalvarırım etme red
Red edersen yok ebed
Kurtuluş ihtimâlim

Çünkü nefis çok deni
Günbegün artar keni
Mahveder elbet beni
Bakmasa Zü'l-Celâl'im

RAMAZAN AYI PARLADI

Parlayan ufukta sıyam nûru hoş
Gafleti koy Müslüman Tanrı'ya koş
Tanrı rızâsın dilersen durma boş
Tevbekâr ol savme yâr ol ağla yan
Mevt erişip eylemeden terk-i can

Nûr-ı sıyâm gökte bir ay devreder
Sâimin gönlünde bırakmaz keder
Tut orucu ömrünü etme heder
Tevbekâr ol savme yâr ol ağla yan
Mevt erişip eylemeden terk-i can

Nûr-ı sıyâm yer tutar her yılda bir
Saîmin cisminde koymaz pislik kir
Nefse atmak isteyen âğûlu tîr
Tevbekâr ol savme yâr ol ağla yan
Mevt erişip eylemeden terk-i can

Nûr-ı sıyâm şulesinde menzil al
Rahmet-i Mevlâ'yı bul içine dal
Mâsivâyı Tanrı için yere çal
Tevbekâr ol savme yâr ol ağla yan
Mevt erişip eylemeden terk-i can

AŞK ATEŞİ TÛTME ALEVLEN

Ey âteş-i aşk saç közünü gönlüme yansın
Yükselsin alev âşika mâ'şûku inansın
Saçsın külümü bâd-i sabâ ma'şûka doğru
Ma'şûkda bulup pâ-yı turâbın oyalansın

Tâ haşre kadar birleşip ayrılmasın ondan
Arz etsin ona derd-i derûnum dil-i candan
Tek beklediğim şey benim ol gonca dehândan
Bir katra şefâ'atle ne var âşıkın ansın

Nefsî deye mahşerde halâik ün ederken
Zincirlenerek mücrim olan nâre giderken
Şâfi' olub ümmetlerine gel beri derken
Bu yanmışa lütfen demesin mücrim o yansın

Yansın der ise âşıkına mâşuku ret yok
Ben sevgilimi her yönden çok severim çok
Zâten o güzel KÂMİL'e takmış ezelden tok
Yanmak bana şandır yakacak âteş utansın

SAYISIZ GÜNAH YAPTIM

Sayısız günah yaptım
Dağ gibi vebal ile
Yalnız şirk etmedim
Rabb'im ben bile bile

Nefsim beni avladı
Esir edüp bağladı
Gözümde yaş kalmadı
Ağlayup sile sile

Rahmetine yok aded
Beklerim senden meded
Afvet çektirme meded
Çile üstüne çile

Lutfeyle kurtulayım
Aşkın ile dolayım
Koşayım yorulayım
Emrine yele yele

KÂMİL'i âzâd eyle
Dostlarını şâd eyle
Cennete idhâl eyle
Giderim güle güle

HAMDOLSUN MÜSLÜMANIM

Hamdolsun müslümanım
İslâm kanıdır kanım
Şehâdet kelimesin
Durmaz okur lisanım

Namaz borcun öderim
Savme dikkat ederim
Gücüm yeterse zekat
Verüp hacce giderim

Kimseye etmem cefâ
Ederim ahde vefâ
Dilerim beşeriyet
Sürsün dareynde safa

İsteğim budur ebed
Neme gerek nikübed
Madem ki çekmiş İslâm
Fenalığa karşı sed

Ben fenalık edemem
İslâma zıt gidemem
İyiliktir amacım
Başka amaç güdemem

Vâlidemle pederim
Benim ahlâk önderim
Bırakmam izlerini
Tende oldukça serim

Anlar hayat sebebim
Anlardan bu edebim
Anlar öğretti bana
Tanrı'm, dînim, mezhebim

Küçüktüm büyüttüler
Çoban gibi göttüler
Benim yetişmem için
Özlerin çürüttüler

Giydirip kuşattılar
Şâhane yaşattılar
Benim uğrumda bütün
Varların boşalttılar

Hocaya yolladılar
Sevüp bavulladılar
Var olsun anlar beni
Her gûnâ kolladılar

Anlar oldum ilim fen
Tam gelişti boy beden
Oldu hizmet bana farz
Anlara her cepheden

Emirlerin beklerim
Onlar göz bebeklerim
Ömrüm ömürlerine
Mümkün olsa eklerim

Anlar değil bana bâr
Başımda yerleri var
Bana anlar var iken
Benim demek bile âr

Bana deseler köle
Bakamam yan göz ile
Hakk-ı sarihleridir
Satup yeseler bile

Açık anların bu hak
Kızıp atsalar dayak
Kur'an'da "öf" dememi
Tanrı buyurur yasak

İşte bu nass-ı sarih
Eder her şeyi tasrih
Anlar rahat ola ki
Ben de olam müsterih

Budur İslâmî bilgim
İyilikle hep ilgim
Yanıldığım noktada
Tevbe sabunu silgim

Saatinde silerim
Tanrı'dan af dilerim
Af güvenim olmasa
Karanlıktır ilerim

Altı îman kandilim
Ziyâlandırır dilim
Başta âmentü billâh
Asıl benim sevgilim

Melek, kitap, nebî hak
Ahiret var muhakkak
Kader, hayır ve şerri
Hak'tan bilmeyen ahmak

Ölüp kabirde bir an
Dirilecek her insan
Amentüden başa baş
Verecektir imtihan

Sonra ölecek tekrar
Ger eşkiyâ ger ebrâr
Cümlesinin cismini
Yeyüp doycak mezar

Geçecek hayli zaman
Yok olacak tüm cihan
Ba'demâ ba's edecek
Bütün zî rûhu Yezdan

Mü'min buna inanır
İnanmayan aldanır
Tanrı'ya îman eden
Vasıflarından tanır

Evsâf-ı İlâhiye

Anun bir vasfı vücud
Hep bağı ana mevcud
Kıdem yok evvelini
Bulmak için bir hudud

Bekâ, hiç sonu bitmez
Aransa akıl yetmez
Kıyâm binefsî ile
Olup yardım gözetmez

Değil bir şeye benzer
Ne taş, demir ne sîm-zer
Vâhittir ortağı yok
Deyüb inan, et ezber

Sonra şunu da öğren
Gıpta etsin her gören
Yâlnız rahmet ister
Sana bu dersi veren

Tanrı diridir ezel
Hayat veren o güzel
Bilen bildiren O'dur
Sen tek amelde düzel

O'dur duyan duyuran
Sesi kulağa vuran
Gören gösteren O hep
Gözlere rasat kuran

O dileyen dileden
Denmez şu şöyle neden
Gücü önünde zelil
Olur ileri giden

Harfsiz, sessiz konuşur
Ne der bilinmez o nûr
Kur'an O'nun kelâmı
İnanırım bî kusûr

O her şeyi vâir eden
Harâbı gülzâr eden
Böyle inanmalıdır
Tanrı'ya imân eden

Melek Bilgisi

Şimdi dinlersen melek
Anlatayım ne demek
Anlar cisim nur sınıf
Ne uyur ne yer yemek

Gıdaları zikrullah
Etmezler isyan günah
Her birin bir hizmete
Tayin buyurmuş İlah

Adetleri çok ğayet
Tanrı bilir nihâyet
Hizmeti başarmak çün
Hepsinde var dirayet

Değiller erkek dişi
Var sûret değişişi
Yaparlar tek nefeste
Gökten yere inişi

Var şöhret bulanları
Mukarreb olanları
Dört melek teker teker
Anladayım anları

Bir CİBRİL vahy-i menzil
Peygamberân için bil
İki, yağmur, kar, yeli
Sevk edendir MİKÂİL

Üç, İSRAFİL çalar sûr
Zî rûhu eder makhur
Dört, AZRAİL ruhları
Kabz edendir bî kusur

Melek hakkında sözüm
Bu kadar iki gözüm
Başka bilgi verene
Minnettar her dem özüm

Kitap Bilgisi

Dinle kitap nedir bil
Kalbinde şek varsa sil
Yer yer bazı ruslüne
Hak anı etmiş tenzil

Yüzdört kitap tamamı
Cümlesi Hak kelâmı
Bunlarla dâî rusûl
Diyen Hakk'a enâmı

Önce Ebü'l Beşer'e
İcâb-ı vakte göre
Gönderildi on suhuf
Nizam vermekçün yere

Elli Suhuf ŞİT'e çün
İndi geçti zaman gün
İlâhi bilgi nûru
Parlattı beşer yüzün

İndi İDRİS'e otuz
On da İBRAHİM'e yüz
Topla durma bunları
Zenciri kalbine düz

Sonra dört büyük kitap
Nedir, sor, verem cevap
Önce MUSÂ'ya TEVRAT
İndi bunu bil sevap

ZEBUR'u DAVUT aldı
İNCİL İSÂ'da kaldı
KUR'AN ile MUHAMMED
Her cânibe ün saldı

Sâbık kütbün temâmı
Mensuh, geçmez ahkâmı
Çünkü Kur'an'la söndü
Hükmeden ihtişamı

Kur'an'la amel eyle
Deme Şu Şöyle böyle
Süal eden olursa
Öğrendiğini söyle

Bu kadar bilgi sana
Yeter kalırsa bana
Öğrendiğini anlat
Hergün annen babana

Artık rusül ne demek
Gel anlatayım tek tek
Anlar insan zübdesi
Makamları pek yüksek

Hilkaten hepsi insan
Sanma melâike can
Hâdi-i nâs olarak
Ayrıldı peygamberan

Tanrı ahâdiyyetin
Bî nihâye kudretin
Verdi nâs bilsin için
Âdemin nübüvvetin

Böylece Âdem oğlu
Tanıdı doğru yolu
Adem'le Hâtem beyni
Peygamberlerle dolu

Var hadsiz mürşid-i din
Tanrı bilir adedin
Sâde Kur'an zikreder
Yirmi sekizin adın

Peygamber Bilgisi

ADEM bir İDRİS iki
NUH üç HUD'e dörtdeki
SÂLİH beş İBRÂHİM'le
Altı öğren gereği

Yedincisi İSMÂİL
LÛT'u sekizinci bil
Dokuz İSHAK on YÂ'KUB
YUSUF'la on bir tekml

On iki EYYUB inan
On üç ŞUAYB yok güman
On dört MÛSÂ unutma
Kalbinde sakla heman

On beş HÂRUN'du ezdil
On altıncı DÂVUD bil
On yedinci SÛLEYMAN
On sekizdir ZÛLKİFİL

On dokuz İLYÂS'e yet
Yirmi ELYESÂ de get
Yirmi bir YÛNUS gibi
Deryâya gir tesbih et

Yirmiki ZEKERİYYÂ
Yirmüçüncüdür YAHYA
Yirmi dört İSÂ öğren
Yirmi beştir MUSTAFÂ

UZEYR, LOKMAN, ZÛLKARNEYN
İçün ulemâ-i din
İhtilâf edip kısmen
Dediler min nebiyyin

Kısmen velî diyen var
Yok bu hususta karar
Nebi, veli demekte
Akâide yok zarar

Bu yirmi sekiz zâtı
Öğren göster sebâtı
Hepsinin Hak katında
Mu'teber şefâatı

Durma şefâat dile
Sev cümlesin koy dile
Sâdece Muhammed'in
Şer'inde doldur çile

Odur sonuncu nebî
Öğren ondan mezhebi
Tâ be kıyâmet açık
Onun irşâd mektebi

Girip öğren dînini
Ters çevirme yönünü
Çalış gün gün ilerle
Görerekten önünü

Kur'an'ı bil baş rehber
Durma oku mükerrer
Harîtadır yolunda
Ehâdis-i Peygamber

Bunlara uy çık yola
Güvenme kız oğula
İ'tibar eden olmaz
Bu yolda para pula

Verdiğin elin ile
Gider seninle bile
Mahşer meydanı derler
Varacağın menzile

Bahs-i rusûl bu kadar
Ben de bilseydim ne var
Deme suç değil cehil
Öğrenmemek ayıp ar

Ahret Bilgisi

Dinle ahret günü
Tüyleür ürperdir ünü
O gün kâfire külfet
Mü'minlerin düğünü

Gelecektir bu geç er
Sarsılacak sema yer
Dağlar kalkıp yerinden
Engine edecek seyr

İSRÂFİL sûr çalacak
Canlı cansız kalacak
Bütün varlık bir anda
Yer altına dalacak

Düpdüz olacak cihan
Açılıp geniş meydan
Yok olup bitecektir
Melâike insü can

Tekrar çalmayacak sûr
Kalkacak ehl-i kubûr
Toplanacak bir yere
Etmeden vakit mürûr

Bu yere denir mahşer
Şaşkınlıktan döner ser
Bu sıradan verilir
Herkes birer defter

Alan okur acele
Suçunu bile bile
Derler bu nasıl defter
Zerre yok yanlış hile

Unutmamış noktayı
Almış hep kötü iyi
Keşke işlemeyeydik
Derler biz böyle şeyi

Başlarlar nedâmete
Koşarlar şefâate
Düşer asiller önde
Pek büyük hacâlete

Muhâkeme kurulur
Saf tutarak durulur
Halâikin hayır şer
Her yaptığı sorulur

Hak terazi dikilir
Günah sevap çekilir
Herkes zulmolmadığın
Açıktan görür bilir

Her şey olur âşikâr
Hükmolunur intizar
Artık âdil-i mutlak
Adliyle verir karar

Mahkûm ağız açamaz
Fırsat bulup kaçamaz
Zebâniler der akeb
Hükmü ederler infaz

Mücrimler girip nâra
Başlar feryâd-ü zâra
Günahsızlar kavuşur
Cennette çimenzâra

Suçlu mü'mine meded
Edecek er geç Samed
Ateşte kalmayacak
Hiçbir mü'min müebbed

Mü'min Cennette iskân
Olacaktır câvidân
Küffârı ebediyen
Yakacak nâr-ı nirân

Ahireti izânım
İşte budur yanarım
Böyle olacağına
Var, sarsılmaz imanım

Elbet böyle olacak
Takdir yerin bulacak
Madem Cennet, Cehennem
Yaradılmış, dolacak

Şimdi takdîrî sual
Edeceksen ihtimal
İstersen anlatayım
Az çok nasibini al

Sözlerime ver kulak
Her olan iri ufak
Mukadder ki oluyor
Deyüb cidâli bırak

Tanrı olup biteni
Her türlü ilim fenni
Takdir buyurdu ezel
Bu nizam bu düzeni

Sonra icâd buyurdu
Arz ve semâyı kurdu
Yarattığı her şeye
Evsâfını duyurdu

Yolladı elçi kitap
Ayrıldı hatâ savab
Hidâyet dalâleti
Fark eder oldu devab

Herkes şahsına lâyık
Ger iyilik ger fenâlık
Hangi yolu seçmişse
Halk eder onu Hâlık

İyiliği yaradır Hak
Rızası ile mutlak
Fenalık bunun aksi
Bilmelidir muhakkak

Çünkü bir ismi Rahmân
Eder herkese ihsân
Dünyada gerek muti'
Gerekse ehl-i isyân

İrâde-i cüziye
Sarf edilirse niye
Tanrı onu yaradır
Bakmaz iyi kötüye

Şu halde düşen bize
Girmemektir her ize
Yolumuz bulmalıyız
Arayıp süze süze

Girip müstakim yola
Takalım kolu kola
Tâ Cennette verelim
Dinlenmek için mola

Böyle olunca kader
Verir mi kalbe keder
Çünkü nâsın duâsı
Kaderi tağyir eder

Sen yeter iylik iste
Et bu gülleri deste
Kalbine koklayarak
Git aheste aheste

Çıkarsın selâmete
Düşmeden dalâlete
Kavuşursun böylece
Dâreyn-ı seâdete

İşte îmanın aslı
Altı şart geçti faslı
Bunlarla kalbini sil
Kalmasın kirli paslı

Çün kalb muntazır Rahman
O pâk gerek her zaman
Pâk et pâk olanı sev
Pâk olsun ona mihmân

Her şeyde göster ihlâs
Nefsim öğüt sana has
Öğüdüm tutanları
Tanrı buyursun halâs

Her şeyden her korkudan
Yarın hevl-i mahşerden
Lutfile yarlığayup
İçirsin havz kevserden

Etsin Cennete idhal
Göstersin anda cemâl
Bulsun Cennet neşemiz
Cemal görmekle kemâl

Duâma deyin âmîn
Cümleten yâ ehl-i dîn
Sallû alâ Muhammed
Ve âlihî ecmâîn.

.....

DİN BİLGİSİ

Çok şükür Tanrım beni
Ehl-i iman yarattı
Akıl anlayış verdi
Mü'min silkine kattı

Birliğin ettim ikrar
Kulluğa verdim karar
Buyruğunu everek
Ediyorken intizar

Melek getirdi kitab
Nebîye etti hitab
Haber ver ümmetine
Şunu bilsinler sevab

Kıyâmeti ansunlar
Gafletten uyansunlar
Hayır şer Yaradan'ın
Dileği inansınlar

Ölüp tekrar dirilmek
Var inanmalı gerçek
Bu altı şartı kabul
Edüb, etmemeli şek

Bunlarla din kurulur
Bunlar kalbi açan nûr
Bunlara mü'min denür
Kim inansa bî kusûr

Tahfif etme hiçbirin
Temizle kalbin kirin
Sun-i mevlâ'ya nazar
Et, düşün derin derin

Evsâfını et hayal
Aczini bil düşün dal
Artık talep gemini
Sıfatlar bahrine sal

Var olarak bil O'nu
Ne önü var ne sonu
Kimseye muhtaç değil
Yok oğul, kız, torunu

Benzemez hiçbir şeye
Söyle Tanrı bir diye
Aldanma ehl-i küfrün
Savurduğu herzeye

Diridir Tanrı ölmez
Birşey yok ki, ol bilmez
İşidir, görür, diler
Aslâ hayâle gelmez

Gücü yeter konuşur
Yaradır, deyub da dur
Vasf-ı Mevlânı tek tek
İncele zihnine vur

Ona göre ayarlan
Tahayyül et dön dolan
Bu inançta olanlar
Seâdet yolun bulan

Yorulma sağa sola
Kur'an'ı et pusula
Dünyayı arzetseler
Satın alma bir pula

Taşdığı isme bak
Ne alçak o ne alçak
Eline düşürmesin
Dikkat eyle bulun sak

Aldanma cilasına
Kapılma hilesine
Ânı dost edinenler
Uğradı belâsına

Hiç oldu varı yoğu
Malı çoluk çocuğu
Bıraktı yeraltına
Girüp aldı soluğu

Dönmeyecek bir daha
Düşün de başla âha
Kul ol hâlini arz et
Vahit olan Allaha

Emirlerine sarıl
Nefsin zapteyle darıl
Hatânı bil gözünden
Yaş akıt şarıl şarıl

Peygamberi tanı Hak
Ne buyurmuş oku, bak
Kütüb-i şerriyyeyi
Cevher bil boynuna tak

İşte sana sermâye
Şan şeref ise gâye
Rızâ-yı Hakk'tan özge
Olur mu üstün pâye

Yok olamaz olamaz
Öyle ise kıl namaz
Öğüdüm dinle oğul
Olma sakın bî namaz

Namaz borç değil şaka
Ödenmeli mutlaka
Borçlu borcun vermeden
Nasıl kurtarır yaka

Kurtaramaz bu ayan
Edâ et geçirme an
Kurtuluş yolun ara
Elde var iken imkân

Kaçırma bu fırsatı
Dâim sanma hayâtı
Ânî arızalanır
Durur ömür saati

Hayat bulur nihâyet
Fayda vermez nedâmet
Buradan ötede başlar
Asıl büyük felâket

Girersin bir çukura
Çürürsün dura dura
Artık meydan verilmez
Ne kibre ne gurura

Sorulur anda hesap
Ne ettinse iktisab
Derler kime inandın
Kime ettin intisab

Şaşırır bil feleğin
Sorusu çift meleğin
Tehditle karşılanır
Bütün özrün dileğin

Hulefâ-i Râşidin
Dörttür bu mürşid-i dîn
Cümlesini bir tutmak
Vazife-i mü'minîn

Ayırma birbirinden
Yoksa çıkarsın dinden
Zümre-i zenâdıkın
Herze küfrü kendinden

Hepsi veliyyü'r Rahmân
Veyâ Veliy-yi Zîşân
Sevmekle mükelleftir
Anları ehl-i î mân

Anlar İslâmı yayan
Uykuda isen uyan
Raziye'l-lâhü anhüm
Der, isimlerin duyan

Ebu Bekir'le Ömer
Olmasa cihânı şer
Kaplardı baştan başa
Kalmazdı dinden eser

Osman ile Ali hoş
Çalıştı durmadı boş
Âkılsan tefrikayı
Bırak izlerine koş

Ayrılma bir tarafa
Kulak verme boş lafa
Emirleri baş tacı
Bilüp ki varsa kafa

İşte tâc-ı seâdet
Giyen bulur selâmet
Bu tacı taşıyanın
Müjdesidir şefâat

Sözüm atma yabana
Çâre budur rehâne
Rastgele söz söyleme
Mukayyed ol dehâne

Diğer ashâb-ı Kirâm
Topuna et ihtiram
Haklarında sû-i zan
Eyleme çünkü haram

Anların en ehveni
Değer bin seni beni
Bizler süt farzolunsak
Anlar sütün semeni

İşte gün gibi misâl
Koy kalbine et hayâl
Olursun aksi halde
Sen de firak-ı zalal

Tartışma kimse ile
Yetin, karışmam ele
İnsanı uçuruma
Sevk eder mûtezile

Lisânını tut ekser
Hak bilgin varsa eğer
Sarf eyle esirgeme
Veren var ise değer

Yâd ehle verme ilim
Söyle bilgin değilim
Gün olur aleyhine
Döner çevirir film

Dostun düşmanın ayır
Dostunu candan kayır
Düşmana zulmeyleme
Hakkında düşün hayır

Belki edersin ıslâh
Kesbeder hâl-i salâh
Şerrinden sebebinle
Mü'minler bulur felâh

Böylece dost çoğalır
Düşmanlar zayıf kalır
Tehlike önlener
Din, İslâm nefes alır

Zulüm şerri ateşler
İlk fitne böyle başlar
Zulümden düşman olur
Birbirine kardeşler

Zulüm büyük tehlike
Hem de hiç çıkmaz leke
Fâilini sürükler
Günün birinde şirke

Zâlim güce dayanır
Nefsin yenilmez sanır
Akıbet zelîl olur
Güç önünde uslanır

Azrâile verir can
Fâide vermez aman
İşin farkına varır
Nâre girdiği zaman

Başlar acı vâveylâ
Der hayatta çok belâ
Çekeydim olmayaydım
Tek şu hale müptelâ

Der ne kadar şaşmışam
Tuğyan edip taşmışam
Nefse uyup halk ile
Beyhude uğraşmışam

Der şunu ben ettim hak
Olduk lâyıık müstehak
Başka elden ne gelir
Lahde baş değince tak

Önceden göz açmalı
Zulmetmekten kaçmalı
Elden gelen iyiliği
Bezletmeli, saçmalı

Hakkımı alsın ibâd
Etmesin kimse feryâd
Hak rızâsın arayan
Şunu eder i'tiyâd

Başka yoktur çıkar yol
Aransa da hep sağ sol
Hakkı hak tanıyana
Hak yardım eder bol bol

Şaşıрма sen bu yolu
Çalış, yor bilek kolu
Helâl kazançla besle
Büyüt kızı oğulu

Karışma ötesine
Cihan dönse tersine
Zarar gelmez anların
İlâhî sevgisine

Helâl yemek dede dur
O cismi çeviren sor
Helâl yiyen kimsenin
Kalbinde yükselir nur

Her yana ışık saçar
İyiliğe yol açar
Tanrı emri deyince
Kanatlanır da uçar

O nefsini avutmaz
Binde bir sözün tutmaz
Duâ eder yalvarır
Din kardeşin unutmaz

Tanrı'dan eder hazer
Yatar, oturur, gezer
Hergün amel defterin
İnceden ince süzer

Hatalarını anar
İçinden ağlar yanar
Huzûr-ı İlâhî de
Cemâdât gibi donar

Başun eğüp af diler
İçin için iniler
Gözyaşıyla defterin
Lekesin yuyup siler

Artık döner kârına
Koymaz günü yârına
Göz dikmez o kimsenin
Zerre kadar vârına

Hakk'tan bilür kâr zarar
O sâde rızkın arar
Alavere ederken
Korkar kılı kırk yarar

Yedirmez kimseye hak
Kendisi yemez mutlak
Gâyesi hem nefsinin
Hem karşuyu korumak

Doğruluğu bırakmaz
Harama dönüp bakmaz
Herkesi iyilik eder
Unudur başa kakmaz

İyliğe mukâbele
Eder fazlası ile
Hiç kimseye fenalık
Düşünmez bile bile

Komşularını okşar
Yardımlarına koşar
Hepsini râzı eder
Hoş geçinir hoş yaşar

Gördün mü müslümânı
Olmaz mısın hayrânı
Tek tek ta'kip ediyor
Evâmîr-i Kur'ân-ı

Durma peşine takıl
Eğer var ise akıl
Mâdem ki bilmiyorsun
Ömrün bekası kaç yıl

Bil ki yok tek sâniye
Ya duruyorsun niye
Tevbe et mâsebaktan
Afv et Allâh'ım diye

Başla sâlih amele
Farz vâcib bile bile
Nâfileden ihtiyat
Eden beş on kâfile

Ne kurtarırsan o kâr
Dünya sana sanma yâr
Ahirete seninle
Gidene et i'tibar

Burada kalan heder
Olur yağmaya gider
Mirasçılar taksimde
Çekişir kavga eder

Hesâbını sen verin
Çün, şer senin eserin
Cennet umup dururken
Cehennem olur yerin

Öyle ise gözün aç
Fazla varın hayra saç
Elinle anahtar yap
Cennetin kapısını aç

Girip başla safâya
İşte şu esas gâye
Amelin ölçüsünde
Dir bulacağın pâyeye

İstersen sonsuz safâ
Tanrı emrin et ifâ
Aksi halde ömrünü
Telef ettinse hayfâ

Çünkü her şey emânet
İstenecek nihâyet
Hâinlik düşünenler
Müsebbib-i cinâyet

Olurlar beyne'l beşer
Yüzlerinden yağar şer
Her âkıl müslümana
Bu şerden kaçmak düşer

Çekilmeli bir yana
Sarılmalı imâna
Tanrı'ya şükretmeli
Nimetin ana ana

Akıldan almalı ders
Gitmemekçün yolu ters
Aksi halde nefis bu
Eder her şeye heves

Tanımaz varı yoğu
Andırır bir çocuğu
Ancak akıl susturur
O ayarı bozuğu

Aklı ona kumandan
Yaratmıştır yaradan
Şu halde işi akla
Terkedüb çık aradan

De emânetin birin
Terk ettim bulup verin
Sen başka derde çâre
Ara, bul, serin serin

İkinciye gelir söz
Göz ile bilinir öz
Gördüğüme bakarım
Demek değil doğru söz

Çünkü her göz her yüze
Bakamaz süze süze
İnsan o ki, helâle
Baka haramda yüze

Yoksa hayvanla ne fark
Kalır bir kez düşün bak
Şu insan arasında
Bilmezse ruhsat yasak

Yayılsa başıboş
Gördüğünü görüp hoş
Hevâsının peşinde
Koşarak iniş yokuş

Birgün düşer çukura
Gezerken şura bura
Böylesin bağlamalı
Mümkün ise ahıra

Açmamalı bendini
Tutmalı kemendini
Hâsılı tanıtmalı
Kendisine kendini

İnsan olmalı insan
Halkı etmeli hayran
Bilgide güzel huyda
Yükselmeli beher an

Hergünde bir yaşamak
Eğer değilsen ahmak
Aşk ilim nerdübânın
Öğren okuyup yazmak

Fâik ol yaştaşına
Der, aklını başına
Gözün nûrun hayra sarfet
Heder etme boşuna

Sorulacağın bir an
Gelecek şuna inan
Fırsat elinden çıkar
Sonra olursun pişman

Fâide vermez ancak
Çünkü oldu olacak
Hâin hıyânetinin
Cezâsını bulacak

Şu halde gözünü yum
Nâmahremlen bilumum
Gözü vereni hoşnud
Et rahmetin sonra um

Geç artık üçüncüye
Öğren kulaktır diye
Kulağın kadrini bil
Yanaştırma kötüye

Hakkı dinle hakkı duy
Hakkı öğren hakka uy
Her sese kulak asmak
İnsan için kötü huy

Kerhen duyduğun lafa
Boş verip yorma kafa
Onu duyduğun saat
At, kurtul bir tarafa

Kendini üzme sakın
Sâirce tavır takın
Nefsine tahakküm et
Fitne etmesin akın

Çünkü duyduğun insan
Ederse gayre beyan
Fitne körüğün kurar
Araya koca şeytan

Körükler tarafeyni
Artırır ğayı kını
Dost dostu düşman olur
Fırtına başlar yeni

İş çıkar iş içinden
Kalbi dolduran kinden
Netice kâtil olur
Çoğu ayrılır dinden

Bunun sebebi mutlak
Duyduğun yayan kulak
Bak şuna sen duyduğun
Duyduğun yerde bırak

Olma ele postacı
Sonunda duyan acı
Susmak bu mühim derdin
En müessir ilâcı

Sus burada azıcık
Ger yaşlı ol ger çocuk
Dördüncü emânetin
İsmi ni ağızda çık

Onu her zaman açma
Açsan konuşma saçma
Hâyatına mal olsa
Hak söylemekten kaçma

Başlamadan önsöze
Ayar ver süze süze
Çarpılacağın düşün
Söylenen sözün yüze

Atma son sözün öne
Tartıla döne döne
Yer bırak muhâtaba
Dost diyeceğın güne

Sevgide ayrı şekil
Hareket etmeli bil
Olurya dostu zaman
Eder düşmana tebdil

O vakit diyemen bak
Yükselttiğine alçak
Dün iyi bugün fenâ
Demek ayıptır elhak

Şuna göre ayar et
Sözün, sözümü işit
İki yüzlüler gibi
Konuşma çeşit çeşit

Tam söyle söylediğın
Bırakma kes gediğın
Er ol inkâr eyleme
Sorulunca dediğın

Mert konuş etme riyâ
Eyle Tanrı'dan hayâ
Muhatabın olsa da
Ün almış bir eşkiyâ

Sığın Tanrı gücüne
Güven yeneceğine
Dilerse kuvvet verir
Bir zaîf böceğine

Eder onu hor zelîl
Korur seni şöyle bil
Mesel olarak yeter
Sana İbrahim Halîl

Nârı ona çimenzâr
İtdi korudu Settar
Onun sıdkın beğenüb
Dost edindi girdi ğâr

Nemrud'u bir üveze
Boğdurdu eze eze
Nice Nemrud gibiler
Pes deyüb geldi dize

O güce karşı savaş
Açan olur hurdahaş
O güç önünde titrer
Canlı, cansız, kuru, yaş

Şu halde kendini terk
Et, o güce sarıl berk
Güç sâhibine inan
Gönlüne getirme şek

İnanca amel ekle
İhlâs ile destekle
Tevekkülünü artır
Sabret sonunu bekle

Hayrolacağın düşün
İşin sonunu peşin
Ona göre ayarlan
Özün sözün gidişin

Sözün söyle kısasın
Gerekli hülasasın
Dinleyen genişledir
Alsın kendi hıssasın

Açılma sormayana
Boş ver sövüp sayana
Günahı kendinedir
Hiç ziyan olmaz sana

Edersin mukâbele
Şuna sen bile bile
Vebâli sende kalır
Zerre ulaşmaz ele

Dudakların sıkışdır
Söz üğütmesin gırgır
Sükûtu ihtiyar et
Şeytanın belini kır

Geç şimdi beşinci el
Anlatayım beri gel
Emâneti verene
Vermekse sende emel

Dikkat et eline pek
Harama uzatma çek
Harama değmedense
Bilekten kırılırsın tek

Lâyıktır çünkü şuna
Şol el harama suna
Hiç değilse kırılıb
Hesabı kalmaz sona

Haramın çeşidi var
Darb, sirkat, içki, kumar
Bunlara el uzatma
Kaç edüb Tanrı'dan ar

Helâl haramı belle
Mübah olanı elle
Bil aksi Cehennemde
Çeken bitmeyen çile

Sataşma bir kimseye
Elim kuvvetli diye
Yolda vakarla yürü
Bakma sağ, sol, geriye

Gideceğin yolu süz
Ne sert yürü, ne de uz
Selam ver, verirse al
Geldiğine yüze yüz

Kavgaya katılma kaç
Şâyet gelirsen yamaç
Kimseye el uzatma
Mizaçlarınca söz aç

İster isen selâmet
Et sözüme riâyet
Burada el bahsine
Veriyorum nihayet

Tut altıncıya kulak
Dikkat et olma salak
Emânettir emânet
Seni yürüden ayak

Ayağın kadrin tanı
Hak yolda kullan anı
Geldikçe mescide git
Namazların zamânı

Kıl sonra taşraya çık
Git, yolun olsun açık
Helal kazanç yolunda
Koş durma sen yavrucuk

Vatanına ayır pay
Askere git beş on ay
Talim terbiye öğren
Savaşmak için kolay

Tâkatin yeterse git
Kâbe'yi ziyâret et
Mü'mine gitmek için
Yol bu, yok başka çeşit

Bırakma bu yolu koş
Gerçi nefse gelmez hoş
İlerle kulak verme
Nefsin dırılıtsı boş

O, ne usta düzenbaz
İnsanı rahat komaz
Hep istek düşüncesi
Eğlence, sinema, saz

Kime takarsa yıral
Onu öz merkep kılar
Üzerine bindi mi
Zencirin ele dolar

Sürer atın rahvana
Gezer kahve meyhâne
Sokar çirkefe pise
Eylenür kana kana

Getirir bir duruma
Bırakır uçuruma
Yuvarlar sokar ergeç
Önü bir boduruma

O vakit der kafa tak
Ama boş attı şafak
Sen bundan sonra onun
Çekeceği derde bak

Biter, hayâtı malı
Sâde kalır vebâlı
Tanrı afv itmezse yok
Kurtuluş ihtimâli

İşin sonu tehlike
Tut kendin biraz çeke
Nefse uyup dolaşma
Çirkefte sıçrar leke

Sonra yaykamak çetin
Olur yetmez tâkatin
Bu yüzden bulamazsın
Ahiret seâdetin

Eyle kesb-i ihtisas
Diploma al levha as
Mesleğine mâhir ol
Peh, desin bütün eşhas

Mesleğin lekeleme
Gerek çok inceleme
Tenkidi hoş karşıla
Sert kaçma dikeleme

Boşa tenkit yapılmaz
Yanlışsız insan olmaz
Yanlışının farkına
El varır kendi varmaz

Esâsen münekkidler
Gördüğünü inceler
Münekkidden ehl-i fen
Neler öğrenir neler

Terakkînin kırbacı
Tenkittir tatlı acı
Urduka hızlanmalı
Düzeltilmeli amacı

Ermek için menzile
Vermeli eli ele
Asvat var iken yolu
Urmamalı cıbile

Düşünmeli önceden
Demeli niçün neden
Tehlikeye uğramaz
Yola tedbirli giden

Birleşmeli fikirler
Gidip gönülden kirler
Unutmamalı şunu
Ağaç dal ile gürler

Dalsız ağaçta yemiş
Aramak delice iş
Tek daş bina olamaz
Ne kadar olsa geniş

Birleşmeli şu halde
Olgunlukta kemalde
Yoldaştan yorulanı
Bırakmamalı dalde

Onu nedib itmeli
Birlikte eletmeli
Ola bizim birliğin
Ya parmağı, ya eli

Onsuz olamaz cisim
Bir düşün sen kim o kim
Mü'min değil mi toptan
Taşdığımız isim

Kaptırmamalı kurda
Bırakıp şurda burda
Onu kalfaya katıp
Ulaştırmalı yurda

İşte terakkî yolu
Terk etme bu usulü
Devam et varacağın
Yerde seâdet dolu

Sana hem yoldaşına
Hepinizin hoşuna
Gelecek, gitmeyecek
Emeğiniz boşuna

İnan görmüşcesine
Heves kat hevesine
Sövüp aklın yitirme
İblisin güvesine

Ne mel'undur o iblis
Dolaşıp durur pis pis
Hak yola yönelenin
Yoluna bırakır sis

Kalbe iğvâsın yayar
Bâtılı süsler boyar
Hiç değilse oyalar
Yolcuyu yolda koyar

Fikrini dolaştırır
Za'fını araştırır
Süre süre haramın
Semtine ulaştırır

Gir diye ider ibrâm
Olursun sözüne râm
Sen belâyı bulursun
Kendisi eder bayram

Çünkü kazandı zafer
Çarpışmadın olup er
Kendi murada erdi
Sen oldun vâsıl-ı şer

Durma çabala artık
Kır bendini sıyrılı çık
Bu bendi kırmak için
Tevbe etmeli sık sık

Yoksa işin bulanık
Uyanık ol uyanık
Gözün aç mesmûm bıçak
Gayretine dayanık

Tiz ol Allah'a yönel
Afvin dileyip aç el
Ağla yalvar namaz kıl
Beş vakit güzel güzel

Benimse borç olarak
Minâreye tut kulak
Duyunca ezan sesin
Dünya işini bırak

Git cemaata katıl
İmam ile namaz kıl
Namaz sana farz olur
Öğren on ikinci yıl

Kadın dokuzda başlar
Farzı vâcibi işler
Olgunluk devresine
Girer böylece yaşlar

Fark eder hayrı şerri
Olur kadını eri
Tanrı buyruğun tutar
Nehyinden olur berî

Koş vazife başına
Geldin olgun yaşına
Seni Mevlâ buraya
Yollamadı boşuna

Et Şu âleme nazar
Gör ne zengin bir pazar
Giriş bir çıkış iki
Cem'an üç kapısı var

Giriş kapusu açık
Giren gezer azıcık
Asıl hüner çıkışta
Kapuyu ayırmacık

Biri açılır nâre
Biri gider gülzâre
Yanlış çıkmamak için
Aramalıdır çâre

Sormalı bilginine
Hatta giderek Çin'e
Göz göre gitmemeli
Nâri nîrân içine

Edinmeli bir mezhep
Yürümeli rûz u Şeb
Öğrenmeli mezhebde
İnanç, amel, huy, edeb

İnançta mezheb iki
Maturîdî bir teki
Diğeri EŞ'âri, yok
Hiç bunun Şüphe Őeki

İnançta ehl-i İslâm
Bu ikiyedir imam
Bunlara uymayanlar
Dalâlettedir tamam

Bâtıl inanç taşır
Sapkınca konuşurlar
Küfürâmiz fıkralar
Yapmağa uğraşırlar

Bunlar İblis çerisi
Hem eri hem karısı
Çokları yılan, akreb
Azı eşek arısı

Dalarlar halk içine
Gezerler sine sine
Ğaye zehir akıtmak
Mü'minlerin fikrine

Fırsat vermeyin aman
Hiçbir yerde bir zaman
Bu sinsi zümre taşır
Âdeti gizli îman

Sayıları kabarık
Gönülleri kararık
Her parti bir cepheden
Saparak küfre varık

Hâlen parçalanmakta
Giden yok râhî Hakk'da
Sen artık düzelt yolun
İbretle şuna bak da

Amel için yol ara
Ehline sora sora
Uğra mezheb isimli
Dört kapulu pazara

Sor Hanefi safına
Göz gezdür etrafına
Gerekli olanı al
Düz kalbiyin rafına

Şâfi'î'yi görüb geç
Noksanını ondan seç
Malikî Hambelî'den
Aldığını eyle mezc

Kullan geldikçe yeri
Aldığın her cevheri
Amel içinde hergün
Git bir menzil ileri

Menzil bulunca hitam
Hâsıl olur tam meram
Ederler son konakta
Sana bin türlü ikram

Hal hatırın sorulur
Her isteğin verilir
Gönlüyün sevdiği şey
Sana mübah görülür

Senin için ne mutlu
Bir hayat hem de kutlu
Bu hayâtı bulamaz
Olanlar haçlı, putlu

Onlar haç heykel ile
Avunurlar nâfile
Akıl nasıl Tanrı der
Acize bile bile

Düzer onu urarak
Sağın solun kırarak
Bir de döner Tanrı der
Yaptığı puta ahmak

Eğer aranırsa Hak
Ma'budiyyete ehak
Yapandır, yapılsa
Abid olur hey salak

Abid dahi denemez
Kıbrayamaz dönemez
Kazık gibi dikilir
İstersen başını ez

Ne his var ne hareket
İster yumşak ister sert
Söyle cevâba kâdir
Değil put denen meret

Desen buna ver manâ
Değil mi ğâyet fenâ
Ham toprak üzerine
Yapılırsa daş binâ

Hayır olamaz hayır
Öyle ise putu kır
İnanç direksiyonunu
Tevhid yoluna kıvrır

İlerle eyleme şek
Varlığın hâlıkı tek
Deyüb gönülde olan
Ğıllı ğıştı eyle terk

Katıl ehl-i sünneye
Necât kervânı diye
Devam et mâide-i
Takvâdan yiye yiye

İhlâsı koyma elden
Riyâ giren amelden
Kaç, riyâ amelini
İmhâ eder temelden

Terk eyle gösterişi
Hak için yap her işi
Hakka vasıl olamaz
Riyâkâr olan kişi

Şirk-i hâfidir adı
Varsa muvakket tadı
Riyâkârın mahşerde
Olmaz zahîre zâdı

Çünkü onun meramı
İbadet proğramı
Tanrı için değildi
Aldatmaktı enâmı

Aldattığı aldandı
Sade yorgunluk kaldı
Yandı hayır hasenât
Elini boşa çaldı

Nerede hesap günü
Uyuma aç gözünü
Burda yanan amelin
Orda çıkar tütünü

Büyük dîvan kurulur
Her yaptığın sorulur
Şecer-i amelinden
Tuttuğun dal kırılır

İflâsın açıklanır
Halk seni müflis tanır
Anan, baban, kardeşin
Kaçar senden saklanır

Hâlin gören afallar
Olmaz hiç seni kollar
Akıbet riyâ seni
Nâr-ı nîrâna yollar

Şu hâli düşün biraz
Sen riyâdan vazgeç vaz
İhlâsa dön sözüm tut
Olma sözden anlamaz

Kendi kendine acı
Riyâ, amel hallacı
Atar, saçar, yok eder
Kaçınmaktır ilacı

Burdan öte sen düşün
Bildiğim söyledim çün
Hakikat zahir olur
Ya, yarın gün, ya bugün

Nedâmet etmez pâre
Çünkü genişler yâre
Ma'budu tek bil yumul
Sokulmadan mezara

Fırsat var iken ayıl
Deme bu yıl, gelen yıl
Şehâdet kelimesin
Oku durma namaz kıl

Tut Ramazan orucun
Edâ et zekât borcun
Ömründe bir kez hacca
Git, yeter ise gücün

Bu beş İslâmın şartı
Hem ölçüdür hem tartı
İslâmım diyen ibrâr
Etmeli bu beratı

Yoksa değişir adı
Bırakmazsa inadı
Müslümanım diyemez
Dese de olmaz tadı

Sâde kendi avunur
Muvakkaten savunur
Dâvâyı halk önünde
İslâmım der avunur

Lâkin bu da beleşe
Kim bakar görünüşe
Halk da Hâlık da nazar
Eder yapılan işe

İslâmın dediğine
Onu hak bildiğine
İster isen gökte uç
Zan altındasın yine

Hak bilen şarta uyar
Terkinde elem duyar
Derlenir toparlanır
Öder yerine koyar

Nerde o kaygı tasa
Yeter ki dolsun kasa
İslâmı biz küstürdük
Şartların kısa kısa

Eyvâh bizlere eyvâh
Çılgınca yaptık günâh
Kurtulmamız muhaldir
Afv etmez ise Allâh

Etmeli âh ü feryâd
Lütfundan umup imdâd
Belki yarlığar ider
Bizleri afv, âzâd

Çünkü zâtı halaskâr
Rahmetidir bîşümar
Yeter ki eşsiz tabib
Etsin hastayı tımar

Derhal geçer hastalık
Düşünme alık alık
Durma hâlini arz et
Tabîbi aldın salık

İş girmeden çıkmaza
Koş, beş vakit namaza
Yoksa verem olursun
Çıbanlar aza aza

Darü'ş-şifâ namazgâh
Tabîb-i Hâzık Allah
Teşhis kor hastalara
Hiç eylemeden nigâh

Eder anı şifâyâb
Halk eder dürlü esbab
Gel bu dârüşşifâya
Sen de şifâ bul ahbab

Tereddüd etme davran
Er kurtulur er varan
Tehlikeye giriftar
Olur çok oyalanan

Acele et acele
Fırsat düşmüşken ele
İslâmda menzilini
Bul, kat' edib merhale

Îman köşkünü binâ
Et kalbine bul ğinâ
Altı şartta temelin
Bağla göster i'tinâ

Ki sarsmasın zelzele
Dayansın yele sele
İşi sağlama bağla
Dikkat et aman hele

Önce Allah'a inan
Melek de etme güman
Kitapları kabul et
De, hakdır peygamberân

Ahiret günün tanı
Hayır şer her olanı
Hak'tan bil de ölünün
Var dirilme zamanı

Al artık mü'min adın
Tat imanın hoş tadın
Emin ol dü cihanda
Tanrı verir muradın

İnan buna etme şek
Altı şart hak ve gerçek
Bu hususta cidâle
Girişme dilini çek

Duyduğun gibi inan
Çünkü söyleyen Kur'an
Kur'an Allah kelâmı
Hâşâ ki olsun yalan

Onu fehmetmez akıl
Uğraşsa binlerce yıl
Uğraşan etmiş olur
Nur-i îmanına zıl

Eder gönlün lekedâr
Başka olmaz kazanç kâr
Lekeli gönülde hiç
İman eder mi karar

Etmez o çün tertemiz
Yer ister bilmeliyiz
Niçün terk etmiyoruz
Lüzumsuz cidâli biz

Hakikat güneş gibi
Boş tartışmanın dibi
Şu halde birleşelim
Bırakalım hizibi

Sen ben ol, ben olam sen
Gören sansın bir beden
Ğaye bir hedef aynı
Anlaşamıyoruz neden

Neden işin püf yeri
Gel anlatayım beri
Cehâlet birleşmekten
Bırakan bizi geri

Lafta herkes filozof
Bilgi yok, konuşma kof
Her sözü baş patlatır
Of bu gibilerden of

Muhatabı bıktırır
Can sıkar, can sıktırır
İşte köşkü, vahdeti
Bu yıkar, bu yıktırır

Dayanamaz tenkîde
Cidal büyür git gide
İşte tefrika gelir
Öylelikle vücûda

Husûmet kaldırır baş
Lisanla başlar savaş
Kurunun arasında
Yanar, mahsul veren yaş

Bunun kime zararı
Ey mü'min erkek, karı
Bu mahsulden kalırsa
Dağılır din pazarı

Buna vermeli pâye
Bu en büyük sermaye
Bunsuz hiç ulaşılmaz
Terakkîye nemâye

Bundan ğâye münevver
Gerek kadın gerek er
Bunlara uyulursa
Belki önlenir bu şer

Onların görüşü çün
İsabet eder düzgün
Onları dinlemedik
Azıttık bütün bütün

Onları şerre âlet
Ederiz buna hâlet
Olur mu siz söyleyin
Bundan geri cehâlet

Onlar neler konuşur
Düşün bir zihnine vur
Kur'an, hadis deyil mi
Onların saçtığı nur

Yoksa yok mu inanın
Buyruğuna Kur'an'ın
Öyle ise gün evvel
Çıksın mülevves canın

Kurtulsun senden beşer
Ey müfsid menba-i şer
Olmasın fenâlığın
Sağa sola münteşer

Bir nahırı bir dana
Kirledir derler buna
Lânet olsun hem sana
Hem de sana uyana

Ey tefrikacı şerir
Sensin İslâmlığa kir
Fitnenle fesâdınla
Biran önce yere gir

İslâmlık bize yeter
Tanımayız başka der
Ebedî başkanımız
En sonuncu peygamber

Oy verdik O'na toptan
İsterse veririz can
Çün tüzüğü İslâmlık
Kanunu ise Kur'an

Mebdei kalû belâ
Söz verdiğimiz, mevlâ
Ayıp bu evete
Katılmadınsa hâlâ

Acınılır sana çok
Dense kızan aklı yok
Akılsız olur insan
Bundan başka biryol yok

İnanç gerektir önce
Biraz da çok düşünce
İmansızlar hayatın
Tadın alamaz bence

Kalbinde karar olmaz
Karışır sükûn bulmaz
Ölür gider şüpheden
Vesveseden kurtulmaz

Çün ölüm var inanır
Ötesini yok sanır
Ümitsizlik içinde
Düşün nasıl yaşanır

Yaşansa olur mu tat
Elem içinde kat kat
İ' dam cezalarının
Durumun incele tart

Sonra kararını ver
Aklını başına der
Hayattan ümit kesen
Ne uyur ne yemek yer

İmansızlar böylece
Düşünür gündüz gece
Hayat biter zan eder
Toprağa verilince

Korktukları şudur hep
Düşünür derler acep
Ne edipte bulmalı
Ölmemeğe bir sebep

Olamazlar muvaffak
Uğraşanlardır ahmak
Mümkün değil fenâda
Müebbeden yaşamak

Ölüm olmasa eğer
Göklere çıkardı şer
Şerri önleyen varsa
O da kabrile mahşer

Mü'minler haşre iman
Edip etmezler güman
Haşri bilenin günâh
Yapmasına yok imkân

İşte kurulan nizam
Böylelikle ber devam
Eder tâbe kıyâmet
Sonra dağılır kıvam

Malikü'l-mülk buyurur
İsrâfil üfürür sur
Canlıların hayatın
Kalmaz nefesi kurur

Dünya olur târumar
Ne yâr kalır ne ağyâr
Kalır mülkün sâhibi
Olan Vâhidül Kahhar

Açar şöyle bir süâl
Der kiminmiş mülk ü mal
Nerde benim deyerek
Edenler gavga, cidal

Kimsede yok çıt cevap
Ne ins, ne cin, ne devap
Yine zâtine zâti
Eder şöylece hitap

Buyurur mülk benimdir
Bu açıktır değil sır
Şu halde biz boş yere
Niçin ederiz hırhır

Çekişiriz delice
Durmada n gündüz gece
Pek ağıra mal olur
Bu bizlere netice

İş kesbeder vehâmet
Tez edelim nedâmet
Yoksa hisap önünde
Bulamayız selamet

Hisap günü ne demek
Deme lisânını çek
O'na bilâ kayd u şart
İnan sakın etme şek

O başlar şöylece bil
Tekrar sûru İsrâfil
Çalınır Emr-i Hak'la
Ölen dirilir tek mil

Bir araya toplanır
Defterleri yoklanır
Mücrimlerin boğazı
El ayağı toklanır

Sıkıntı çöker başa
Bakmaz kardaş kardaşa
Orda beraber olur
İşçi, patron, bey, paşa

İzdihamdan bunalır
Amel defterin alır
Süzer başından sona
Şaşırır donar kalır

Kaçacak yer bulamaz
Edemez kimseye naz
Orda amele göre
Bahş olunur imtiyaz

Kayıramaz mücerred
Hiç biri birini ferd
Ancak izn-i İlâhî
Çıkanlar eder meded

Bazı müznib adına
Şefâat derler buna
Bununla afve uğrar
Kul erer muradına

Kim bu şefâat eri
De olayım çâk eri
Dersen haber veririm
Hazreti Peygamberi

Durma sünnetin edâ
Et İslâmdan al gıdâ
Sünnetin bilginlerden
Öğrenip et iktidâ

Sohbetlerinden uzak
Olma feyz almağa bak
Eğer huzur-u Hakk'a
Çıkam dersen yüzü ak

Şehitlerde şerâfet
Olur yevm-i kıyâmet
İndellah makbul olur
Ettikleri Şefâat

Hâsıl zümre-i ebrar
Şefâati intizâr
Olunur mahşer günü
Nâs ederken âh-ü zâr

Başlar hesab devresi
Kimsenin çıkmaz sesi
İncelenir amelin
Kaçmaz miskal zerresi

Haklıya verilir hak
Yok nokta-i kaçamak
Niçin ki hükmü veren
Hâkim âdil-i mutlak

Eden olmaz i'tiraz
Niçin ki olmaz garaz
Herkesi cezalayan
Özünde olan maraz

Maraza göre azab
Yapılır ba'del hisâb
Çün azâbı dünyâda
Kendi etti iktisab

Edemez heç bahâne
Sevk olunur nîrâne
Cezasın çekip çıkar
Sâhib ise îmâne

Değilse müebbeden
Yanar ruh maalbeden
Çürür mahvolur tekrar
Cisimlenir yeniden

Cennette ehl-i îman
Rahîme olur mihmân
Herkesine amelince
Verilir hûri ğılman

Neş'eler olur kat kat
Sürerler zevkli hayat
Hatır hayâle gelmez
Yaşlılık, maraz, memat

Ebediyyen yaşarlar
Eğlenirler coşarlar
Hâdimler emirlerin
İfâ için koşarlar

Gönle gelen şey olur
Lezzet kemâlin bulur
Ehl-i Cennet şâhâne
Yaşar köşke kurulur

Altından akar enhâr
Mevsimi hep ilkbahar
Olur neş'elendirir
Gönlü çeşitli ezhâr

Kokusuna doyulmaz
Rengi revnâkı solmaz
Her hayâle gelen şey
Olur olmiyan olmaz

Ne ki gelse hâtıra
Sâniye geçmez ara
Derhal önüne gelir
Dizilir sıra sıra

Bak hayatın tadına
Kim gıpta etmez buna
Git duyduğunu anlat
Ailene yavruna

Onlar da işin özün
Öğrenip açsın sözün
Âhiret darbesinden
Kurtulsun kulak tözün

Onlardansın sorumlu
Âkıbetin korkulu
Mes'ul sen olacaksın
Onlar şaşırса yolu

Seni onlara çoban
Yaratmıştır yaratan
Onlar bâliğ olmadan
Çıkamazsın aradan

Çıksan boğar canavar
Ya alır fırtına kar
Güttüğünü gayb etmek
Çobana değil mi ar

Mevlâ sorarsa malın
Düşün ne olur halin
Çünkü boynuna aldın
Masumların vebâlin

Kursaklarına haram
Doldurdun kilo gram
Manevî sıhhatların
Bozup eyledin vîran

Okutmadın din dersin
Öğrettin dünya hırsın
Dedin yeter dünyâda
Tek işini çevirsin

Çevirir ne çevirir
Ahlâkını devirir
Döker ahlâksız kalır
Yetiştirdiğin şerîr

Olur belâ başına
Er geç çıkar karşına
Azgın bir düşman gibi
Hazır ol savaşına

Malını eder talan
Canını kurtar kalan
Çün sende denenecek
Senin çizdiğin plân

Yavrunun ne suçu var
Gel verelim biz karar
Ne öğrettik ki neyi
Eyleyoruz intizar

Melemir ekip buğday
Biçen var mı düşün bay
Çirkef koduğu küpte
Bal arayanlara vay

Bu değil âkil işi
Ektiğin biçer kişi
Ana babadan alır
Çocuk huyu gidişi

Mıknatıs gibi kapar
Ne görse onu yapar
Yoksa çocuk ne tevhid
Bilir ne puta tapar

O tertemiz bir fidan
Aşıla ahlâk îman
Elinden gelir ise
Hiç gaybetmeden zaman

Ehli değilsen ara
Ehlini sora sora
Aşı tutmaz bir hâle
Gelmesin dura dura

Sonra mahsul alaman
Alsan tadın bulaman
Aşı yerini tutmaz
Kazma, kürek, sulanan

Çektiğin emek boşa
Gider çıkaman başa
Âkıbet odun olur
Girip yanar ataşa

Kim oldu buna sebep
Ey evlât dūşmanı eb
Çocuğa lâzım elbet
Din dersi veren mektep

Müsbet bilgi de gerek
Doğru değil onu terk
Önce din sonra dünyâ
İkisi birleşecek

Sâde birisi tatmîn
Etmez buna ol emîn
İkisi birleşirse
Eder maksadı te'mîn

Yaşamak için maaş
Olmalıdır arkadaş
Yoksa kendiliğinden
Öne gelmez etme kaş

Şu halde çalışmalı
Bulup kârı helâlî
Kazanıp beslemeli
Nefsi, ehli, iyâli

Kaçınmalı israftan
Yağma ederce sarftan
Cimrilik girmemeli
Rûha hiçbir taraftan

Ne ileri ne geri
Gitmeyip orta yeri
Seçer yaşamak için
Kendisine din eri

Çünkü ona ders-i din
Verdi öğretti temkin
Temkinsiz yürüenin
Etsin kulağı çin çin

Önünde var uçurum
Tehlikelidir durum
Ayılmalı demeli
Acep var mı kusurum

Düzeltilmeli gidişi
Ölçüp yapmalı işi
Mikyâs-ı İslâm ile
İslâmım diyen kişi

Eşittin ise peder
Vazifeni serteser
Yap bu kadarını sen
Gerisine de kader

Düşünme netîceyi
Mutlak eyolur eyi
Mâdem ki sen işledin
Vazîfen olan şeyi

Terk et yaradanına
Vazîfen erdi sona
Bâdema yapacağın
Hayır dilemek ona

Vazife-i übüvvet
Böyle yapılsa elbet
Evlâтта karşılığın
Yapar gelince nevbet

Yoksa çocuğu sâde
Maddeten istifâde
Metâi sanıyorsan
Görürsün intihâde

Hayvanlar bile ta'lim
Görse oluyor teslim
Nasıl olur da isyan
Eder bir aklı selîm

Anası babasına
Vahşi hayvancasına
Kendini besleyenin
Yapışır yakasına

Bu hiç değıl olur iş
Aklını edin teftiş
Eğer aklı var ise
Bilgisi değıl geniş

Besleyenini köpek
Dalamaz yerde kötek
Akıl idrâki olsa
Şundan almalı örnek

Hayvandan da mı geri
Acebâ bu serseri
Ki etmez besleyeni
Hürmet geldikçe yeri

Yatmadı mı dizine
Çemkiliyor yüzüne
Duracak ergeç onun
Emdiğı süt gözüne

Kimdi beşikte iken
Ona ninniler çeken
Gül diyerek besledi
Büyüdü oldu diken

Sallardı onu uz uz
Kalıp gece uykusuz
Şimdi vâlidesini
Dalıyormuş o kuduz

Hatta babasına diş
Biliyormuş nasıl iş
Derler ya söz gelimi
Ocaktan yırak kiş kiş

Bu ne hazin manzara
İstemiyormuş para
İhtiyar babasından
Hâlen o yüzü kara

Çalışmaz hiç bu kovboy
Kahve dolaşır boy boy
Ana baba elinden
Eder feryâd, der of oy

Didim didim didinir
Kaplara cismini sinir
Ne yapacağın bilmez
Düşünür zavallı pir

Verir var ise nesi
Bomboş kalır kesesi
Aç perişan iniler
İçinde kalır sesi

Eyleyemez âşikâr
Çünkü var yâr u ağyar
Haklı sü'al edene
Söylemez eder inkâr

Düzelir diye bekler
Günü yârine ekler
Yazdıklarım efsâne
Değil olan gerçekler

Ey Müslüman çocuğu
Babayın varı yoğu
Senin olmayacak mı
Onun bitse soluğu

Şüphesiz dersin belî
Ben de derim hey delî
Söylesene ne imiş
Pederinin emeli

Çektiği elem keder
Sağ sola edip sefer
Senin için değil mi
Yorulup döktüğu ter

Hep düşünür seâdet
Senin için hidâyet
Artık bu kadar olmaz
Olur amma cehâlet

Tez onun gönlünü yap
Elin öp ayağın kap
Ona taparca hürmet
Et tapma Tanrı'ya tap

Geril üzerlerine
Emirlerin yerine
Getir vursalar sana
Of deme birisine

İsteklerince konuş
Gönüllerin eyle hoş
Onlara sevilmenin
Çâresin bul durma koş

Onlar hakkında hayır
Düşün daimâ gayır
Rabb'ına yalvarırken
Onlar için pay ayır

Diyerek yâ zelatâ
Peder, mâderim hatâ
Yaptılsa yarlığa
Et isteklerin i'tâ

Rahmetinden etme dûr
Cennetle eyle me'cûr
Çün onlar terbiyemde
Yapmadılar hiç kusûr

Uğraştılar rûz u şeb
Öğretmek için edeb
Cehilden kurtulmama
Onlar oldular sebep

Yoksa ben ne yapardım
Bilmesem önüm ardım
Belki de maazallah
Eğri yola sapardım

Geydirip beslediler
Kalbimi süslediler
Din, edeb, ahlâk ile
Günahtan töslediler

Ulaştım sinn-i rüşte
Yalvarıyorum işte
Rabb'im bana rahmet et
Deyip iki mürşide

Haklarını bir zaman
Ödeyemem yok imkân
Onlar için dilerim
Seâdet-i dû cihan

Onlara ben çok ezâ
Yaptım sen etme cezâ
Cümlemizi affetmek
Ancak şânına sezâ

Yalvarışımı kabûl
Et beni etme melûl
Kul sultânın daimâ
İhsânın eder me'mûl

Ben de âciz bir kulum
Her bakımdan yoksulum
Emrin tutup ihsânın
Beklemektir usûlüm

Eşiğinde her zaman
Yalvarıp derim aman
Bilirim sâilini
Boş savmaz bâb-ı Rahman

Ne olur beni de boş
Çevirme rahmetin cûş
Edince mahşer günü
Ben de olayım bir hoş

Ehl-i İslâmı bütün
Yarlığa Tanrım o gün
Yalvarırım düâmı
Kabul eylemek için

Cümlemizden hoşnut ol
Afinle aç bize yol
Gidelim paylaşalım
Cennet nimetin bol bol

İşte öğüt duyarsan
Tam okuyup uyarsan
Cennet kapısın açan
Okuduğun yayarsan

Seâdet senin olur
Uyan selâmet bulur
KÂMİL der bu manzûma
Uymayanlar yorulur

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
پریشان دور حال اهل دیارک
صومش ترمی شش بلبلارک
اسلام کشتندوه آجان کلارک
قوروشش باوقد لاری بومر بوشش
دغلیش شنبلیک ماعه دللش
بلبلار یوانسی بایقوشده قالش
چوره سنن قویقور و تیکلار الممش
آقایور چشمه کوللاری بومر بوشش
یز اولش قابقه طویراقم
بیر کون اوغلر اچینارقه باقم

کیمه لر او سمنه باصایونه آیاق
اصد چوله دونمشن بولایم بوم برش
براسکشنلیکلیک بچاله کتیر
آغلاد بوانه اول عقلیک بینه
صالح صفال اغردی اولیوروز بیر
خفتله کچیردک بیللرم بوم برش
هیچ عمل ایتمه دک تکریمه باسار
اسلام دیمه به ایتمه روز عار
آدم صیرنیمیزه طاقت اوستوبار
ایلردیک عالمده بیللرم بوم برش
کال فوایدی بولماز اولن
ایچی آلاورانی چیمماز تورن

تاری حضور نیاہ صول حساب کوئی
واریجہ نریا پسیک الاری بوم ہونش

۱۱۱

سن سیر کو نین کمالیہ بلنوم
دنیای و یرون ایلارہ الوم سنی کنوم
سویک سنی عدم دکل عضو بیکہ کوونوم
کلام قبوکہ قوللوعہ بویندہ کنوم
سن شاه جران اشفق عالمسک اقدام
قوللان اشیکندہ برالیم نشہ سعادت
کوکلم یارہ لی بر صید و حوض شفاعت
برقطرہ ایچر وہ لیرہ بیم دیوہ برکت
ایضاً ایضاً

رد ایتمه مرادم نه اولور بالور بیرم شاه
 سین شافی اول کالی عمویله سکت لاله
 فریاد ایده رک بالور و غیره ایله به رک آه
 کلام قاتیکه قوللور غیر بوینده کندم
 سین شاه جویان اشفق عالساک اقدام
 تمه تمه تمه

(۲)

نبوه کشفده وردی صوللاز مویله فدائیک سین
 طیاراز اشکله قلبه شش جسیه جانسیک سین
 قدومر عالی حجت اولان تک عالی شتائیک سین
 شفیعی روز منشر هیر ایچنا نساک سین
 نماز کاینا تمه صفائی جاودانسیک سین
 بولور ایبرکیچ سفادت ذک یا کات کیم طایر او ندر
 تاراه شش قلبه ایبار ایبار دسا اندوم آقان کورشد

نیپار خاتمیتک شرع پاکیزه زانی محبتش
تقیض ابرار کس و جن مسلم برانسان حسن
ایضا ایضا

خردمق روز خورشید ایدرمان آه و او یلا
شکلات استیازین دانکه احسان ایدر مولا
ایدرجه امتد آله شطاعت سادات استیلا
بوکال مجرب بر کس بیرغاز مهربانست حسن
تماماً کائنات رضای جاودانست نصرت
مهموت

سو داسی ایله دیکم کورچه نده
 تسلیم قلم نه اول غنچه ده نده
 بن عاشقیم سو کیس کور کور نده
 یاریمین عشق ایله قهرمون او یانده
 صغیره آنک سنجاق التره طولا نده
 جرم ایله بر آتقین بیرون بشه یا قسد
 دیدم دانش دسلر کور کلیمون آقصد

تک بر نظر ایله کجالت دینه با قسد
 ایضا ایضا
 بزرگه سیه امت کا اول سو کیار کافی
 هر درجه دربان بیتر اول مرهم شاقف
 دیل کوشکینه قویدم بن آنک عشق صافی
 ایضا ایضا

سویکده آن ایام اظهار صداقت
ایتم دارم و صلوات بر لحظه فراموش
آنم قور بودی کی بودم آب نغذای
ایضا ایضا
ظن ایله بر کور له کوریم مقبره یا ایضا
ایضا ایضا ایضا ایضا ایضا

حال قولیکه ایله نصیب
پاره بنویس عشق ایله قهریدن او یا ندی
محشده آنک سیخ آتند طولان
تمهوت

بر سید عالم غفرانیت قیوم که کلام الله صحر
 کناه که حساب آتش سوزید در صحر
 ای که ای بر بدم عصیان دایم الفکر ال آن
 ایون سائله بر اصناف قیوم بولم اللهم
 یارب دیکر صاحب جود مراد سنده در موجود
 بنیقل نال مقصود پریشان اولدم اللهم
 غلشده بباله ایما الحق سنده کرم کان
 بیدم توبه یله عصیان کو کونه بیدم اللهم

قولت کامله بیت چاره دایم غفور بای بیچاره
 کناه که صحر بوز صحر قائله امید سز قائله اللهم
 تمس جهت

UKDE KİTAPLIĞI
YAYINLANAN KİTAPLARIMIZ

1. Anılar ve İbretler / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
2. Gönül Dostu / *Serdar YAKAR* (Mevcudu Yok)
3. Kurtuluştan Bir Kesit / *Esmâ YAKAR* (Mevcudu Yok)
4. Ruhların Parmakları / *Mehmet ALPEREN* (Mevcudu Yok)
5. Bu Sistemden İslama / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
6. Sultan Vahdettin ve Mustafa Kemal Paşa Milli Mücadelede / *Mehmet FATİŞOĞLU* (Mevcudu Yok)
7. Sorgulanması Gereken Kavramlar / *Mehmet SERTPOLAT* (M. Yok)
8. Necip Fazıl ve Mücadelesi / *Serdar YAKAR* (Mevcudu Yok)
9. İslamlaşma Bilinci / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
10. Memleketime Dair / *Serdar YAKAR* (Mevcudu Yok)
11. İslam Sancısı / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
12. Delil ve Hikmetleriyle İslam Fıkhı / *Ramazan PAK* (M.Yok)
13. Hayatı ve Mücadelesi ile Hafız Ali Efendi / *Yıldırım ALKIŞ – Serdar YAKAR* (Mevcudu Yok)
14. Arş Gölgesi / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
15. Tasavvufun Anahtarı / *Cemal NAR* (Mevcudu Yok)
16. Kahramanmaraş'ta Bayazıtöğulları / *Bekir Sami BAYAZIT* (M. Yok)
17. Güz Yağmurları / *Kadir TANIR* (Mevcudu Yok)
18. Betül'ün Günlüğü / *Elif Betül YAKAR* (Mevcudu Yok)
19. Kurtuluşumuzun Manevi Mimarları / *Mehmet ALPEREN* (M. Yok)
20. Kurtuluşa Dair Üç Eser / *Serdar YAKAR* (Mevcudu Yok)
21. Kıssa-ı Eshab-ı Kehf / *Yaşar ALPARSLAN* (Mevcudu Yok)
22. Bahçeci Hoca / *Ömer KAYA*
23. Kan Kırmızı Geceler / *M. Akif BALTUTAN*
24. Cahit Zarifoğlu / *Nazım ELMAS*
25. Hac Yolunda Gördüklerimiz / *H. Rıdvan BAĞRIAÇIK* (M.Yok)
26. Kabe Yolunda / *H. Rıdvan BAĞRIAÇIK* (Mevcudu Yok)
27. Yüz Yaşın Sırrı / *Ömer KAYA*
28. Mısır'da Hüküm Süren Çerkez Sultanları / Tercüme: *Kemal GÖRÜCÜ* (Mevcudu Yok)
29. Yerel Yönetimlerde Alternatif Hizmet Sunma Yöntemleri Kahramanmaraş Belediyesi Örneği / *Serdar YAKAR*
30. Mahalli Kelimeler Sözlüğü / *Ömer KAYA – Hacı Abdullah KOZAN*

31. Tarihi, Kültürü ve Sosyal Yapısı İle Kahramanmaraş'ta Ceridoğulları / *Serdar YAKAR – Ömer KAYA*
32. Kalbime Sığıdıramadıklarım / *Cuma TAHİROĞLU*
33. Gül Medeniyeti Kurtlar Sofrasında / *Cuma TAHİROĞLU*
34. Fıkıh Usulü / *Ramazan PAK*
35. Gönlümün Sesi / *Cuma TAHİROĞLU*
36. Milli Hassasiyet ve Manevi Mesuliyet / *Cuma TAHİROĞLU*
37. Alimin Önderliği / *Cemal NAR*
38. Münâcaât ve Na'lar / *Yaşar ALPARSLAN*
39. Tarihte Alcı - Tecirli (Beğdili – İlbeyli – Elbeyli) Türkmenleri Soykimlikleri / *Mehmet ADİL (ALCIOĞLU)*
40. Dulkadir Beyliği Araştırmaları I / *Hazırlayanlar: Yaşar ALPARSLAN, Mehmet KARATAŞ, Serdar YAKAR*
41. Heşt Bihişt –Kuruluştan Yükselişe Osmanlı Tarihi- / *İdris-i Bitlisî. Hazırlayan: Mehmet KARATAŞ, Selim KAYA, Yaşar BAŞ*
42. Maraş Yollarında / *Hasan Reşit TANKUT*
43. İstiklâl Savaşında Maraş / *Yaşar ALPARSLAN – Serdar YAKAR*
44. Gül Medeniyeti Çölde Bir Pınardır / *Cuma TAHİROĞLU*
45. Maraş Tarihi ve Coğrafyası / *Besim ATALAY*
46. Dulkadir Beyliği Araştırmaları II / *Hazırlayanlar: Yaşar ALPARSLAN, Mehmet KARATAŞ, Serdar YAKAR*
47. Aşiretlerin İskanları / *Bekir Sami BAYAZIT*
48. Bir Hukuk Mücadelesi / *Serdar YAKAR*
49. Maraş Emîrleri / *Editörler: İlyas GÖKHAN / Selim KAYA*
50. Kuskün / *Kadir TANIR*
51. Maraş'ta Misyoner Faâliyetleri ve Misyoner Okulları / *Mustafa ÇABUK*
52. Zeytin ve Çevresindeki Ermeni İsyanları / *A. Latif DİNÇASLAN*
53. Âşık Durdu Mehmet Yoksul (Âşık Mahfuzî) Hayatı ve Şiirleri / *Hazırlayan: Yaşar ALPARSLAN - Serdar YAKAR*
54. Âşık Mustafa Zülkadiroğlu Hayatı ve Şiirleri / *Hazırlayan: Yaşar ALPARSLAN - Serdar YAKAR*
55. İlkçağdan Dulkadirlilere Kadar Maraş / *Yrd. Doç. Dr. İlyas GÖKHAN, Yrd. Doç. Dr. Selim KAYA*
56. Maraş Merkez Ağzı / *Mine KILIÇ*
57. Dulkadir Eyâletinin Kuruluşu ve Gelişmesi / *Dr. İsmail ALTINÖZ*
58. İlâveli Esmârü't-tevârîh Maa Zeyl / *Mehmed Şemî Efendi, Hazırlayan: Dr. Mehmet KARATAŞ*